

OBSERVANT

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht Jaargang 26 6 oktober 2005

Op 6 oktober 1980 verscheen het allereerste nummer van *Observant*. Vandaag, precies vijfentwintig jaar later, wordt dit heuglijke feit gevierd door ruim baan te geven aan de *Observant*lezer. Het is de (oud-) bestuurder, (oud-) medewerker, student en alumnus die schrijft over "zijn haat-liefde verhouding" met het universiteitsblad, over de "rotjongens en meisjes" van *Observant*, de enige echte *deep throat* van de UM, het "uur van Wammes" en het 'donderdagmiddaggevoel' dat ze ondanks alles niet zouden willen missen. Zie pagina 7 tot en met 17
Illustratie: Simone Golob

3 Klimtocht naar Alpe d'Huez levert meer dan 30.000 euro aan sponsorgeld op

4 Gesprek aan de Maas: "Schaf het Pieter Baancentrum nu eindelijk eens af"

5 Steggelende kleinzonen van Stalin, Roosevelt en Churchill bij opening school of governance

12-13 Reportage: West Gonja District Hospital kan sponsorgeld goed gebruiken

Altied deneve

Kennisboom geveld

De Universiteit Maastricht is ook al aan het *pimpen* geslagen, concludeerden Roel Ronken en Thomas Thijssens, docenten bij economie, toen ze onlangs uit het raam aan de Tongersestraat keken.

Na de verbouwing van het faculteitsgebouw wordt sinds enige tijd de naastgelegen tuin 'verfraaid'. Her en der herrijzen terrassen, wintertuinen en 'natuurlijke amfiteaters' ("een grote kuil waarvan de bestemming nog onduidelijk is"). Om dat te realiseren moet echter een en ander wijken. Zo ook de kennisboom, in 1997 geschonken aan de UM door nota bene Jo Ritzen, destijds nog minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen. Volgens de ooggetuigen werd de boom weinig subtiel uit de grond gerukt om vervolgens dertig meter verderop weer in de grond te worden geduwd. De boom wordt weliswaar gestut door een balk, maar de stam is zichtbaar beschadigd en de bladeren zijn sneller bruin geworden dan de herfst het heeft bedoeld. De gedenkplaat met de tekst "Boom der kennis... als dank voor het regionale kennisdebat over 'leren te leren ontwikkelen van menselijk kapitaal'", ligt er nogal treurig naast. Frappant, vinden de twee, dat uitgerekend de kennisboom plaats moet maken voor het mooie aanzicht van de universiteit.

New York marathon

Op de homepage van de UM is precies te volgen hoelang het nog duurt voordat de New York marathon begint. Het aftellen is letterlijk begonnen. Ook de lokale omroep, TV Maastricht, wijdde dinsdagavond een kort item aan de marathon in *The Big Apple*. In nog geen vijf minuten werd de kijker op de hoogte gebracht van alle feiten. Wie? Alumni en medewerkers van de Universiteit Maastricht. Wat? Marathon lopen. Wanneer? Zondag 6 november. Het goede doel? Studiebeurzenfonds, een project van het Universiteitsfonds Limburg. De UM-alumni en -medewerkers lopen samen meer dan 3000 kilometer. Ze willen per afgelegde kilometer dertig euro bij elkaar krijgen. Als de marathonlopers allemaal de eindstreep halen, gaat zo'n 90 duizend euro naar het goede doel. Met dat geld kunnen talentvolle studenten uit ontwikkelingslanden een masteropleiding volgen aan de Universiteit Maastricht.

Wie is de slimste?

Met slagzinnen als "Ben jij de slimste?" en "Wil jij de uitdaging aangaan?" worden studenten en onderzoekers lekker gemaakt voor initiatieven als de Nationale Wetenschapsquiz Studenten, de Nobiles Q-Master carrière-test en de Academische Jaarprijs Battle of the Universities. De hoofdprijs van *Battle*

of the Universities is 100 duizend euro, maar het geld wordt niet zomaar weggegeven. Alleen al ter voorbereiding van de *Battle* moet je een proefschrift, artikel of scriptie uit het academisch jaar 2004/2005 uitkiezen, een team van onderzoekers en studenten samenstellen en een plan van aanpak (hoe vertaal je wetenschappelijk onderzoek naar een breed publiek) maken. Gaat het je puur om het geld? Sla de Nationale Wetenschapsquiz maar over. Er valt alleen eer te behalen: je mag je een jaar lang 'slimste student van Nederland' noemen. Overigens laat de organisatie weten dat zich tot nu toe nog geen studenten van de Universiteit Maastricht hebben opgegeven voor de voorronde. Een alternatief is de Q-Master carrière-test met als hoofdprijs een ticket around-the-world. Het voordeel van deze online gecombineerde IQ- en EQ test is dat het weinig tijd kost, maar tien minuten. Slimmerds die denken dat ze binnen een paar minuten het vliegticket in handen hebben, vergissen zich. De 250 beste studenten worden een hele dag onderworpen aan allerlei tests van psychologen en recruiters. Pas als je dit zogenaamd Recruitment Event wint, mag je het vliegtuig instappen.

2000 Chinezen

Het probleemgestuurde onderwijs en buitenlanders; op de een of ander manier loopt het niet lekker. Dat constateerde onlangs ook de commissie onderwijs, onderzoek en internationalisering van de universiteitsraad, prozaïsch aangeduid als de commissie OOI. Op de agenda stond een gesprekje met de rector over onderwijsvernieuwing, en daarmee de vraag of het pgo ook in de masterfase onverkort gehandhaafd moet blijven, zelfs als daar hoofdzakelijk buitenlanders aanschuiven. "We gaan het pgo in de masters niet afschaffen, maar misschien wel aanpassen. Je kunt je afvragen of het pgo werkt met een groep van twaalf Chinezen", zei rector Mols. Een enigszins retorische vraag natuurlijk, want ervaringen bij economie wijzen uit dat het frank en vrije discussiëren en voor je mening uitkomen, zelfs met nog beperkte kennis, Chinezen grote moeite kost. De vertegenwoordiger van studentenfractie Dope, Wouter Zorg, repliceerde met een principiële tegenwerping: "Als ze het niet kunnen, waarom daar dan werven? Zoek de masterstudenten in landen waar ze wel met pgo kunnen omgaan." Dirk Tempelaar van de wp-geleding: "Inderdaad, op de Aziatische markt wordt te gretig geworven. En we moeten niet onze kenmerken gaan aanpassen aan de studenten die dat oplevert". Daar kon rector Mols ook wel inkomen: "Begrijp me goed, ik ben geen voorstander van het openen van de sluizen met China. Ik moet er niet aan denken dat hier morgen tweeduizend Chinezen voor de deur staan. Dat is een aanslag op je rendementen."

■ Bijdragen van Wammes Bos, Wendy Degens, Irene Smeets
■ Illustratie Simone Golob

"Zei het paard"

Alle hedendaagse slogans ten spijt: deze blijft mijn favoriet. Alvorens ik verklap van wie die is en wat het betekent, eerst een verhaaltje. Het academisch jaar is weer begonnen. Wie de officiële opening had gemist, kreeg een pop-up scherm bij

het opstarten van zijn computer. Ik herinner me nog de Europese uitstraling van dat bericht en "innovatief" en "internationaal". De boodschap is me ontgaan, maar misschien was er geen? Was het één van de kreten om het wij-gevoel nieuw leven in te blazen? In dat geval: de UM paraplu die we eerder cadeau kregen, heeft dankzij de weergoden heel wat meer vruchten afgeworpen! Wij van de capgroep huisartsgeneeskunde hebben de nieuwe lichte studenten geneeskunde vol UM-trots ontvangen alvorens de officiële aftrap werd gegeven. Het beloven leuke doktertjes te worden, al baarden enkelen ons zorgen, tenzij ze patholoog worden. Over innovatief en internationaal gesproken: kent u

ons onderwijsprogramma al? We innoveren en reizen ons suf, al lijkt de logistiek niet meer te overzien noch te behappen. Theorie en praktijk als een niet te scheiden Siamese tweeling (niet te verwarren met de duo Jaar 3 studenten). We trainen, we coachen, we feedbacken, we intervisiëren, interveniëren, evalueren en implementeren. Ziet u de open monden al voor u van de nieuwbakken fortpolio studenten? Even dokter worden is te simpel, je wordt klaargestoomd voor de kerncompetenties van de toekomst, aldus de eindtermen. Redelijk doorgedraaid worden we, maar er is ook hoop: de UM managet het human resource.

Tussen het nadenken over de nieuwe basisverzekering en de levensloopregelingen door, wordt onze loopbaan heel SMART gepland. Iedereen terug naar school, op cursus. De businessschool van de UM heeft het maar druk. Geen medelijden voor studenten: ook medewerkers mogen 'life long learnen'. Stilstand is achteruitgang. De kenniseconomie komt eraan. Bent u al op de rijdende trein gesprongen en heeft u een vervoersbewijs? Langzamerhand wordt de terreurdreiging ook op deze trein en stations gevoeld. Meeliften mag niet, actief meesturen wordt

van u verwacht.

Onlangs las ik in een krantje: "Stilstand is geen achteruitgang". Ik werd er heel rustig van, zonder dat ik de inhoud van dat artikel tot me heb genomen. Het deed me denken aan dat paard dat even moest denken.

Het is het paard van Van Gend & Loos, aldus Annie MG Schmidt. Van Gend & Loos werd opgericht in 1796, toen koetsier Gend trouwde met het meisje Loos. Haar broer had een diligenceonderneming en voila: een bedrijf was ontstaan. Ze vervoerden mensen en dingen. Ook toen kon het werkpaard de trein (letterlijk) niet bijhouden en als eerste werden de mensen uit het 'pakket' gedumpt.

Het paard ging onder diensttijd midden op de weg zitten. Even denken, alsof hij wist wie er ging ontsporen. Het paard wilde graag werken, maar zijn baas koos voor marktwerking. Het resultaat werd in 2003 een fusie. Van Gend & Loos was een dood paard. Hoe de levensloop van dat eerste paard is verlopen weet ik niet, maar ik wou dat ik nog op hem kon wedden.

■ Babet van Doorn, projectleider huisartsgeneeskunde
De column wordt op persoonlijke titel geschreven

Colofon

Redactieadres

Looiersgracht 12-14 (begane grond)

Postbus 616

6200 MD Maastricht

T 043 - 38 83 174

F 043 -38 82 799

E observant@obs.unimaas.nl

W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Gerard de Jonge, Melissa Llanes,

Marloes Rikhof, Rein de Wilde

Redactieraad

Paul van den Berg, Judith van Dijken, Herco

Fontein, Ellen Krijnen, Woody van Olffen

Redactie

Riki Janssen (hoofdredacteur) T 38 83 280

Wammes Bos T 38 83 128

Wendy Degens T 38 83 125

Irene Smeets T 38 83 471

Maurice Timmermans T 38 82 536

Beheerder

Marlies In de Braekt

Redactie-assistent

Marion Janssens

Aan dit nummer werkten verder mee:

Lynn Berger, Ad Geers, Hans Philipsen

Fotografie

Philip Driessen, Loraine Bodewes

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumbar, Rotterdam

Vertaling

B. Wall & P. Nekeman

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen

zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Marlies In de Braekt

Tarieven op aanvraag verkrijgbaar

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap

ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden

en andere belangstellenden kunnen zich

abonneren voor € 26,00 per jaar. Losse

nummers € 0,75

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder

voorafgaande schriftelijke toestemming van

de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk

worden overgenomen

Mustangh kan kinderafdeling voor Ghanees ziekenhuis bouwen

Beklimming Alpe d'Huez levert ruim 30 duizend euro op

De fietsklimtocht naar de top van de Alpe d'Huez, begin september georganiseerd ter viering van het vijftienvijftigjarig bestaan van *Observant*, heeft al 30.481,57 euro aan sponsorgeld opgeleverd voor de Maastrichtse Mustangh Foundation.

De Mustangh Foundation, opgericht en gerund door Maastrichtse studenten geneeskunde, heeft nauwe banden met het West Gonja District Hospital in Ghana (zie voor meer info pagina 12-13). Mustangh organiseert er co-schappen, en steunt het Ghanese streekziekenhuis met behulp van sponsors ook materieel en financieel. De kinderafdeling van het ziekenhuis kan met de 30 duizend euro's gebouwd worden. De NCDO, de nationale organisatie voor internationale samenwerking en duurzame ontwikkeling, zal het bedrag bijna verdubbelen (met 25 duizend) waardoor Mustangh de bouw van nog

een afdeling kan financieren.

De 30 duizend euro is grotendeels bij elkaar gefietst door de meer dan tachtig medewerkers en studenten die deelnamen aan de beklimming van de Alpe d'Huez in het eerste weekend van september. Zij vroegen vrienden, familie, relaties en collega's om een bijdrage en dat leverde in veel gevallen een fikse bedrag op. Zo haalden de studenten van wielervereniging Dutch Mountains samen 1053 euro op, en bracht Nic Ritzen, oud-amateur wielrenner en medewerker van de facilitaire dienst, 957 euro in het laatste. Berry Soute, coördinator Biobank, verzamelde meer dan duizend euro. Wim Riedel was niet alleen de snelst klimmende hoogleraar, zijn prestatie bleek ook nog eens goed voor 1225 euro. Collega-prof. Hans Severens, die wat later over de streep kwam, haalde 1755 euro binnen. Hay Manders, beleidsmedewerker P&O, doneerde 2155 euro, "wat neerkomt op ongeveer

€ 35 per gefietste minuut, menig prof zou het er direct voor doen!" Hij liet zich sponsoren door familie, vrienden, collega's en het bureau van de universiteit dat duizend euro voor zijn rekening nam. Het bestuur van gezondheidswetenschappen doneerde eveneens duizend euro. Prof. Cor Spreeuwenberg gebruikte zijn connecties bij zorgverzekeraar Achmea en kwam op 2500 uit. Het meeste geld werd bij elkaar geschaapt door Dominique Lardinois, controller bij de facilitaire dienst: € 5026,07. Daarmee verdiende hij de Mustangh-bolletjestrui, die hij afgelopen woensdag, tijdens de jubileumborrel van *Observant*, kreeg uitgereikt door de voorzitter van Mustangh en medeoprichter, Noëmi Nijsten.

Het totale sponsorbedrag zal nog wat stijgen, want er druppelen nog steeds donaties binnen.

■ Riki Janssen

Faculteit geneeskunde vergadert achter gesloten deuren over begroting

De begroting van de faculteit geneeskunde, die vanavond op de agenda van de faculteitsraad staat, wordt op verzoek van het bestuur achter gesloten deuren behandeld. Eerder weigerde het faculteitsbestuur al de conceptbegroting toe te sturen aan *Observant*. Iets uitzonderlijks, omdat alle niet-vertrouwelijke stukken van faculteitsraden en universiteitsraad altijd beschikbaar zijn. De reden voor de weigering, aldus directeur Michel Foppen: het gaat hier om een conceptstuk, want de begroting is nog niet

vastgesteld. Later werd daaraan toegevoegd dat toezending aan het universiteitsblad de verhouding tussen raad en bestuur niet ten goede zou komen. De raad had zich de afgelopen tijd immers herhaaldelijk beklagd dat hij (te) laat werd geïnformeerd over belangrijke facultaire zaken en het nieuws via andere bronnen, waaronder *Observant*, moest vernemen. Maar dit is niet nieuw, ook twee jaar geleden stond de moeizame communicatie tussen bestuur en raad op de agenda van het vertrouwelijke deel

van de vergadering.

"Ik ben het helemaal niet eens met een besloten behandeling van de begroting", laat raadsvoorzitter Herman Kingma desgevraagd weten. "Wij zijn voor openbaarheid, altijd, tenzij het over personen gaat. Openheid is alleen maar positief, dan krijg je discussie. Dit is een besluit van het bestuur, zij kunnen dit eisen volgens de reglementen."

■ Riki Janssen

Notulen in Engels

De notulen van de universiteitsraad worden voortaan zowel in het Nederlands als in het Engels - niet het hele verslag, maar een samenvatting - gepubliceerd via de stermail. Studentenfractie NovUM is tevreden. Gedeeltelijk. Al sinds toetreding in de raad wil NovUM meer Engelstaligheid: in de vergaderstukken en ook in de vergaderingen. Wat betreft het eerste voorstel is de kogel door de kerk. Afgelopen donderdag, tijdens de vergadering van de U-raad, stelde voorzitter Jacques Beursgens een evaluatieperiode van zes vergaderingen voor: "We moeten bekijken of er niet te veel belangrijke informatie verloren gaat in de samenvatting, of de werkdruk van de griffier niet te hoog wordt en of de notulen voldoende worden gelezen." De raad stemde met het voorstel in. Een universiteit die internationalisering hoog in het vaandel heeft, kan niet zonder Engelstalige verslagen, vindt raadslid Sven Baijens van NovUM. Hij pleitte voor een vertaling van het hele raadsverslag. Jo Ritzen, voorzitter van het college van bestuur, gaf toe dat de universiteit op de lange termijn niet ontkomt aan tweetaligheid, maar gezien de kosten en tijd die met de vertalingen gemoeid zijn, stelde hij een Engelstalige samenvatting van het verslag voor.

■ WD

Samenwerking hbo

De Maastrichtse rechtenfaculteit heeft een overeenkomst gesloten met de Brabantse Juridische Hogeschool van Fontys en Avans. De hbo-studenten kunnen straks, nadat ze in hun vierde jaar blokken van samen dertig studiepunten in Maastricht hebben gevolgd, zonder schakelprogramma doorstromen naar de masters Nederlands recht en 'Arbeid, recht en gezondheid'. Rechtendecaan Aalt Willem Heringa acht de kwaliteit van de Juridische Hogeschool zo hoog dat een dergelijk programma overbodig is. De decaan kan echter niet beloven dat de hbo-studenten na afronding van de WO-masteropleiding advocaat, notaris, officier van justitie of rechter kunnen worden. "Vooralsnog is voor een togaberoep een academisch bachelordiploma vereist. We zijn daarover nog in gesprek met de andere universiteiten en de beroepsverenigingen."

Volgens Gerard Hupperetz, directeur van de Juridische Hogeschool, heeft het er alle schijn van dat hbo-studenten straks alleen tot de togaberoepen zullen worden toegelaten als ze voorafgaand aan de masteropleiding zestig academische studiepunten hebben behaald. "Dat is althans de richting die de universiteiten en de Nederlandse Orde van Advocaten op willen." In dat geval hoeven we nog maar voor dertig punten een oplossing te vinden, reageert Heringa. "Wellicht kunnen we het niveau van de bachelorscriptie erbij betrekken."

■ HOP/MT

Afrika en Mundo

Mundo, het bureau voor ontwikkelings samenwerking van de Universiteit Maastricht, start twee nieuwe projecten in Afrika. Een aan de University of Development Studies in Tamale, Noord Ghana, en een aan de Universiteit van Venda in het noordelijke deel van Zuid Afrika. In beide gevallen geldt hetzelfde verhaal, zegt Han Aarts, directeur van Mundo. "Zij willen probleemgestuurd onderwijs invoeren en vragen onze assistentie daarbij. In Ghana geldt dit voor geneeskunde en in Zuid Afrika voor gezondheidswetenschappen. Beide faculteiten willen een nieuw curriculum dat beter op de lokale realiteit is afgestemd. Daarnaast wordt aan de Universiteit van Venda ook het universitaire management en de ontwikkeling van onderzoek aangepakt." Het geld voor de projecten (1,2 miljoen euro voor Ghana en 1,5 miljoen euro voor Zuid Afrika) is afkomstig van de Nederlandse overheid, uit het NPT programma. Aarts: "De Nederlandse overheid kiest de ontwikkelingslanden die in aanmerking komen. De uitgekozen landen kiezen op hun beurt een instelling die steun nodig heeft. Alle universiteiten en hbo's in Nederland mogen vervolgens een voorstel doen. Mede door de vraag naar pgo heeft de UM beide projecten gekregen."

■ WD

Observant als kijkdoos

De dag voor de opening van de tentoonstelling 'Observant, kritische spiegel en venster' is historica Annemieke Klijn druk in de weer in de hal van de Minderbroedersberg. Op de grond liggen uitvergroete covers van *Observant*. Ook de allereerste uit 1980 ligt erbij. "Ik heb ze eindelijk in goede volgorde liggen. Nu moet ik ze nog aan de muur hangen. Kaarsrecht als het even kan." Dagenlang ploeterde Klijn, samensteller van de expositie en conservator van de museumruimte, alle jaargangen van *Observant* door. "In eerste instantie om een algemeen beeld te krijgen." Ze vond het een moeilijke klus. "Hoe maak je een expositie over een weekblad visueel aantrekkelijk en, als het even kan, ook nog spannend en grappig?"

vroeg ze zich af. Uiteindelijk koos ze voor één invalshoek: de functie van *Observant*. "Die functie is tweeledig. Het blad wil de UM een kritische spiegel voorhouden en een venster op de buitenwereld bieden."

In de expositieruimte staan zes vitrinekasten. Er liggen verschillende pagina's in. Linksom, rechtsom, op de kop. "In elke kast komt een ander onderwerp aan bod, zoals de verandering van de lay-out, de manier waarop *Observant* verslag doet van het onderwijs, het studentenleven en bestuurskwesties. Vooral bij onderzoeksverslagen viel me de verandering van foto's op. Eerst waren ze zwart-wit, meestal van een oudere man die serieus de camera inkijkt. Sinds enkele jaren zijn ze veel fantasievoller en spannender."

Kunstenaar Paul Tieman heeft speciaal voor

de expo twee kunstwerken gemaakt. "Een grappig element dat de serieuze toon breekt", vindt Klijn. Serieus? "Wat mij aan de redactie opvalt, is dat ze altijd ernstig te werk gaat. Dat lees je ook terug in het blad. Ze gaat bijna nooit over de schreef." Maar dan nog even over de kunstwerken. Tieman visualiseert hoe de krant tot stand komt, aldus de historica. "Hoe verhalen komen aanwapperen - zie je de kleine papiertjes onderin? - , hoe de redactie de verhalen verwerkt en tot slot hoe het blad gedrukt wordt." Het kunstwerk heeft een kijkdooseffect. Van onderop straalt het licht van een tl-buis. "TL-lampen doen mij aan een redactie denken. Daar hebben ze die toch altijd aan het plafond hangen? Nu nog een asbak erbij en het plaatje is compleet." (WD, foto Philip Driessen)

Gesprek aan de Maas: psychologieprof tegenover president rechtbank

Weg met de "arrogante paria's" van het Pieter Baan Centrum

Cees B. is lang niet het enige slachtoffer van ondeugdelijke rechtspraak, zegt de Maastrichtse hoogleraar psychologie Harald Merckelbach. Rechters zijn mensen en mogen fouten maken, zeker, maar vermijdbare fouten kunnen niet door de beugel. "Onbegrijpelijk dat rechters de conclusies van die volstrekt onleesbare rapporten van het Pieter Baan Centrum zo klakkeloos overnemen."

Een hoogleraar die steeds weer de aanval inzet, en een rechtbankpresident die de slagen afweert. Harald Merckelbach en Ronald Philippart gingen vorige week donderdag met elkaar in debat in de Torenzaal van het Bonnefantenmuseum. Het was de eerste aflevering in de reeks 'Gesprekken aan de Maas', geleid door George Vogelaar, oud-hoofdredacteur van Dagblad De Limburger. Het thema was rechtspraak en psychologie, met aandacht voor de zaak Nienke.

Hoe kan het, vraagt Vogelaar aan de kersverse president van de Maastrichtse rechtbank, Philippart, dat het Nederlands Forensisch Instituut al jarenlang in lezingen beweert dat Cees B. onschuldig vastzat? Philippart, tevens rechter, kent de zaak alleen uit de krant maar kan zich voorstellen dat hij tot eenzelfde vonnis was gekomen. "Het klinkt vreemd maar technisch

gezien hebben de rechters geen steken laten vallen. Oftewel: operatie geslaagd, patiënt overleden. Een drama dat ook bij mijn collega-rechters hard is aangekomen. De publieke druk in deze zaak was zo hoog dat het steeds moeilijker werd om het goed te doen."

Merckelbach verwijst naar zijn collega-hoogleraar Peter van Koppen die al in 2003 samen met studenten een lijst samenstelde van fouten van het Openbaar Ministerie en van rechters, die onder meer te veel waarde hechtten aan getuigenverklaringen. "Waarom zien studenten die misstappen wel en rechters niet? Daar is toch van alles misgegaan. Niet onaannemelijk is dat de rechters met minder bewijs genoeg hebben genomen. Want hoe ernstiger het delict, hoe knellender de vraag: wat gebeurt er als deze dader op vrije voeten komt?"

Verder zou het helpen als rechters kritischer zouden staan tegenover rapporten van zogenaamde deskundigen, zegt Merckelbach. "Bij die verslagen van het Pieter Baan Centrum vraag ik me keer op keer af wat er in hemelsnaam staat. Rechters snappen kennelijk die holle frases over 'agressieregulatie', en nemen die klakkeloos over. Terwijl veel van die conclusies gebaseerd zijn op antieke methodes als Rorschach-testen (vlekkentesten, red.), op observaties van eet- en pingponggedrag." Afschaffen dat centrum, meent hij. "De psy-

chologen die er werken zijn al jaren de risee van psychologisch Nederland, de paria's van de wetenschap. Hun kennis is niet *up to date*, ze doen geen onderzoek, publiceren niet en menigen zich evenmin in wetenschappelijke discussies met collega's in het buitenland. Ze maken deel uit van een in zichzelf gekeerde cultuur waarin ze nauwelijks aan kritische zelfreflectie doen en ze zich arrogant opstellen."

Een uitvloeisel van de monopoliepositie waarin de psychiatrische observatiekliniek van het ministerie van Justitie verkeert, vindt Merckelbach. Afgelopen week maakte het centrum bekend dat het meer openheid zal geven over zijn werkwijze. "En dat het zich meer op wetenschappelijke resultaten oriënteert. Daar ben ik zeer verheugd over, een teken van volwassenheid. De kritische geluiden uit Maastricht hebben daar, denk ik aan bijgedragen." Wat problematisch blijft, vervolgt hij, is dat het Pieter Baan Centrum oordeelt over een verdachte die nog niet schuldig is bevonden. "En toch komen ze nooit tot de slotsom dat de man of vrouw in kwestie volkomen ongevaarlijk is. Altijd komen ze met een pathologie op de propen, die het oordeel van de rechter ongetwijfeld kleurt."

Niet zomaar iedereen komt bij het Pieter Baan Centrum terecht, zegt Philippart. "We hebben het over mensen die van een ernstig feit wor-

den verdacht. Ook denk ik dat rechters zich niet makkelijk laten beïnvloeden, maar hun eigen overtuiging volgen." Al vindt hij het voorstel van Merckelbach om de volgorde te veranderen - eerst het vonnis, daarna het onderzoek - "geen gekke gedachte, wel een rigoreuze breuk met de huidige gang van zaken".

Merckelbach pleit tevens voor een onafhankelijk controleorgaan, een soort "ongevallencommissie" die nagaat wat er niet goed is gegaan. "Zoals die club van Pieter van Vollenhoven dat doet na een ramp met het openbaar vervoer. Zo'n orgaan is er niet om rechters te koppensnellen, maar om hen feedback te geven zodat ze leren van hun fouten."

Philippart ziet er niets in, omdat de schijn wordt gewekt dat met zo'n orgaan alles goed komt. Meer winst is volgens hem te behalen bij het OM. "Dat moet zich als magistraat blijven gedragen, en niet als *crime fighter*. Een beeld dat ook de pers in stand houdt door alles in termen van strijd, oorlog, nederlaag te gieten."

■ Maurice Timmermans

In het tweede Gesprek aan de Maas bespreken de twee museumdirecteuren Sjarel Ex (Boijmans Van Beuningen) en Stijn Huijts (Het Domein) de culturele stand van het land; het gesprek vindt plaats op 13 oktober in het Bonnefantenmuseum.

BRIEVEN

Brieven mogen maximaal 300 woorden bevatten. De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te plaatsen. Brieven zonder vermelding van naam en telefoonnummer worden niet geplaatst

Learning Lab

Wat een nare trap na van Louis Boon in *Observant* van 29 september. En volkomen onterecht. Ik heb circa anderhalf jaar geleden een demonstratie van Polaris door het Learning Lab bijgewoond en ik (werkzaam bij cultuurwetenschappen) was meteen om. Prachtige software om te gebruiken met studenten. Mijn ervaring is dat de medewerkers van het Learning Lab alle tijd maken om mee te denken hoe je het optimaal naar jouw wensen kunt inzetten. Ik wilde het gebruiken om studenten die "virtual communities" bestuderen zelf te laten ervaren wat het is om "virtueel" te leven. De studenten (en hun docent!) vonden het interessant en vernieuwend om op deze manier al doende te leren. Ook in een ander CW vak is met Polaris geëxperimenteerd: daar werd het ingezet als discussieforum. Onlangs zijn voor beide vakken SURF-subsidies ontvangen voor deze ICT-vernieuwing in en van het onderwijs.

Software als Polaris wordt, weet ik uit mijn ervaring bij planbureaus (CPB, RPB, RIVM-MNP), ook in de praktijk gebruikt als meerdere instituten bij een gezamenlijk project betrokken zijn. Dus als we onze studenten echt ICT-literaten willen opleiden (zoals de buitenwereld verwacht dat we doen!) dan hebben we dit soort moderne tools nodig in het onderwijs. En als docenten en faculteiten niet zien hoe wezenlijk dat is in de huidige kennismaatschappij, dan zegt dat meer over hen dan over het Learning Lab. Dan is het helaas paret voor de zwijnen.

Ik hoop dat het toch lukt de expertise op een goede manier onder te brengen. Ook EleUM zorgt voor veel efficiëntiewinst in het verzorgen van onderwijs. Ik heb dus alleen maar positieve ervaringen met het Learning Lab, de tools die zij

ontwikkelen en onze facultaire EleUm en Polaris-coördinator. Volgens mij is het genomen besluit een typisch voorbeeld van het kind met het badwater weggoien.

■ Dr. ir. Marjolein van Asselt
Senior-onderzoeker bij cultuurwetenschappen

Onderwijsvisitatie CW

Raar dat docenten en staf van de faculteit der cultuurwetenschappen het niet zo in de gaten hadden dat de structuur en methodologie van scripties zwakke punten zijn. Wat uit de onderwijsvisitatie is gebleken weten studenten namelijk al lang. De scriptiebegeleiding blinkt uit in willekeur. Er bestaan behoorlijke verschillen tussen de manier van beoordelen, en sommige docenten staan er bekend om hoge punten te geven en het onderscheid tussen de zogenaamde pre-scriptie (een *apart* examenonderdeel) en de scriptie te laten vervagen, of geheel te laten verdwijnen. Voor studenten niks nieuws, sommigen ergeren zich eraan, anderen maken er dankbaar gebruik van. Gelukkig voor de faculteit is het over een jaar afgelopen met de drs.-scripties en rest er een prachtig masteraanbod.

■ Rogier Coopmans, vijfdejaars cultuur- en wetenschapsstudies

PRIJS

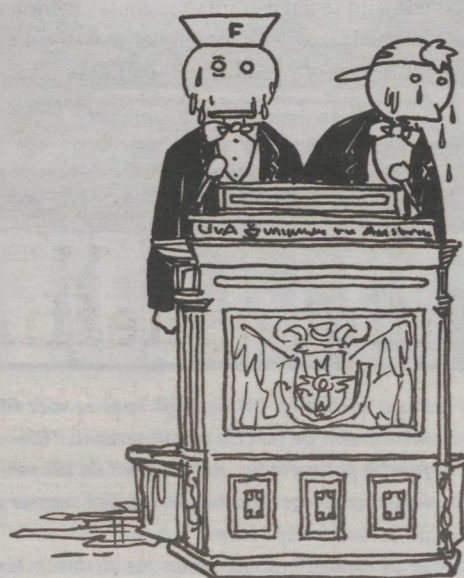

Moskowitz Prize

Economen van de Universiteit Maastricht en de Erasmus Universiteit Rotterdam hebben de Amerikaanse Moskowitz Prize gekregen. Als eersten onderzochten ze de beurswaarde van bedrijven die 'milieuverantwoord' ondernemen. Conclusie: deze bedrijven vertonen een hogere beurswaarde. Bij het onderzoek waren de UM-hoogleraren Rob Bauer en Kees Koedijk (ook hoogleraar in Rotterdam) betrokken, en de Maastrichtse assistenten in opleiding Jeroen Derwall en Nadja Günster. De prijs - 2500 dollar - wordt elk jaar uitgereikt door de *business school* van de Universiteit van Berkeley in Californië.

FOKKE & SUKKE HEBBEN HET ZWAAR

HOOGGELEERDE OPPONENS...
IK HAD UW VRAAG GRAAG BEANTWOORD,
WARE HET NIET DAT MIJN CO-PROMOVENDUS
ZOJUUST ZIJN ROKBROEK HEEFT
VOLGESCHETEN...

RGvT

Foreign readers talk about the 25-year-old *Observant*

"An important part of student life"

They were invited to write something for the jubilee issue of *Observant*. An anecdote, a view on the university paper, positive, negative, anything they wanted. Four non-Dutch readers enthusiastically took to their keyboards and wrote about misquotations, the sense and nonsense of the Paartjes, and the intrusive telephone calls from other media after an article in *Observant*. But at the same time, *Observant* keeps them abreast of what goes on inside the university walls, or "it provides a beacon at sea and binds us all together".

Photo's: Philip Driessen

PAARLTJES

Most people start their newspaper always at one and the same page: Which one is your favourite page in the *Observant*? For me, it's an easy call. I always start with the Paartjes. This is the page of the ads&odds, the page where people place their advertisements in one to four lines and students look for fulfilling their top priorities.

What do we need first? A bike: "DAMES HERENFIETSEN VA 35 2 VOOR 60". I went there myself, it's a friendly old man selling all those second-hand bikes. But why would you need TWO bikes? Just in case?

Second, a job: there is an evergreen, an ever

recurring ad of a Greek restaurant in town looking for service staff. The same ad has been there for years – no kidding – and I really wonder whether they will ever fill the gap and stop advertising?

And then we need friends. Where do we find them? Right, at one of the numerous student unions. The ads are short and powerful, the message always the same: Mispuit Pandora, Noladida, Femme-Tastique and more are inviting young for a jolly night out. "MISDAAD LOONT WEL! KMB 8 SEP VANAF 21:30 CAFÉ C'EST LA VIE. BE THERE!" I sure would...

But now that I'm not a student anymore, I don't

really need all this. Never mind, I still start with the Paartjes. It's just because of pure curiosity to see what students now fancy:

"BEGIN JE ACADEMISCH JAAR IN STIJL MET EEN ITALIAANS MAATOVERHEMD VOOR €55,-!" Wow! I figure that students must be getting richer. The price they ask for this Italian style shirt used to be my clothes budget for the next six months. It probably won't be long until second-hand cars will be advertised instead of bikes – let's see next week!

■ *Henriette Lundgren, graduated in International Business in 2003, works as a trainee at Unilever*

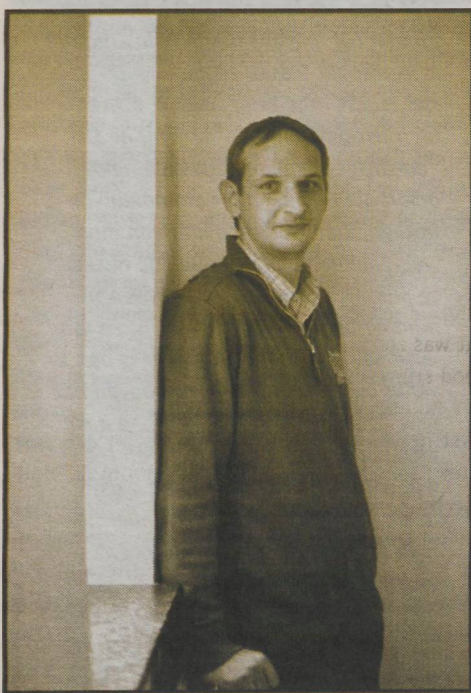
A good way to get over the wait

Waiting in the library or at the entrance of the university at the Tongersestraat can be quite boring and nerve-racking by itself. What to do? There is a solution to this dilemma though: pick up the newest *Observant* and flip through it until your subgroup members arrive or your tutorial begins! As a non-Dutch-speaking student one naturally first opens the English pages. The lead stories are mostly entertaining and informative. Whether it's a guy's dislike of the Dutch "hoi" or anything similar, one is most of the time immediately entertained.

Yet the "rest" of the newspaper is valuable itself. As my instructor in "Freshers' course Dutch" requests, every other meeting I of course try to understand the content on these pages as well. Be it the latest *Elsevier* ratings that are proudly presented ("Have we edged Tilburg this time?") or news of staff and education matters that are divulged, I am often surprised "what is going on". Overall I think *Observant* is an important part of student life at Universiteit Maastricht. And if you don't share this view, hey, it's still a good way to get over the wait between tutorials and similar.

■ *Baris Altay Student of International Business and president of study association EFM Academy*

Burned pancakes

Six months ago, I proposed to the faculty board a project to increase the current French student population in the Faculty of Economics and Business Administration. As is usually the case, I was interviewed by Irene Smeets, from *Observant*. The talk was friendly and the project was accepted by the faculty board. The week after, I decided to take a day off to look after my baby son, who was sick. When I woke up, I noticed that he was not well at all, so I decided to make pancakes to soothe his pain. I was still wearing my sleeping clothes, had a spoon in

one hand, and was holding my son with the other hand. Suddenly, the phone rang. It was a journalist from *Radio Limburg* explaining to me that the article (in *Observant*) relating to my interview had also been published in *Dagblad De Limburger* and that he wanted more information about the project. It was difficult for me to concentrate on the child, the pancakes, the project, and my Dutch. I therefore proposed to go on in English or to postpone the interview. These propositions having been refused by the journalist, I went on with the interview in Dutch. After some minutes, I tried to put my son on the floor, which immediately led to loud cries. Picking him up, I realized that the pancakes were burning. As the interview was still going, I took the opportunity of a question to leave the phone in order to switch off the pancakes and avoid a bigger disaster. Needless to say, my answers were not really focused and I could have quoted a French politician, replying to a journalist: "This is not your question, but this is my answer". This experience lasted half an hour. I never heard from *Radio Limburg* again, which leads me to two conclusions: First, women are better than men in looking after children, cooking and phoning simultaneously. Second, *Observant* is read and professionally recognized by the press.

■ *Bertrand Candelon Associate professor at the department of Economics*

A little slice of the appeltaart

It's not difficult to spot students while within the walls of some university building, or even at common student hangouts around Maastricht. Sometimes though, the rest of the city becomes a teeming mass of local *Mestreechters*, tourists, and students, where faces and figures melt together in a sea of humanity. As a student finds himself awash in this tide of unfamiliarity, he might feel a sense of comfort upon sighting someone reading (you guessed it) *Observant*. This unmistakable symbol of UM affiliation sets a subtle and calming fraternal bond of

implied shared experience between her and the reader, and our student's world is no longer so unfamiliar.

From a content perspective, *Observant* provides a free opportunity for people to put a finger on the UM's pulse and get a genuine feeling of what people are doing here. From the front page to *Achter de Paartjes*, it's a little slice of the *appeltaart* we call UM.

There is one point of criticism which I would like to express, however. Not all of *Observant's* reporters are as skilled in interviewing and information processing as they should be. Reporters sometime conduct interviews and hang on certain key words, without paying attention to what is actually being said. They take inaccurate notes during the interview, leading to flagrant misquotations and gross distortions of what the interviewee said, painting a misrepresentative picture of the interview and the interviewee.

No, no, I did not mean that as harshly as it sounds. Perhaps reporters should be made aware of such mistakes, so they will be less likely to make them, that's all. Besides, *Observant* is a stellar publication and serves to keep us at the UM informed about what is happening to and around us. It provides a beacon at sea and binds us all together in a delicate but perceptible way. Next time you see somebody who works for or contributes to *Observant*, give that person a pat on the back for a job well done!

■ *Brian Pagán Bachelor student of Psychology, Bachelor graduate of University College*

De wording van een universiteitskrant: een subjectieve geschiedenis

25 jaar Observant en wat eraan vooraf ging

De eerste redactie van Observant in 1980. Links staat Jacques Herraets, de enige echte journalist in het gezelschap. Daarna van links naar rechts de gewone universitaire medewerkers in de redactie: René Verspeek, Kees Ruissen, Kees Schröder, redactie-assistente Edith Goppel, Ton Hamelaers, Ger van der Vusse. De laatste is, net als Verspeek en Schröder, nog steeds aan de universiteit verbonden, de overigen zijn in de loop der tijd vertrokken

Foto: Archief Observant

"Een schoolblaadje, ja, zo mocht je het wel noemen", bekent een oud-medewerker van deze universiteit die in de tweede helft van de jaren zeventig betrokken was bij *Maffius*, de voorloper van *Observant*. "Maar hartstikke leuk, dat wel."

Wat wil je ook, een medische faculteit die min of meer illegaal begonnen was, met stafleden die een onzekere toekomst tegemoet gingen en studenten die de gok van een nieuw revolutionair onderwijsstelsel wel aandurfden. Dat soort mensen was niet te beroerd om zijn nek uit te steken en een "min of meer regelmatig uitkomend informatie- en opiniebulletin van de universiteit i.o. te Maastricht" in de lucht te brengen. Het eerste exemplaar lag er luttele maanden nadat het onderwijs van start was gegaan, eind januari 1975. Een gestencild blaadje op A-4 formaat dat maandelijks uitkwam, met die idiote naam die volgens de introductietekst hoorde bij het mannetje *Maffius*, een geest in monnikspij uit de krochten van het Jezüetenklooster, het eerste gebouw waarin de medische faculteit Maastricht zich vestigde. We hebben er geen navraag naar gedaan, maar die naam zal wel een derivaat zijn van een snel gemompeld MF, of MFM, zoals de medische faculteit hier toen in afkortingen heette.

Ofschoon de redactie van meet af aan kritisch te werk ging, in eerste instantie overigens vooral in de ludieke schrijfsels van het ventje *Maffius* op de voorpagina, was het blad toen nog een paradijs voor bestuurders. Zo kreeg Sjeng Tans, grondlegger van deze universiteit en eerste voorzitter van het college van bestuur, in nummer 2 vier hele pagina's om de nog rudimentaire academische gemeenschap te vertellen dat er een nieuwe faculteit Algemene Wetenschappen zat aan te komen en hoe dat zich verhiel tot het hogeronderwijsbeleid van de regering. Niet in interviewvorm, gewoon een stuk onderkend door dr. J. Tans. Kom daar nog eens om tegenwoordig.

Een *journalistiek* blad was het nog lang niet in die dagen. Tenzij iemand volledig afgedrukte evaluatieverslagen van onderwijsblok IX als zodanig wenst te betitelen natuurlijk. Nou ja, een interview met hoogleraar fysiologie Rob Reneman in de rubriek *In de kijker*, ("Welkom in de Kijker Rob, vertel eens wat over jezelf") komt al wat meer in de buurt: redelijk vlot geschreven, ofschoon negen pagina's wel heel veel geduld van de lezer vragen. Wat in ieder

geval uit die eerste jaargangen spreekt is een grote betrokkenheid: alles wat maar enigszins van belang was in en voor de Rijksuniversiteit Limburg, zoals die toen nog heette, werd fel en met grote openheid bediscussieerd, van de opzet van een onderwijsblok tot de aantallen in Nederland benodigde artsen.

In september 1976 vindt de redactie dat er genoeg is geëxperimenteerd. In een 'nota Maffius' wordt het nieuwe credo beleden: een blad dat "een behoorlijke mate van autonomie moet bezitten", want het is "een gewenste situatie wanneer er aan de universitaire samenleving een onafhankelijke pers verbonden is". Wel hechtte men er uitdrukkelijk aan dat het een blad voor en vooral door medewerkers en studenten moest blijven: geen professionalisering dus, en ook geen advertenties want dat paste er niet bij.

Die opstelling viel op termijn niet vol te houden. De universiteit groeide, het *ons kent ons* werd noodzakelijkerwijs minder. Enige professionele inbreng was geboden, reden waarom in 1980 beroepsjournalist Jacques Herraets werd aangehouden om de redactie van vrijwilligers "te begeleiden", zoals zijn opdracht mede luidde. Dat was niet altijd gemakkelijk, bij een groepje uiterst eigenwijze universiteitsmedewerkers die zich al jaren in het blad uitleefden, maar stukje bij beetje lukte het om *Maffius*, vanaf oktober 1980 *Observant* geheten, minder schoolkrant en meer universiteitsblad te maken. *Observant* werd voortaan gedrukt in plaats van gestencild en kon, toen het in 1981 niet meer maandelijks maar om de twee weken verscheen, ook actueler en dus journalistieker worden.

Niet in zijn geheel echter. Herraets mocht dan als professional binnengehaald zijn, al die jaren frequenteerde ook een andere professional de burelen van de redactie, Joep Offermans, die als 'adviseur' in het colofon prijkte. Offermans was voorlichter van de universiteit en daarmee dus een vooruitgeschoven post van het college van bestuur. *Maffius* had immers van meet af aan de taak om ook officiële mededelingen te verspreiden. De vraag was altijd, althans voor menig bestuurder, hoe de verpakking daaromheen er dan uit moest zien. De dienst voorlichting vond in ieder geval dat zij in *Observant* ook gewone artikelen mocht leveren, in een zelfde opmaak als de overige redactionele stukken. In de eerste jaargangen na 1980 treffen we dan ook verhalen over een GVO-congres, over proefschriften,

over het nieuwe Randwijck-complex ('Kritiek op Randwijck is onterecht') met daaronder een naam en de vermelding 'dienst voorlichting'.

Zo weinig verschil tussen vrije nieuwsgaring en belanggebonden berichten, dat is net zoiets als regeringsadvertorials in *De Volkskrant*, of, om meer op schaal te blijven, een stukje vanuit het kabinet van burgemeester & wethouders op de lokale pagina's van *Dagblad De Limburger*. Dat kan dus niet, vond Herraets. Voorlichters moeten voorlichten en geen stukjes in kranten schrijven (behalve als het om opiniebijdragen gaat); verslaggevers moeten verslag geven; en de lezer moet duidelijk weten wat voor blad hij in handen heeft.

Met dat uitgangspunt ging Herraets de strijd aan met de universitaire bestuurders en de dienst voorlichting. Inzet: een volwassen universiteitsblad dat volgens normale journalistieke regels opereert en zijn lezers serieus neemt. De strijd is uiteindelijk in het voordeel van dat principe beslist: de taken van de dienst voorlichting, die destijds de mededelingenrubriek vulde, en de redactie werden goed zichtbaar gescheiden, er kwamen statuten waarin duidelijk de onafhankelijke rol van *Observant* werd vastgelegd ("...nieuwsselectie en -presentatie onafhankelijk van bestuursorganen en andere groepen...de redactie treedt niet op als spreekbuis van enigerlei orgaan of groepering..."), maar waarin ook een fatsoenlijke naleving van journalistieke gedragsregels werd benadrukt, en het toezicht daarop. Alles met dank aan de universiteitsraad, die groot belang hechtte aan een vrije pers binnen de instelling.

Een en ander betekende natuurlijk niet dat sindsdien de verhouding tussen redactie en universitaire bestuurders geheel en al koek en ei was. Die verhouding werd in ieder geval intensiever nadat in 1986 *Observant* overging op wekelijkse verschijning. Dat, samen met de redactie-uitbreiding die daarvoor nodig was (waarbij onder meer schrijver dezes aantrad), maakte het mogelijk actueler te werken en ook een werkelijk nieuwsblad te maken. Nieuws dat bestuurders niet altijd goed uitkwam, zacht gezegd. En waar de heren dus ongemeen boos over konden worden, want wat verbeeldde die redactie zich wel? Een beetje journalistje spelen en ondertussen de belangen van de instelling in gevaar brengen? Weten jullie verdomme wel dat ze dat kloteblaadje ook op het ministerie lezen? En bij de andere universiteiten?

Neem rector Vic Bonke ergens rond 1990. Bonke is in rustige staat al een flamboyant wezen, in opwinding behaalt hij makkelijk orkaanachtige dimensies. En dus - het was in het gelijkvloerse redactielokaal in het oud-gouvernement, het college van bestuur zetelde in de ruimtes op de eerste verdieping -, deden op een avond woedende voetstappen het plafond trillen, voetstappen die zich de trap afhaastten, zich verplaatsten tot voor onze grote dubbele deuren, waarna die als met een explosie werden opengeworpen. Met tien grote stappen stond Bonke voor de verbouwereerde hoofdredacteur Herraets en schold hem vloekend de huid vol. Waar het over ging weet niemand meer, maar het hoorde er zo bij. Naderhand gebeurde er niets. Andere bestuurders pakten het anders aan. Collegevoorzitter Vredevoogd bijvoorbeeld, die zo genoeg kreeg van alweer een uitgelekte vertrouwelijke nota dat hij op hoge poten alle secretaresses rond het college een laatste waarschuwing gaf. Niet dat die secretaresses ooit iets lekten, niet daarvoor en niet daarna, maar Vredevoogd verdacht ze er wél van. Later poogde hij nog om 'spelregels' aan de statuten toe te voegen voor de manier waarop informatie mocht worden verkregen - bedoeld werd dat "onrechtmatig verkregen informatie" niet gebruikt mocht worden, maar dat was zo onwerkbaar dat het idee een zachte dood stierf.

Ook Rob van den Biggelaar was in zijn voorzitterstijd niet de gemakkelijkste, maar dat verhinderde dan weer niet dat hij tot zijn dood in zijn huis in Kudelstaart "altijd het eerst *Observant* uit de handrol" haalde, ook al kwam er die dag een heel pak andere post; hij werd het bij latere bezoeken aan de universiteit niet moe dat steeds weer te vertellen.

Het hoort er een beetje bij, het gesteggel tussen bestuurders en het instellingsblad. Karl Dittrich, Jo Ritzen, en al die rectoren en andere collegelieden, nooit kwamen ze op de dag van verschijnen van *Observant* met bloemen het redactielokaal binnen. Gelukkig maar, we zouden nog denken dat we iets verkeerd hadden gedaan. Maar altijd hebben ze de ruimheid van geest gehad om te erkennen dat een universiteit waar kritische mensen worden opgeleid door andere kritische mensen, niet kan worden afgescheept met een jaknikkend, handtam pr-blaad.

■ Wammes Bos

(Oud-)Medewerkers, bestuurders en (oud-)studenten over de 25-jarige Observant

Lastpak, luis in de pels maar alsjeblieft geen Maaspost

Of ze iets wilden schrijven voor het jubileumnummer van *Observant*. Het mocht een anekdote zijn, een visie op het universiteitsblad, positief, negatief, alles kon. Een enkeling kampte met gebrek aan tijd of inspiratie, maar het merendeel van de aangeschreven (oud-)medewerkers, (oud-)bestuurders, studenten en alumni pakte enthousiast het toetsenbord en schreef over de verkeerde citaten, de late telefoontjes van Wammes Bos en het eeuwige geëmmer als er weer iets mis is in hun dienst of faculteit. Toch koestert de overgrote meerderheid de onafhankelijke journalistiek, de columns en de portretten. De huidige burgemeester van Amsterdam en oud-rector Job Cohen, zegt het zo: "Natuurlijk, het is niet altijd leuk om over je eigen narigheid te lezen, maar het is nog veel beroerder voor de interne verhoudingen als je daar helemaal niets over leest."

Acht pagina's lang de *Observant*lezer aan het woord.

■ Foto's: Philip Driessen, tenzij anders vermeld

Ode aan mijn ontdekker: Jacques Herraets

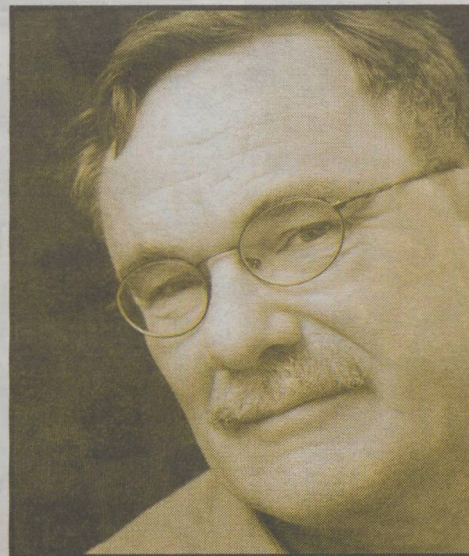
Zaken lopen zoals ze lopen. Zeker als historicus mag je je geen "wat als..."-vragen stellen. Ze hebben geen enkele waarde. Toch, voor deze ene keer... Ik weet het zeker: als Jacques Herraets midden jaren tachtig geen hoofdredacteur van *Observant* was geweest, was ik nooit in de journalistiek terecht gekomen. For (almost) sure. We schrijven 1986. Ik was nog volop bezig met mijn studie geschiedenis (Universiteit van Utrecht), maar mijn vriendin had besloten in Maastricht te gaan werken. Gevolg: ik was na enige tijd meer in Maastricht dan in Utrecht. En ja, dan wil je ook overdag graag wat om handen hebben en dus reageerde ik op een vacaturemelding in *De Limburger*.

Gezocht: verslaggever universiteitsblad *Observant*. Had ik enige reden om aan te nemen dat ik hiervoor in aanmerking zou komen? Nee, totaal niet. Ja, scripties schrijven vond ik altijd wel leuk en och, ik had wel eens wat geschreven in het blad van mijn Veldhovense hockeyclub. Maar om nu te zeggen dat daarmee aangetoond

kon worden dat ik mijn mannetje zou staan als verslaggever van een mij totaal onbekende universiteit in een al even onbekende stad? Nee, dat niet. Wat volgde was een curieus sollicitatiegesprek in een krap kamertje op de zolderverdieping van het toenmalige hoofdgebouw aan de Tongersestraat. Tegenover mij zaten de hoofdredacteur en een vertegenwoordiger van de redactieraad, Jacques Herraets en Ton Hamelaers. De eerste ontpopte zich als specialist in lange stiltes, de tweede knoopte juist de ene anekdote aan de andere. Af en toe kreeg ik een vraag waarop ik zo zorgvuldig mogelijk mijn antwoord probeerde te formuleren. Maar halfweg mijn tweede volzin onderbrak Ton me al weer in met een volgende prachtige vertelling. Jacques staarde filosofisch voor zich uit en wreef nog een keer over zijn kin. Ik had werkelijk geen idee wat dit allemaal voorstelde. De volgende dag kreeg ik een telefoontje met de mededeling dat ik meteen kon beginnen. Jacques' uitleg volgde een paar maanden later: "Je kon weliswaar niets laten zien, maar de manier waarop je praatte, maakt het voor mij duidelijk: jij bent een journalist." Ook dat kon ik toen nog niet plaatsen, maar inmiddels weet ik dat ik Jacques Herraets veel dank verschuldigd ben. Bij dezen. Trouwens, een van mijn eerste verhalen voor *Observant* wijdde ik aan een - zo bleek een paar weken terug - typisch *Observant*-onderwerp: de renfiets. Na de aanvankelijke trots over mijn eerste pagina-grote verhaal (het ging over mijn ervaringen als deelnemer aan de toeristenversie van Luik-Bastogne-Luik), nam al snel de schaamte de overhand: hoe kon ik zo maf zijn geweest om in een blad voor de Maastrichtse universitaire wereld een volle pagina aan een man op een fiets te besteden? Nu, bijna twintig jaar later en na lezing van *Observant* 2 van dit studiejaar, moet ik mijn mening wéér bijstellen. Ik heb me destijds blijkbaar nog veel te veel ingehouden...

■ Bart Brouwers, oud-verslaggever *Observant*, nu hoofdredacteur *Dagblad De Limburger*

Aldoor rode konen

Bij mijn aantreden werd ik niet alleen geacht de onderwijs- en onderzoekstaken van mijn voorganger over te nemen maar ook al zijn nevenfuncties waaronder redacteur van *Maffius*. Zo'n tijd was het einde jaren zeventig aan de Rijksuniversiteit Limburg.

Op de redactievergadering van vrijwilligers uit de personeels- en de studentengeleding van de universiteit, heerste een voortdurende opwindende. Onthullingsjournalistiek was het favoriete tijdverdrijf. De kunst was elke verdachte brief te lichten, elke achterklap tot de bodem uit te spitten, elke bestuurlijke machinatie in beeld te brengen. En omdat iedereen iedereen kende, kwamen de artikelen nogal eens hard aan maar om dezelfde reden kwam het ook weer minder hard aan, want iedereen wist ook wie welk artikel geschreven had en welke waarde dus daaraan gehecht moest worden.

Als er trouwens eens niets te shockeren viel met onthullingen, maakten we even gemakkelijker zelf nieuws! Zo hield de provincie de adem

in toen *Maffius* melding maakte van een comité d'initiative voor de oprichting van een studentencorps. Voor- en tegenstanders buitelden over elkaar heen nadat *De Limburger* dit bericht serieus had genomen. We wisten toen nog niet dat vele jaren later Tragos deel werd van de georchestreerde regressie in de vaderlandse universiteitsgeschiedenis.

Omdat het steeds zwaarder viel om elke maand een blad op te brengen, werd tegen het principe van zelfredzaamheid in, de eerste professionele journalist aangesteld waarna er meer volgden tot de laatste vrijwilliger uit de redactie verdween. RL werd UM, het schoolblaadje *Maffius* werd de universiteitskrant *Observant*.

Het universitair leven is er wat mij betreft sindsdien zeker niet saaier op geworden.

Dit is uiteraard allereerst te danken aan de malle bestuurdersfratsen waarmee zowel ons koninkrijk als onze universiteit rijkelijk bedeeld worden. Maar evenzeer aan de getrouwe en betrouwbare berichtgeving daarover van onze eigen persmuskieten die rondom zoemen tot ze al het wetenswaardige uit hun slachtoffer gezogen hebben. Uit de nietszeggende stermails en glossy periodieken die van hogerhand rondgestrooid worden, word ik daarentegen niets wijzer over de hogere machten en hun drijfveren die mijn aanschijn dagelijks doen zweten.

Daarom nemen bij mij elke donderdag in de loop van de ochtend de kriebels toe. Het wachten op de gedrukte editie van *Observant* valt zwaar zodat tegen twaalfen de website herhaaldelijk geladen wordt om de nieuwste weekeditie zo vroeg mogelijk te kunnen spellen. Pas dan kan ik me weer concentreren op datgene waar mijn werkgever me voor betaalt.

■ Kees Schröer, vrijwilliger *Maffius*, oud-voorzitter stichting *Observant*, columnist *Observant*, docent sociale geneeskunde

Fien van de Aw Klok

Ton Hamelaers in 1980 Foto: archief *Observant*

Op 6 oktober bereiken we een mijlpaal: 25 jaar *Observant*. Ik realiseer me nu pas dat ik ooit deelgenoot ben geweest van een historische gebeurtenis aan de UM. Ik was er immers bij toen we destijds dat gloednieuwe blad ten doop hielden. Wat was ik trots toen ik mijn naam onder het kopje redactieleden zag staan. Er verscheen toen een heus universiteitsblad dat niet onder hoefde te doen voor collega-universiteiten. Integendeel, ons blad behoorde meteen tot de subtop!

Zelf maakte ik nog niet zolang deel uit van de redactie. Collega-capaciteitsgroepslid en collega-socioloog Kees Schröer had me ertoe overgehaald. Hij was één van die mannen van *Maffius*, de voorloper van *Observant*. Maar ik vond *Maffius* maar niks, alleen die naam al... Ook inhoudelijk stelde het in mijn ogen niet

veel voor. Een veredeld clubblad voor Sjors en de Rebellenclub, meer was het niet. Met grappen en grollen die alleen voor intimi te begrijpen waren.

Enfin, niet lang na mijn aantreden verscheen de eerste, fulltime professionele kracht, Jacques Herraets, ten tonele. Hij begreep beter dan wie ook hoe je een blad moest maken. We konden het samen goed vinden. Het toeval wil dat we destijds een grote kamer deelden op de derde verdieping in het hoofdgebouw aan de Tongersestraat (het Jezuzietenklooster). Eén keer per week troffen we elkaar daar; we hadden beiden ook elders een kamer met telefoonnummer. (Het voert te ver daarover uit te wijden, maar feit was dat we allebei twee keer in het telefoonboek stonden met elk twee verschillende nummers).

Onder Jacques' leiding groeide *Observant* uit tot wat het nu nog steeds is: een professioneel universiteitsblad met een lokale inkleuring! Vooral die *couleur locale* onderscheidde ons toen van alle andere universiteiten. Een voorlopig hoogtepunt bereikten we daarmee toen ik op verzoek van Jacques een artikel schreef over de Tongersestraat, met haar etablissementen, winkels, bedrijfsjes en bewoners. Direct na verschijning op vrijdagmiddag was op de hele uni geen nummer meer te vinden. Om dit euvel te verklaren was echter geen diepgravend spitwerk nodig: het blad was alleen nog te krijgen in café de Aw Klok (nu: de Wèkker). Kroegbaas George had alles ingepikt: zijn vrouw Fien stond met foto op de voorpagina!

■ Ton Hamelaers, *Observant*-medewerker van het eerste uur, nu werkzaam bij *Vesteda*

De dirty details van *Observant* en al het Groots en Moois van het college van bestuur

Hoe vaak ging de dag voordat *Observant* gedrukt werd, 's avonds bij mij de telefoon niet? Ik was toen rector magnificus, en Wammes Bos wist altijd van de hoed, en soms van de rand. Of ik iets meer kon vertellen over de rand? En ik herinner me ook nog goed dat ik elke keer opnieuw haalde dat de redactie vooral geïnteresseerd was in de *dirty details*, terwijl al het Groots en Moois dat wij als College van Bestuur over de universiteit uitstrooiden, veel te weinig op hun aandacht kon rekenen. Eerlijk gezegd moet er sinds die tijd het nodige veranderd zijn, want als ik nu *Observant* lees (en ik doe dat nog wekelijks dankzij het abonnement dat ik wegens zoveel jaren trouwe dienst verworven heb), dan merk ik eigenlijk weinig van die onevenwichtigheid. Zouden het in de tijd dat ik rector was, toch vooroordelen geweest zijn? Ik kan het me nauwelijks voorstellen, maar wie weet? Wat ik wel weet, is dat ik ook toen eigenlijk nauwelijks iets aan te merken had op de stukjes die Wammes Bos, Riki Janssen en de andere leden van de redactie schreven. *After all* waren ze meestal redelijk evenwichtig, en *after all* vind ik nog steeds dat de interviews die Wammes Bos van mij heeft afgenomen, tot de betere interviews horen.

Kortom: de universiteit Maastricht beschikt over een prima blad, waar ze niet alleen eermee kan inleggen, maar dat ook voor de universiteit van belang is. Een onafhankelijk blad vind ik nog steeds essentieel voor een universiteit. Natuurlijk, het is niet altijd leuk om over je eigen narijheid te lezen, maar het is nog veel beroerder voor de interne verhoudingen als je daar helemaal niets over leest. En laten we wel wezen: al die jaren dat de universiteit nu bestaat, al die jaren van groei en bloei, die zijn er toch gekomen mede dankzij en niet ondanks *Observant*?

Ik wens redactie en universiteit van harte geluk met dit jubileum en ik hoop hier in Amsterdam nog vaak en veel over mijn universiteit te horen – via *Observant*.

■ Job Cohen, oud-rector magnificus, nu burgemeester van Amsterdam

"Ach, die donderdagmiddag om één uur ..."

Voor een Maastrichtenaar is D'n *Observant* een bijzondere plek. Veilig bij de komende orkanen en overstromingen, geliefd voor wandelingen op een mergelachtige bodem, een uitdaging voor hard- en duurlopers, maar vooral een mooi uitkijkpunt. Je kunt er immers kilometers ver kijken en dat verruimt de blik en de geest. Dat is de spirit die ons universitaire weekblad ook uitstraalt. Vanwaar anders die naam? Hoog verheven boven het dagelijkse rumoer en kleingeestig gedoe zetelt de redactie en beschouwt. Distantie, bezonkenheid en vooral beschouwing voeren de boventoon. Het dagelijkse gejaag en geren is niet weggelegd voor de *monsieur* onder de universitaire weekbladen. Die andere zijn immers ofwel de officiële spreekbuis van een college van bestuur (en zoals bekend zeggen die meestal niets en hebben ook niet veel te melden), ofwel houden zij zich onledig met het najagen van

incidenten en uitingen van onvrede.

Voor een bestuurder is *Observant* dus een bron van inspiratie en wijsheid. Althans, dat zou je verwachten bij die naam. Maar nu de praktijk. En dan blijkt dat een naam zelden zo verkeerd gekozen is als bij *Observant*. Niks distantie, niks bezonkenheid, niks beschouwend. Integendeel: actueel, er boven op, kritisch, uit de heup en onverwacht. Dacht je dat je iets goed had uitgelegd, werd er toch weer iemand ten tonele gevoerd die het niet begreep. Dacht je dat je iedereen had overtuigd, had men toch weer ergens een niet-gelovige gevonden. Dacht je dat je iets stilletjes had kunnen houden, hadden Jacques, Riki, Wammes of een van die andere zuigers toch weer iemand het conflict weten te ontlokken. Dacht je eindelijk dat het allemaal rustig was, bleek er ergens in de krochten van UNS50, de Kapoenstraat of de Berg toch nog iets te sluimeren dat door de

redactie tot de status van een ernstig en de universitaire democratie bedreigend conflict werd verheven. *Observant*? Nee hoor, eerder een gang in het mergelstelsel diep daaronder. De Krocht zou een beter naam geweest zijn. Ach, die dondermiddag rond één uur ... Stiekem werd gekeken of hij er al was, in grote stapels of op het internet. Steevast een bron van onrust, en had je er op vrijdag net de vis in verpakt, dan kwam *De Limburger* zaterdag met hetzelfde bericht ("zo meldt het universitaire weekblad *Observant*") en werd je hele weekend nog eens verpest. En toch! Ik moet bekennen dat ik in mijn Haagse bureel *Observant* toch weer onder het icoon "Favorieten" heb opgeslagen. Ik kan hem blijkbaar nog steeds niet missen. Geen week....

■ Karl Dittrich, oud-voorzitter college van bestuur, voorzitter Nederlands-Vlaams Accreditatie Organisatie

Het uur van de wolf, het uur van Wammes

In mijn herinnering – voor wat dat waard is, zo weten wij sinds publicaties van Crombag en Wagenaar hierover – hadden wij in mijn Maastrichtse periode thuis met regelmaat zo 's avonds tussen 22.30 en 23.30 uur wat wij noemden *Het uur van Wammes*. Dat is net zo iets als *Het uur van de Wolf*, maar dan anders. Laat me dat uitleggen.

Stel je voor: een moe gestreden bestuurder, halfslapend op de bank, ontspannen terugkijkend op een dag waarop niet al teveel is misgegaan en soms zelfs iets nuttigs is gedaan. Glas wijn in de hand, genietend kijkend hoe in *Den Haag Vandaag* een journalist politici vakkundig uitwringt en erin slaagt ze dingen te laten zeggen die ze juist niet hadden willen zeggen. Tevreden ook over het feit nooit politieke ambities te hebben gehad, waardoor dit soort beproevingen niet aan de orde zijn. Dan gaat de telefoon. Wammes aan de lijn.

Vraag: "Kan ik je even spreken over..."
Mogelijk antwoord 1: "Ik weet hier niets van." Maar Wammes anticipeert hierop door na "Kan ik je even spreken over" te vervolgen met "zoals je ongetwijfeld weet is er in het Bestuur van de Faculteit ... een heel gedoe over..."

(Dit antwoord is dus fout, tenzij je voor incompetent en/of onnozel gehouden wilt worden. Je ziet de kop in *Observant* al voor je: "College weet van niks, terwijl...").

Mogelijk antwoord 2: "Ik heb nu geen tijd, kom morgen maar even langs op mijn kamer." Maar Wammes reageert steevast: "Morgen voor 9.00 uur moet ik mijn artikel inleveren. Trouwens, ik heb maar een klein vraagje dat weinig tijd kost."

(Dit antwoord is op zichzelf bruikbaar maar werkt bij Wammes nooit).

Mogelijk antwoord 3: "Het College vindt het nu nog te vroeg om op deze situatie te reageren." Maar nu zegt Wammes: "Ik heb hier inmiddels al 12 mensen over gesproken, van het College wordt nu eindelijk een standpunt verwacht, anders blijft de situatie doorzien en gaat men zich afvragen of wij überhaupt nog wel een College van Bestuur hebben".

(Dit leek een goed antwoord maar niet verstandig om te gebruiken bij Wammes).

Kortom, je bezwijkt. Het kost je een uurtje vooral omdat Wammes erin slaagt vragen, waarop je eigenlijk niet wilt reageren, op tenminste 10 verschillende manieren te stellen totdat hij uiteindelijk het voor hem bevredigende antwoord heeft. Je zegt uiteraard meer dan je ooit van plan was, en voelt je na afloop op vakkundige wijze uitgewrongen.

Vervolgens kijk je met enige spanning uit naar het resultaat in de volgende *Observant*. Hoewel er zelden reden is tot grote blijdschap is de schade meestal te overzien. Wammes blijkt inderdaad bijzonder breed en goed geïnfor-

meerd te zijn, en de weergave van ons gesprek is fair. Hij behoort, zo wordt duidelijk, tot de bijzondere categorie journalisten die het zich (kunnen) permitteren soms minder op te schrijven dan ze (menen te) weten. Terugkijkend denk ik dat deze universiteit zich gelukkig mag prijzen met dit niveau van journalistiek bedrijven.

Tevredenheid en lof dus alom? Nee, dat kan uiteraard niet in academia; je wilt tenslotte niet voor een kritiekloze sukkel worden aangezien. In mijn periode had *Observant* als motto – op de deur van hun kantoor geplakt – "Het kritisch (hinderlijk?) volgen van de bestuurders." Een loffelijk streven wellicht, maar wel wat eenzijdig (en toen al gedateerd: in de 60er en 70er jaren van de vorige eeuw leek de universiteit zich inderdaad vooral met bestuur en bestuurders bezig te houden). Intussen weten wij beter, het gaat uiteindelijk natuurlijk om onderwijs en onderzoek. En daar wordt vaak in universiteitsbladen – dus niet alleen in *Observant* – te weinig aandacht aan besteed. Misschien moet er toch maar eens een solide opleiding Wetenschapsjournalistiek komen. Een idee voor Maastricht?!

■ Loek Vredevoegd, oud-collegevoorzitter, nu bestuurslid van de Nederlands-Vlaamse Accreditatie Organisatie

Foto: Nelis Tutkey

Geobserveerd

"Goed blad". Ik ben nu net zo lang in Maastricht als de gemiddelde student en heb gezien hoe op donderdag *Observant* uit de rekken wordt gegrast. Is het Eva of een andere column die trekt? In elk geval komt er een grote scheut informatie over de UM, die aangenaam wordt geschonken.

Dat is één *Observant* die ik ken. Maar ik ken ook de *Observant* achter de schermen. Een fantastisch team dat heel consciëntieus de donderdagse dosis voorbereidt. Dat studenten en aankomende journalisten opleidt, vaak voor goede journalistieke plekken elders. Zo heeft het *Dagblad De Limburger* bijvoorbeeld een hoog *Observant*-gehalte.

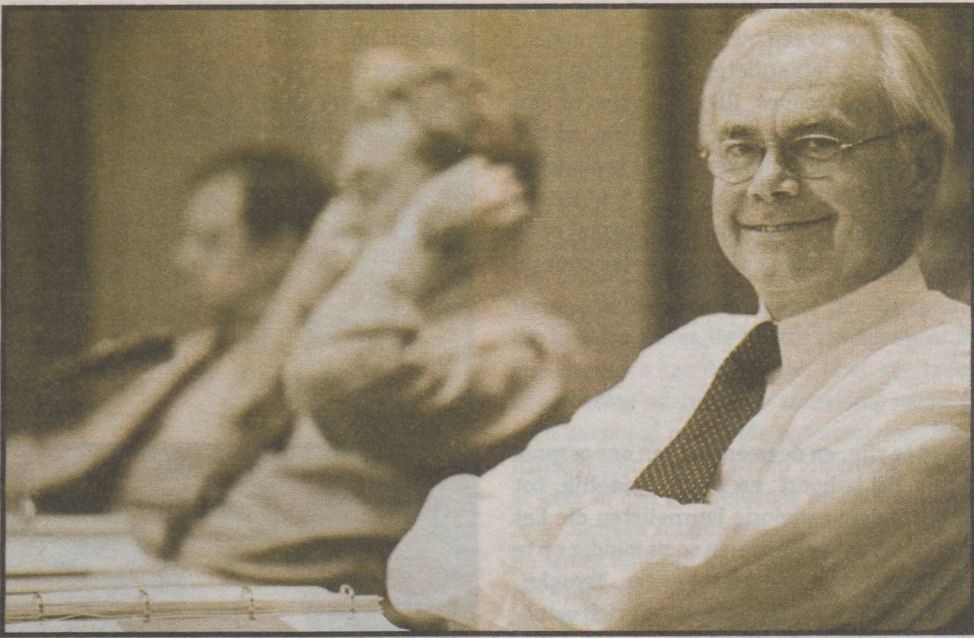
Van harte gefeliciteerd, *Observant*, met de plek die jullie hebben verworven, met jullie enorme toewijding en grenzeloze energie. Steeds wijzigend, aanpassend aan nieuwe ont-

wikkelingen, aan andere studenten, aan andere accenten in de plek van de UM in Nederland en in Europa.

Zeker ook gefeliciteerd met de discussie die jullie zijn aangegaan over de plek van *Observant* in de toekomst. *De Limburger* gaf daar onlangs een aardig overzicht van met meningen van onder andere Frank Steenkamp en Peter van Dam. Het is goed dat die discussie breed wordt gevoerd: over het gebruik van andere media (zoals websites) voor de informatiefunctie en over de plaats die *Observant* heeft als belangrijk public relations instrument voor de universiteit. Het is altijd plezierig om vanuit sterkte te zoeken naar nieuwe wegen. Ik ben vol vertrouwen over de komende 25 jaren *Observant*.

■ Jo Ritzen, voorzitter college van bestuur

Een haat-liefde verhouding

Van de 25 jaar dat *Observant* in de 'ether' is heb ik er ruim 18 meegemaakt, als lezer, decaan, rector en sinds enige tijd weer als lezer. Ik denk dat ik daarom wel *Observant*-ervaren genoemd kan worden, en in staat om daarover wat op te schrijven. Van de redactie mag dat een anekdote zijn, een visie op *Observant*, positief of negatief, ik ben daarin vrij, zo werd opgemerkt in de email die ik ontving.

In de loop der jaren heb ik met *Observant* een soort haat-liefde verhouding opgebouwd. Voor de universitaire roddel is het mijn lijfblad geworden. Als ervaren UM-mer kan ik vaak door de regels lezen wat wordt bedoeld maar niet wordt geschreven. Maar als bestuurder heb ik niet zelden met enige spanning uitgekeken naar een nieuw nummer, dat ik dan meestal rond 12 uur op donderdagmorgen op de website las, enkele uren voordat de gedrukte versie werd uitgebracht. Een gewaarschuwd mens telt immers voor twee. Niet zelden ook heb ik bekendmaking van bepaalde besluiten uitgesteld tot woensdagmiddag, te laat om nog in *Observant* van de volgende dag te kunnen

worden meegenomen. Maar soms ook juist op maandag of dinsdag. *Observant* is dus gedurende tal van jaren een factor geweest die mijn regelmaat in lezen en besturen heeft bepaald. *Observant* heeft mij niet zelden foutief geciteerd of onredelijk bekritiseerd. Maar soms ook meer dan nodig gecompimenteerd. Daarom ben ik van *Observant* gaan houden, niet altijd om wat maar juist omdat er werd gepubliceerd over tal van onderwerpen. Op onafhankelijke wijze, zoals het in een universitaire civitas betaamt. *Observant* hoort een horzel in een pels te zijn en speelt die rol vaak met verve. Soms irritant, speculatief, dwars, uitdagend of misplaatst, maar altijd forum voor staf en studenten. Geen glossy bedrijfsblad, maar een krant op gewoon papier. Symbool voor een omgeving waar kritische reflectie en het debat de wezenskenmerken zijn. Zolang er een *Observant* is, is er nog leven in een universiteit.

■ Arie Nieuwenhuijzen Kruseman, oud-decaan geneeskunde, oud-rector magnificus, hoogleraar

Observant: tussen gemeenschap en bedrijf

Wat is de plaats van *Observant* in een tijdsgewricht waarin volgens sommigen de universiteit niet alleen maar een gemeenschap is van wetenschappers, maar ook een bedrijf dat zijn inkomsten moet verdienen? Heeft een bedrijf een andere pers nodig dan een gemeenschap? Een werkelijk vrije pers - die ook schrijft over al dan niet grote conflicten en ruzies - zou volgens sommigen het *image* van dat bedrijf kunnen schaden, waardoor verkoop van onze wetenschap, relaties met *stakeholders* en sponsors in gevaar komen. Zij veronderstellen dat het *image* maakbaar is door bijvoorbeeld pr en reclame en willen het imago daarom zorgvuldig managen. Als je daarin allemaal gelooft, krijg je al snel het gevoel dat de vrije pers in de universiteit niet meer van deze tijd is. Welnu, hier ben ik het niet mee eens. Onze universiteit heeft een vrije pers nodig.

Natuurlijk verwachten wij dat onze leiders (niet alleen de 'managers', maar vooral ook de wetenschappelijke leiders) politiek vaardig zijn en met vooruitziende blik besturen. Openheid is daarbij van groot belang, niet alleen omdat dit vertrouwen geeft (toch het cement van ieder groepsverband), maar ook om te voorkomen dat beleid onttaardt in 'managementisme', met andere woorden ideologie

De sterkste cultuur is een open cultuur. Als die er is, wordt niet over cultuur gesproken. Een 'trots op onze cultuur'-universiteit is ook een contradictie: daar wordt het vrije debat gemeden ten behoeve van *image making*. Gemeenschappelijk slagkracht wordt het best ontwikkeld als de doelen en gehanteerde principes helder zijn. Al zal niet iedereen het overal mee eens zijn, en zal soms vanwege bedrijfsbelang informatie later naar buiten komen. Hoeveel kwaad kan het daadwerkelijk als hier vervolgens een publiek debat binnen de UM over ontstaat? Zou dit de UM echt schade berokkenen? Nee.

Het publieke forum bestaat voor een deel uit

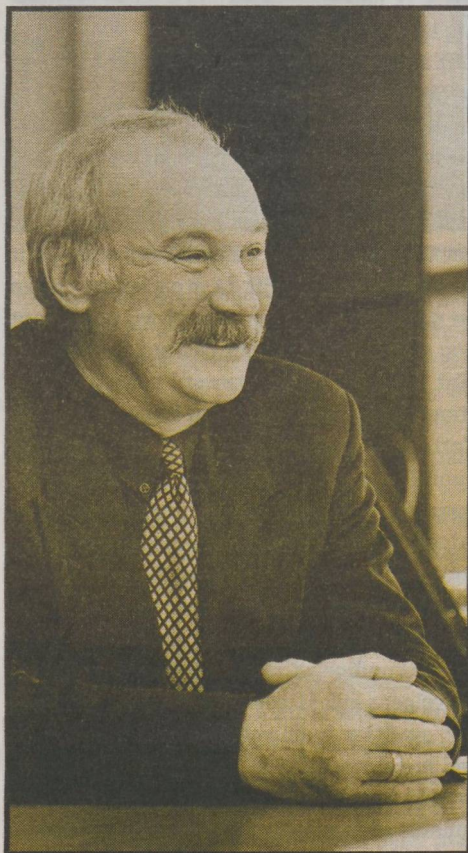
de vrije pers. Deze mag, moet, tegenstellingen aan het licht brengen, maar natuurlijk met hoor en wederhoor, met veel speurzin.

Men kan discussiëren waar de grenzen van vrije meningsuiting liggen, denk aan beledigingen, onwaarheden, roddel of het op de persoon spelen, zaken die juist tot verloedering van het debat leiden. Maar vrije meningsuiting moet er zijn. Om op recent nieuws in *Observant* terug te komen: het centraal stellen van de armoedeproblematiek tijdens een prominente bijeenkomst roept toch de vraag op waarom we er als UM niet veel werk van maken. *Observant* kan hier een belangrijke rol spelen door ons uit te dagen en ons te vragen wat we werkelijk belangrijk vinden en wat we daarom gaan doen.

■ Frits van Merode, decaan faculteit gezondheidswetenschappen

Rotjongens en -meiden

In de beginjaren vond ik *Observant* eigenlijk wat saai en lief. Het was vooral een mededelingenblad. Ik las het wel, maar daar was dan ook alles mee gezegd. Toen ik in 1985 rector werd, veranderde er iets. Dat had natuurlijk ook met mij te maken, want nu kon ik mij kritische opmerkingen en stukken in het blad rechtstreeks aantrekken. Het werd nu veel spannender en ik pakte *Observant* zodra de stapel ergens werd neergelegd. Geregeld werd er in het College van Bestuur gediscussieerd of het allemaal wel kon wat er door die "rotjongens en meiden" werd geschreven; wij (het College)

betaalden tenslotte en heeft niet degene die betaalt het ook voor het zeggen? Moet er niet een controlerende (of censurerende) redactieraad komen? Gelukkig is het bij discussie gebleven. Wanneer de volstreekte onafhankelijkheid van een universiteitsblad niet gegarandeerd is, is het blad 'dood'. Natuurlijk vond ik sommige stukken niet leuk of zelfs uiterst vervelend en ik ben ook wel eens het redactiekantoor binnengelopen om mijn ongenoegen kenbaar te maken, maar dat is onderdeel van het spel. Een bestuurder moet wel geregeld scherp gehouden worden en daar zijn scherpe vragen voor nodig. Ik zeg dan ook - achteraf - "dank voor de kritiek".

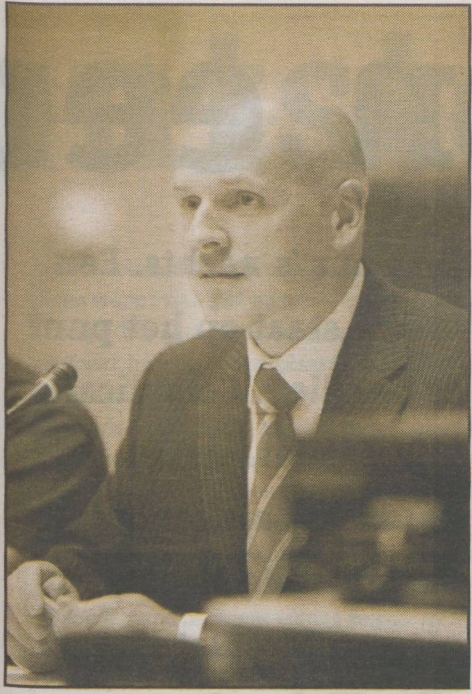
In de jaren negentig heb ik een tijd verschillende universiteitsbladen gevolgd en daarbij kon ik constateren dat *Observant* helemaal niet lief en saai was. Ik begon zelfs trots te worden op "ons" blad. Met uitstekende, humoristische columnistten werd het blad steeds "lezenswaardiger" zoals het een universiteitsblad betaamt. Waar vind je geïnspireerde, literair onderlegde lieden, ook al is er geen letterenfaculteit? Bij mijn weten 'vooral' aan een universiteit, ook al is zij nog zo jong.

Ik krijg nu al jaren *Observant* thuisgestuurd en kan nu op afstand volgen wat er allemaal gebeurt in Maastricht en nu vind ik het soms interessant om te lezen dat er weer iets helemaal verkeerd dreigt te gaan of niet opschiet; maar ik word ook op de hoogte gehouden van de successen van de universiteit en de medewerkers en niet te vergeten de studenten. Dus, goed dat *Observant* vijftienvintig jaar het hoofd boven water heeft gehouden of moet ik zeggen boven het maaiveld heeft uitgestoken?

■ Vic Bonke, oud-rector magnificus en oud-decaan geneeskunde

Observant: How observant are you?

Observant, door veel bestuurders in de wandelgangen ook wel de *Telegraaf van het zuiden* genoemd, is jarig. Reden voor velen aan deze instelling om gevraagd of ongevraagd in de pen te klimmen en iets lovends of negatiefs op te schrijven over ons universiteitsblad. Ik heb me rot geprakkiseerd en kon niets verzinnen. Ik had geen inspiratie. Totdat ik me afvroeg waar *Observant* eigenlijk voor staat. Als rechtgeaarde Sjeng dacht ik meteen aan 'd'n *Observant*': een kunstmatige berg op de Sint Pietersberg met als hoogste punt +170.8 m NAP. Daarop zittende zou je als verslaggever van *Observant* alle universiteitsgebouwen in de binnenstad, maar ook

"Bel later maar terug"

In het begin was *Observant* voor mij niets meer dan het krantje bij de ingang. Dat veranderde toen ik lid werd van studentenvakbond NSEM. Het bestuur liet weten dat het belangrijk was om zoveel mogelijk in *Observant* genoemd te worden, zodat studenten van ons bestaan afwisten. Maar dat was niet zonder gevaar, zo werd mij verteld. Dat gevaar had een naam: Wammes Bos. Een journalist met het vermogen je precies op die momenten op te bellen dat je katterig in bed lag, of anderszins niet op zijn vragen was voorbereid. Samen met de andere nieuwelingen oefende ik de tekst die we in dat geval zouden uitspreken: "Ik moet naar de onderwijsgroep, bel later maar terug", zodat we tijd hadden om ons standpunt te bepalen.

Het bleek moeilijker dan gedacht om NSEM in *Observant* te krijgen. Hoewel wij al onze ideeën fantastisch vonden en het publiceren waard, was de redactie regelmatig een andere mening toegedaan. Voorstellen die NSEM tijdens een vergadering van de universiteitsraad indiende, waren volgens de journalist van 'de raad' of 'de studentengeleding' afkomstig. Ook bleef men "om esthetische redenen" weigeren onze naam goed te spellen (met vier hoofdletters). Uiteindelijk werd er dat jaar weinig meer over onze vakbond geschreven dan het jaarlijks terugkerende plichtmatige verslagje over het verkiezingsdebat, waarna wij onze traditionele boze ingezonden brief stuurden. Toen ik na mijn jaar als voorzitter van de Landelijke Studenten Vakbond in Maastricht terugkeerde, besloot ik dat er iets moest veranderen. Geïnspireerd door mijn ervaringen in de landelijke studentenpolitiek bedacht ik samen met mijn NSEM-collega's een nieuwe strategie. We zouden *Observant* met zijn eigen wapens bestrijden door contact met hen op te nemen op momenten dat zij daar niet op voorbereid waren. Dat onze strategie aansloeg, bleek toen hoofdredacteur Riki Janssen me een maand later enigszins ontzet vroeg waarom Martin Smit, de voorzitter van NSEM, opeens zo vaak bij haar op kan-

die in Randwyck kunnen overzien en onmiddellijk kunnen toeslaan bij de eerste de beste schermutseling. Neen dacht ik, dat zou te zeer voor de hand liggen, we zitten tenslotte bij een universiteit. Er moest meer achter zitten. Dan maar in het Engels. Waar staat *Observant* voor in het Engels? Een klein uitstapje op het internet (ik ben ICT-er vandaar) bracht me al snel naar het Engels woordenboek. Daar was het volgende te vinden: observant 1. *Vigilantly attentive: alert, open-eyed, vigilant, wakeful, wary, watchful, wide-awake.* 2. *Cautiously attentive: careful, heedful, mindful, watchful.* 3. *Tending toward awareness and appreciation: conscious, heedful, mindful.* Een andere bron (ik ga niet over een nacht ijs) gaf het volgende: observant: 1. *Quick to notice; perceptive. Thesaurus: alert, attentive, perceptive, wide-awake, sharp, sensible, on the ball (slang), on one's toes (slang), all ears (slang), all eyes (slang).* 2. *Carefully attentive.*

En toen wist ik het. De verklaring voor de naam van ons universiteitsblad lag besloten in bovenstaande uitleg, geen enkel genoemd woord was niet van toepassing op de werkwijze van (de verslaggevers van) *Observant*. Vooral de nadere uitleg van het woord 'observant' in informele spreektaal (slang): "on the ball", "on one's toes", "all ears", "all eyes", maakte alles duidelijk.

Een vredige rust maakte zich van mij meester, ik had de diepere betekenis van het woord 'observant' ontrafeld en meteen de vraag beantwoord. *Observant: You are observant.*

■ Jacques Beurgens, voorzitter universiteitsraad

toor langskwam. Het aantal berichten over NSEM nam spectaculair toe. Helaas werd na enkele maanden besloten dat er niet meer over ons geschreven kon worden omdat dit oneerlijk zou zijn tegenover andere studentenpartijen.

We moesten dus een strategie verzinnen om dit NSEM-quotum te omzeilen. Na vele nachtelijke brainstormsessies kwamen we tot de conclusie dat infiltratie de enige resterende optie was. De ene na de andere NSEM'er werd in de afgelopen jaren medewerker of columnist bij *Observant*. We werden buren, zwempartners en vrienden van journalisten. Inmiddels is er een nieuwe generatie NSEM'ers actief en ik betwijfel of zij volledig tevreden zijn over de berichtgeving over hun raads- en vakbondswerk. Ik roep hen hierbij op om in de komende jaren flink van zich te laten horen en een nieuwe strategie te bedenken om *Observant* over studentenpolitiek te laten schrijven. Misschien moeten we dit keer NSEM maar door de *Observant* laten infiltreren?

■ Christel Grimbergen, oud-voorzitter LSVb, oud-lid universiteitsraad, oud-voorzitter NSEM, oud-columnist, alumnus, arts voor daklozen en verslaafden te Amsterdam

Op afstand, toch op de hoogte

Foto: Nelis Tutkey

Terugblikken op 25 jaar *Observant* is voor mij terugblikken op hoe de universiteit volwassen werd. En dan volgt onvermijdelijk het woordje 'toen'.

Toen ik in 1980 bij de Rijksuniversiteit Limburg kwam studeren, was de universiteit zeker niet volwassen. Er was niet eens een *Observant*. Wel werd ieder jaar geroepen: 'Nu zijn we echt groot'. In 1980 met totaal wel 500 studenten. Met de eerste honderd studenten sociale gezondheidskunde werd de medische monocultuur doorbroken. En nieuwe medewerkers werden niet meer aan de studenten voorgesteld. Kortom, groei en verval alom. En toen moest van het College van Bestuur ook het gestencilde en rommelige opinie- en discussieblad *Maffius* eraan geloven. Óók wij waren toe aan een volwassen (representatief en toen glossy) universiteitsblad. Of het college een soort Observatorium Romanum voor ogen had, is officieel niet bekend. Maar studenten waren, natuurlijk, tegen. In *Observant* stonden alleen maar dingen die je al wist. En al helemaal als je bestuurlijk actief was. Maar het college vond dat universiteitsblad, met lastige, doorvragende, combinerende en suggererende Wammes, iets te onafhankelijk. *Observant* ging daar zitten te onthullen wat breed in de wandelgangen bekend was! *Observant* moest als blad van de universiteit ook een blad voor (en niet

tegen) de universiteit zijn. Anders moest het maar zonder universiteitssubsidie, op afstand. Gelukkig waren studenten en universiteitsraad weer eens tegen het college. *Observant* bleef. En nu maakt ze voor iedereen zichtbaar dat de universiteit meer is dan alleen de eigen studie of capaciteitsgroep. Maar ondertussen nam voor mij de afstand toe. Zeventien jaar geleden afgestudeerd en zeven jaar geleden de Universiteit Maastricht ingewisseld voor de Hogeschool Zuyd. Om de hoogte te blijven zelfs een abonnement genomen op dat blad waar nooit wat nieuws in stond. Zo blijf ik nu, van een afstand, op de hoogte van een universiteit die, ergens tussendoor, volwassen is geworden, groot, vaak arrogant, maar inmiddels vanzelfsprekend, met *Observant*.

■ Peter Hilderink, in ongeveer chronologische volgorde: oud-student geneeskunde, oud-vice-voorzitter Koko, oud-redactielid Theezeef en Vache (helaas ter ziele), oud-universiteitsraadslid (voor een NSEM dat nog van DOPE verschildte), oud-universiteitsraadsvoorzitter (Jo: gelukkig was dat onder de oude wet WUB), oud-docent vakgroep gezondheidsrecht en vakgroep beleidswetenschap, tegenwoordig directeur opleidingen Fysiotherapie en Biometrie, Hogeschool Zuyd en, zelf betalend, *Observant*-abonnee

Geen Maaspost voor de universiteit

Ik herinner me nog als de dag van gisteren dat op een voorlichtingsdag alle *Observanten* uit onze hal aan de Tongersestraat 53 werden weggehaald, omdat op de voorpagina een groot kritisch artikel stond over onze faculteit: er was weer een boeiend schandaal. Terwijl ik dacht, betere reclame kun je niet hebben, dachten bestuurders er toen blijkbaar anders over. Mijn indruk is dat dit soort bestuurders steeds meer terrein hebben gewonnen: *Observant* wordt steeds meer een blad met *human interest stories*; bestuurlijk gekonkel en gesteggel wordt slechts sporadisch gevolgd.

Tijdens mijn universiteitsraadsperiode gedurende 4 jaar heb ik, nog meer dan ik toch al wist, ervaren hoe belangrijk het is om een kritisch volgende pers te hebben. Enerzijds blijf je dan als betrokkene op de hoogte wat er allemaal speelt in de universiteit, anderzijds zorgt een kritische berichtgeving er voor dat bestuurlijke organen goede verantwoording afleggen over hun besluitvorming. Mede om die reden scan ik iedere donderdag direct na het verschijnen op mijn werk *Observant* voor boeiende berichten en lees ik hem 's avonds goed door.

Nu ik er over nadenk valt mij op dat ik nauwelijks iets meer lees over voor mij boeiende zaken. Bijvoorbeeld over de stroperige besluitvorming rond MUCH, als het nog zo heet. Er is een nieuwe faculteit opgericht waarin UCM, Governance en AW samengaan: zal dat werken? Bestaat AW overigens nu wel of niet? Hoe gaan alle faculteiten (inclusief UCM en Governance) om met de slag om masterstudenten: beconcurreren ze elkaar met name en maken zo de spoeling dunner, of zoeken zij vooral buiten naar studenten? Daarnaast op universitair niveau:

vergadert de U-raad ooit? Is het conflict met het cvb nu opgelost, of was dat een storm in een glas water? Op facultair niveau: ligt er geen enkele faculteitsraad overhoop met het bestuur, of is het nog te vroeg in het seizoen? Dat zijn allemaal zaken die vroeger breed uit in *Observant* werden besproken, maar nu nauwelijks meer.

Het zou mij heel wat waard zijn als *Observant* ten minste een pagina per week wijdt aan dit soort zaken en daarnaast veel meer prikkelde tot reacties en debat. Lok de bestuurders uit hun tent, stel de vertrutting aan de kaak en leef fier verder *Observant*. Laat je na 25 jaar niet reduceren tot een *Maaspost* van de Universiteit Maastricht. Met vriendelijke, doch bezorgde groeten,

■ Joan Muysken, oud-lid universiteitsraad, hoogleraar

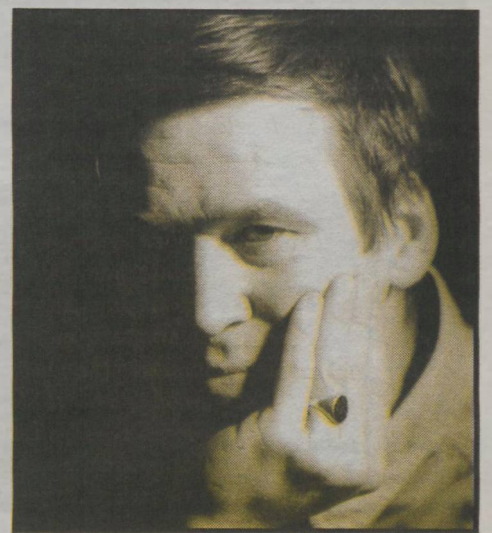

Foto: Jean-Pierre Jans

Bezoek aan Ghanees streekziekenhuis: het goede doel van 5-

Ritueel roeren in eenc

Drie uur 's nachts. Een vrouw staat op het punt te bevallen. Complicaties zijn er niet, op één na: in het ziekenhuis is zojuist de stroom uitgevallen. Dat kan op elk willekeurig moment gebeuren in het West Gonja District Hospital in Ghana. Daarom staat een noodgenerator bovenaan de lijst van de Maastrichtse stichting Mustangh, die het ziekenhuis ondersteunt. *Observant* sponsort Mustangh ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van het universiteitsblad. Een reportage.

■ Tekst: Maurice Timmermans

■ Foto's: Noëmi Nijsten en Marieke van

De Maastrichtse geneeskundestudent Marieke van Horck loopt visite op de kinderafdeling van het West Gonja District Hospital

Het door Mustangh gefinancierde Co-huis, waar Maastrichtse stagiaires verblijven

De kinderafdeling, die met het sponsorgeld van *Observant* volledig gerenoveerd wordt

Eén van de zeven medische afdelingen waar patiënten met oogkwalen worden behandeld

5-jarige Observant

Ontstoken wond

Een eindeloze stroom vrouwen, mannen en kinderen wurmt zich met manden, tassen en dozen de streekbus naar districthoofdstad Damongo in en zoekt haastig een zitplaats. Even later zijn alle plaatsen aan weerskanten bezet en blijven alleen de uitklapbare stoelen in het gangpad over. Een jonge vrouw met haar handen vol bagage glimlacht als een man, gezeten aan het gangpad, een stoel voor haar probeert uit te klappen. Terwijl ze wacht verstart ineens haar blik en gilt ze het uit. De man grijpt naar zijn bebloede hand en beent ijlings de bus uit. Zijn wijsvinger is bekneld geraakt tussen twee ijzeren stangen en in een fractie van een seconde van zijn hand gerukt. Een jongen raapt de vinger, die achter is gebleven in het gangpad, op en legt hem op de stoel naast me. Eromheen kringelen bloeddruppels.

De passagiers zien hoe de man op straat zijn ogen dichtknijpt en naar lucht hapt van de pijn. Dan bukt hij zich, pakt een groezelig plastic zakje van de grond en vouwt het om de wond. Hij heeft geen flauw benul van het gevaar op infecties, en al helemaal niet van de mogelijkheid om de vinger te redden. Hoe? Door hem in de mond op temperatuur te houden. Eenmaal terug in de bus doet een passagier veel moeite om de man ervan te overtuigen dat hij een ziekenhuis bezoekt. Uiteindelijk geeft hij toe, loopt met zijn vinger in de hand de bus uit en stapt in een taxi naar het ziekenhuis.

Voor veel Ghanezen, zeker op het platteland, is de gang naar een ziekenhuis niet vanzelfsprekend. De artsen van het West Gonja District Hospital hebben dagelijks te maken met patiënten die pas in een laat stadium komen opdagen omdat ze eerst in zee gaan met een traditionele dokter, of aanvankelijk geen geld hebben voor de behandeling of simpelweg te ver weg wonen. Het streekziekenhuis - 140 bedden op 125 duizend inwoners - is het enige in West Gonja, de meest uitgestrekte en dunbevolkte provincie in het noorden. De Engelsen bouwden het hospitaal in de koloniale tijd voor blanken die waren uitgezonden om in het noorden landbouwvormingen door te voeren. In de jaren vijftig, na de onafhankelijkheid, hebben missionarissen het overgenomen om dit onderontwikkelde deel van het land, savannegebied, een duwtje in de rug te geven.

De vergelijking met een westers ziekenhuis gaat volkomen mank. Het hospitaal, gelegen op een onverhard terrein buiten de stad, telt zeven kleine betonnen barakken, waaronder een mannen- en vrouwenzaaltje, een kinderafdeling en een verloskamer. Op hetzelfde terrein ligt een eenvoudige operatiekamer, een uiterst beperkt lab met één microscoop, een apotheek, een polikliniek en een kantoor. Net voldoende om, kort gezegd, patiënten met infecties - meest malaria - te behandelen en bevallingen te

doen. Medisch specialisten lopen er niet rond, drie basisartsen werken er. Plus drie medisch assistenten, dertig verpleegkundigen (meest nonnen) en honderd gewone assistenten en paramedisch personeel.

Vleeswond

Het is negen uur. In een mild ochtendzonnetje, dat over een paar uur verandert in een genadeloze vuurbal, schikt Marieke van Horck haar bruine paardenstaart. De Maastrichtse vierdejaars geneeskundestudente, uitgezonden door Mustangh, is een paar weken geleden in Damongo neergestreken voor een stage van drie maanden. Ze koos voor het Ghanese ziekenhuis uit ideële motieven, maar ook om de eigen grenzen af te tasten. Hoe sterk is ze? Kan ze zich staande houden in primitieve omstandigheden als deze, alleen en ver van huis?

Nabij de wachtkamer van de polikliniek - een overdekte reeks houten bankjes - nadert de Ghanese dokter Joe, met wie Van Horck visite gaat lopen. Pantalon, mooi zonder achternaam door het leven gaat, is de jongste van de drie basisartsen. In de komende jaren wil hij zich specialiseren in interne geneeskunde en carrière maken in de VS. "In Damongo is het de kunst om met niets iets nuttigs te doen, om te improviseren. Je kunt moeilijk tegen iemand op de operatietafel zeggen 'dat was het weer voor vandaag, ik zie u morgen', als de stroom uitvalt."

Hij knikt met zijn hoofd, tijd om visite te lopen. De tocht leidt langs zeven barakken of wards, die elk zo'n vijftien bedden herbergen. In de vrouwenzaal vallen door de open ramen met muskietengaas enkele bundels licht naar binnen, de betonnen vloer oogt vrij schoon. Joe leidt een trolley met daarop de patiëntstatussen in de richting van een magere vrouw van middelbare leeftijd, die recht op in bed zit. "De vrouw is een week geleden binnen gebracht met een ontsteking", fluistert Van Horck. "Veel te laat. Maandenlang is ze behandeld in haar dorp, waarbij een traditionele dokter met een stokje ritueel in de open wond heeft geroerd. Haar been was enorm gezwollen."

De arts buigt zich voorover en bestudeert een vleeswond van vijf centimeter op haar onderbeen. Die moet eerst worden schoongemaakt met een zoutoplossing, zegt hij tegen Van Horck, om de pus en de bacteriën te verwijderen. Het gesprek met de vrouw verloopt via een tolk, een verpleegkundige. Joe maar ook de andere twee artsen komen van buiten Gonja en beheersen het dialect niet.

In de vrouwenzaal maar ook in de overige wards staan de meeste bedden leeg. Dat is anders in de regentijd, zegt Van Horck, dan wemelt het van de malaria-patiënten, niet alleen in

Ontwikkelingshulp voor en door studenten

Mustangh Foundation, in 2004 opgericht door de inmiddels afgestudeerde basisartsen Noëmi Nijsten en Gaël Pennings, legde de basis voor de samenwerking tussen de Maastrichtse geneeskundefaculteit en het Ghanese West Gonja District Hospital. De stichting verzorgt ter plekke stages, co-schappen en onderzoeksprogramma's voor studenten; in 2004/2005 hebben elf van hen in het missieziekenhuis gewerkt. Op dit moment legt de stichting de laatste hand aan de bouw van een 'co-huis' (nabij het ziekenhuis), waar vanaf 2006 jaarlijks zes zesdejaars zullen bivakkeren.

Tegelijk verleent Mustangh ontwikkelingshulp, zoekt sponsors om moderne medische apparatuur te bekostigen, maar ook voorzieningen als een waterput, die begin dit jaar met geld van de Rotary Maastricht is gerealiseerd. Met steun van ontwikkelingsorganisatie Simavi is afgelopen weken een ambulance - een Toyota landcruiser van 42 duizend euro - aangekocht, die in november wordt verscheept. Mede met het geld dat met de sponsortocht van Observant wordt opgehaald, wordt de kinderafdeling volledig gerenoveerd.

Gaël Pennings, die onlangs een half jaar in Ghana is geweest, heeft geregeld dat Mustangh in Ghana officieel geregistreerd staat. "Een nachtmerrie", zucht Pennings. "Vierenhalve maand heeft deze bureaucratische rompslomp me gekost, zoveel formulieren en zo ingewikkeld dat er een advocaat aan te pas moest komen. En dan heb je nog te maken met de vele corrupte ambtenaren. 'Je mag dan ons land helpen, maar wat doe je voor mij', klinkt het geregeld."

Mustangh zal samen met IFMSA, een internationale studentenvereniging die global health hoog in het vaandel heeft, een lezingencyclus organiseren over de acht Millennium Ontwikkelingsdoelen (waaronder de bestrijding van hongersnood en armoede, en van ziektes als aids en malaria) van de Verenigde Naties. De cyclus vormt de opmaat voor het bezoek van de minister voor Ontwikkelingssamenwerking, Agnes van Ardenne. Op 14 november zal de minister tijdens haar werkbezoek aan de provincie Limburg in debat gaan met Maastrichtse studenten. De eerste van de vier lezingen is op woensdag 19 oktober.

de bedden maar ook op de vloer. Ofschoon in Damongo acht van de tien behandelingen op malaria gericht zijn, steekt Van Horck er een hoop op, zegt ze. De artsen nemen haar serieus, leggen alles uit en laten haar dingen doen die co-assistenten in Nederland niet worden toevertrouwd. Ze doet bevellingen en houdt zelfstandig spreekuur op de polikliniek. *The harder part* is dat ze patiënten ziet sterven puur en alleen vanwege de gebrekkige medische voorzieningen.

Urinestrips

Het armzalig uitgeruste lab vormt een grote beperking, zegt Van Horck. Pas sinds anderhalve maand kunnen bloeddonoren worden getest op hepatitis C. En dat is hard nodig, want een poos geleden bleek 10 procent van de patiënten die bloed ontvingen, in het ziekenhuis te zijn besmet. Verder is er nog steeds geen apparatuur om kweken te doen, om bij infecties te achterhalen welke bacterie de boosdoener is. Daarom krijgen patiënten 'voor de zekerheid' drie soorten antibioticum, anti-malariapillen en pijnstillers. Niet effectief. Net zo min als het - uit geldgebrek - doormidden knippen van peperdure urineteststrips, wat de kans op verkeerde diagnoses vergroot.

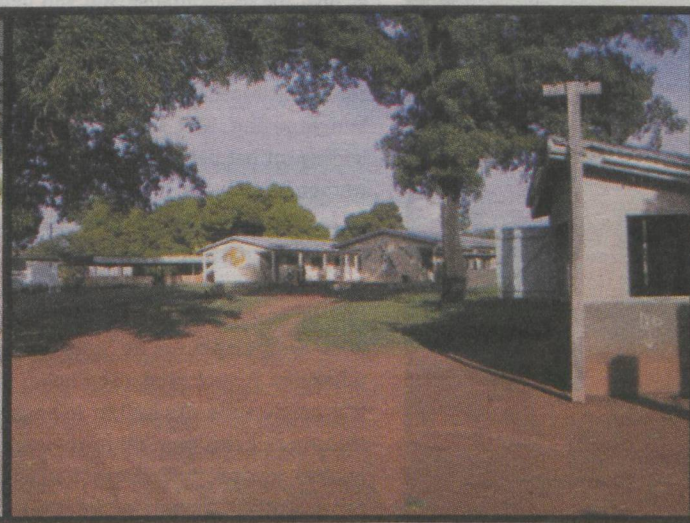
"Tja, waar zal ik beginnen", reageert Chris Kubio op de vraag waaraan het vooral schort in het ziekenhuis. "De inrichting van het lab, de slechte staat van de gebouwen... zeg het maar." Kubio, Joe en Van Horck zitten rond een tafel in een uitgestorven restaurantje in Damongo. Het is negen uur als een vrouw komt vertellen dat er niets meer te eten valt. Iets drinken? Kubio - midden dertig en de oudste van de drie artsen - neemt een slok bier en zegt dat hij alle hulp die Mustangh biedt zeer waardeert en tevreden is met de Maastrichtse stagiaires. Hij lacht en breekt zowat zijn tong over hun namen. Hanneke Schlaman, Ingrid Zegers, Hanna Lanting. "Jammer is wel dat we nauwelijks feedback van ze krijgen. Wat vonden ze van de manier waarop we hier dingen aanpakken? Wat hebben ze geleerd?"

Bovenaan het verlanglijstje van het ziekenhuis, dat overigens meer geldschietters kent dan Mustangh alleen, staat een ambulance. Kubio: "Vergelijk het eens met de situatie in Nederland. Heb je weleens gehoord dat een hoogzwangere vrouw van ver naar het ziekenhuis moet fietsen om te bevallen?"

Het bezoek aan Ghana vond plaats in april

De zijkant van de zogeheten Eye unit

De ingang van het ziekenhuisterrein

De apotheek, met de landkaart van het West Gonja District

Het O-woord

In de afgelopen vier jaar is Concordantia uitgegroeid van een vaag idee tot een 450 leden tellende studievereniging. Ik kreeg in 2001, bij de oprichting door een aantal actieve European Studiesstudenten, een plaatsje in de promotiecommissie. Ik kon me helemaal uitleven. We waren natuurlijk vastberaden om de rest van studierend Maastricht te laten zien dat we er waren, en om voor altijd het wat suffe imago van een studievereniging - een saai groepje boekenwurmen - te veranderen. Daarom besloot de promotiecommissie dat wij met onze activiteiten de koppen van *Observant* moesten halen. Die activiteiten moesten dan natuurlijk wel *Observantwaardig* zijn, en zo kwam het dat alle commissies flink onder druk werden gezet om activiteiten te bedenken die origineel, nieuw, en gewoonweg vreselijk aantrekkelijk waren. Regelmatig slaagden we hierin. Het gala, onze befaamde *Blacklight Bowling Competition* en de twee internationale Europese Conferenties haalden zonder moeite de pers.

Vorig jaar kwam ik in het bestuur van Concordantia, het *O-woord* bleef deel van het Concordantiajargon. *Observantwaardig* werd een concept. Als iets die naam verdient, is het innovatief, perfect georganiseerd, en prima gepromoot. Het is de maatstaf voor voorstellen van onze commissies. Al is een feestje dat

niet *Observantwaardig* is, daarom niet minder belangrijk. Wij worden er echt niet minder gelukkig van als we een weekje niet in het nieuws staan.

O-waardig heeft niet alleen positieve connotaties bij onze leden. Soms wordt het gevreesd door de commissies. Een *O-waardige* activiteit kost vaak extra brainstormsessies, commissie-etentjes, en wie weet een paar studiepunten. Maar door vast te houden aan die standaard hebben we voor onze activiteiten ook een bepaald niveau kunnen vasthouden. Philip Driessen kan wat ons betreft altijd binnenlopen.

Tot vandaag was het *O-woord* altijd een duidelijk omljnd concept. De commissies wisten precies wat het betekende, en wat er van hen verwacht werd als het viel. Inderdaad ... tot vandaag. Nu zelfs mijn hersenspinsels *O-waardig* zijn geworden, gaat de betekenis van het concept verloren. De commissies zullen rondwalen in het donker zonder hun rots in de branding, hun standaard, hun eeuwige lat. Concordantia is dus even de weg kwijt. Verwacht voorlopig maar niets nieuws van ons; misschien organiseren we volgende week wel een ordinaire borrel ...

■ Karin van der Ven, voorzitter van Concordantia, European Studies' Association en masterstudent Analysing Europe

Het broodnodige voorwasprogramma

In het midden Marleen Dirkwager

Verbindingstroepen tussen binnenstad en buitenstad

Een mail van Riki met de vraag 'iets' over en voor de *Observant* te schrijven. Ze weet de goede snaar te raken en ik zeg ja. En dan zit je ervoor en merk je dat het woord *Observant* zo'n beetje gelijk staat aan Maastricht. Niet alleen een kunstmatige berg, het eetcafé van moeder en dochter Duchateau op Sint Pieter, maar natuurlijk ook de universiteitskrant, ons 'lijfblad'. Al 25 jaar behorend tot de verbindingstroepen die de binnenstad vertellen over wat er in de buitenstad gebeurt (en omgekeerd). Evenzo lang, een luisterend oor en gewillige pen biedend aan medewerkers en studenten die niet tevreden zijn over hun werk- of leeromgeving. Een blad dat consumentenoordelen geeft over drank- en eetzaken en in paartjes vragers en aanbieders koppelt.

Maar *Observant* biedt inmiddels meer! De redactie is de weg opgegaan van het schrijven en publiceren van inhoudelijke artikelen over onderwijs en onderzoek, vaak in de vorm van persoonlijke verhalen en belevenissen. Onderzoekers, onderwijzers en studenten krijgen daarmee een gezicht en worden minder anoniem. Het blad heeft inmiddels ook de bekendheid van de andere *Observanten* in de stad

geëvenaard. Mocht je hem donderdag zijn vergeten, dan lees je de volgende ochtend in de *Limburger* de wetenswaardigheden. Ben je aan het trainen, dan ligt er altijd wel een *Observant* tussen de andere nieuwsbladen te wachten op een nieuwe lezer. Daarmee heeft de *Observant* meer om het lijf gekregen: het is een nieuwsbron voor velen die niet als medewerker of student aan de universiteit zijn verbonden. Wat geschreven wordt, wordt gezien als de universiteit, die aanjager van innovatie, zorgend voor wetenschappelijke en maatschappelijke vooruitgang en onafhankelijke meningsvorming. Dit laatste zal zeker door buitenstaanders herkend worden, maar geldt dat ook voor de andere functies van de universiteit? Maar zo lang er nog door columnisten geschreven wordt dat de wijze van wetenschapsbeoefening (hoe meer artikelen hoe beter, in plaats van het leveren van hoge kwaliteit) de schuld van de Amerikanen is, hoop ik dat *Observant* nog lang blijft en ervoor zorgt dat over die discussie nog lang niet het laatste woord is gezegd.

■ Ingrid Wijk, oud-bestuurslid Stichting *Observant*, directeur faculteit economie en bedrijfskunde

Natuurlijk felicitaties en waardering voor de medewerkers, die elke week *Observant* vullen. Een goed blad, waar ik zoveel van heb gehouden, dat ik het op belangrijke momenten heb gemist.

De laatste jaren holde ik donderdags naar de 'Observantbak' om te kijken of 'Het Nieuws' er al was. Als faculteitsraadslid van geneeskunde kwam de informatie soms eerder via *Observant* naar buiten dan via de officiële kanalen. Niet zoals het hoort, maar dat lag aan de officiële berichtgeving. Niet zelden was *Observant* aanleiding tot het bespreken van essentiële onderwerpen.

De laatste jaren heb ik vooral geleerd dat (universitaire) politiek een kwestie van marketing en imago is; niet alleen van eerlijke argumenten. De pers kan daarin een cruciale rol spelen, maar de drempel om de landelijke pers in te schakelen is voor studenten hoog. Het is jammer om de vuile was buiten te hangen voordat mensen de knop voor het juiste wasprogramma hebben gevonden. *Observant* kan echter wel als voorwasprogramma dienen om vervolgens het snelprogramma te starten. *Observant* hoeft geen partij te kiezen (die angst

leek nogal eens te bestaan), korte interviews met betrokken partijen kan al voldoende zijn om actie te bewerkstelligen en te voorkomen dat zaken in de doofpot verdwijnen. Wat mij betreft mogen dat prikkelende stukjes zijn. Niet alleen verslaggeving van een vergadering, maar vooral ook weergave van een ongenueanceerde mening, mits duidelijk geciteerd. Met name op die momenten dat de spanningen hoog opliepen binnen de muren van faculteit/universiteit - denk aan de slepende discussie over curriculumherziening/co-schapverkorting en de riante lijst aan afspraken die gedurende jaren is geschonden - heb ik *Observant* gemist.

Ik hoop van harte dat *Observant* in de volgende 25 jaar niet alleen een berichtgevend blad is, maar ook de studenten die veranderingen teweeg proberen te brengen te hulp schiet. Zo draagt het bij aan het verlevendigen van de studentenpolitiek en het bereiken van noodzakelijke veranderingen binnen de Universiteit Maastricht.

■ Marleen Dirkwager, afgestudeerd in geneeskunde, studeert tropische geneeskunde aan het Leopold instituut in Antwerpen

Achtergelaten Observanten besnuffelen

In 2001 heb ik *Observant* verruild voor de Amsterdamse *Folia*. Zes jaar daarvoor was ik overgestapt van de *Groningse Universiteitskrant* (UK) naar de Maastrichtse academische lijfgids. En toen ik in een ver verleden nog studeerde, was het Utrechtse *U-blad* jarenlang mijn kompas in de wereld van mijn alma mater. Nu ligt een vergelijkend warenonderzoek over universiteitsbladen door een ervaringsdeskundige voor de hand, maar zo'n onderzoek is in mijn ogen even onwenselijk als onmogelijk. Elk van mijn tijdelijke relaties met een universiteitsblad was immers niet alleen historisch bepaald (1980-2005), ik las ze ook nog eens met sterk verschuivend professioneel perspectief: respectievelijk van student naar universitair docent naar hoofddocent naar hoogleraar. Niemand maakt mij wijs dat zo'n functiebril niet bepalend is voor hoe je de inhoud van zo'n blad leest. Het verrassende nu is dat zo'n aangeleerde blik niet vanzelf verdwijnt als je weg gaat uit een stad of functie; en nog opmerkelijker is dat universiteitsbladen voor mij voorwerpen blijken die niet zozeer historische als wel zintuiglijke ervaringen oproepen.

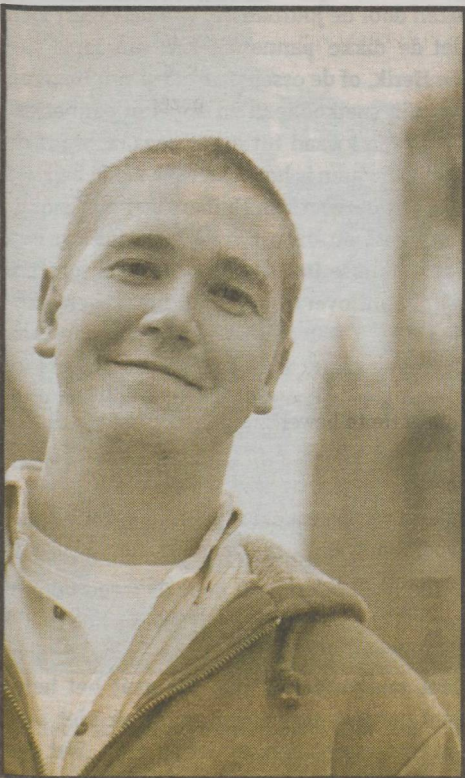
Steeds als ik een verwaarloosd *U-blad* vind in de trein van of naar Utrecht, waan ik mij weer in mufte collegezalen van de Uithof waar ik vele Inleidingen uitzat, of zit ik weer in de Veemarkthallen, waar menig tentamen werd geïnspireerd door de geur van koeienmest. Een sporadische confrontatie met een verweerde UK roept bij mij de geuren op van de kantine van het Letterengebouw aan de Oude Kijk in 't Jatstraat, waar mijn oudere Grunningse collega's onder het genot van een kroketje uitvoerig kreunden over de last van Het Faculteits Bureau. Geprezen zijn de spoorstudenten die achtereens een *Observant* voor deze veteraan achterlaten. Zodra zij hun hielen lichten, grijp ik het krantje van de bank en glijd dan terug in de wereld van de Kapoenstraat: de binnenkomst bij de koffiehoeke op de eerste verdieping, waar inhoudelijke discussies over nieuwe afstudeervarianten even goed smaakten als de vele soorten Limburgse vlaai. Zoete en warme associaties die hopelijk nooit meer weg zullen gaan.

Bij *Folia* heb ik nog geen smaak of geur ontwikkeld, maar dat betekent niet dat er kraak noch smaak aan dat blad zit, integendeel. Meest logisch is dat ik die associatie pas achteraf kan ontwikkelen, nadat een tijdperk is afgesloten. De sushi-hapjes tijdens de recepties van het CvB zullen hoge ogen gooien voor de oorkonde van Ultieme Associatie. Maar de kans bestaat ook dat dit blad me later, als ik met pensioen ben, herinnert aan al die treinreizen tussen Amsterdam en Maastricht waarin ik achtergelaten *Observanten* besnuffelde om de prikkelende geur van vlaai weer op te roepen.

■ José van Dijk, oud-columnist *Observant*, van 1995-2001 universitair hoofddocent bij de capgroep *Letteren en Kunst*, nu hoogleraar *Televisie, Media en Cultuur* aan de Universiteit van Amsterdam

Op het toilet, of op een bankje in de zon

Studeren aan de universiteit draait om veel meer dan alleen maar achter de boeken zitten en tentamens halen. Verenigingen, dispuuten, studentenfracties en individuen ontplooiën activiteiten die op het eerste gezicht niks met studeren te maken hebben, maar toch onlosmakelijk verbonden zijn met het studentenleven en daarom met de UM. Zij hebben in meer of mindere mate invloed op de ontwikkeling en verandering van de UM. In dit plaatje past *Observant* volledig.

Afgelopen jaar had ik als voorzitter van Cir-

cumflex vaak te maken met *Observant*. Als het ging over ontwikkelingen rondom onze nieuwe huisvesting of als er iets was voorgevallen bij een andere vereniging, kreeg ik een telefoontje waarin om nadere uitleg werd gevraagd.

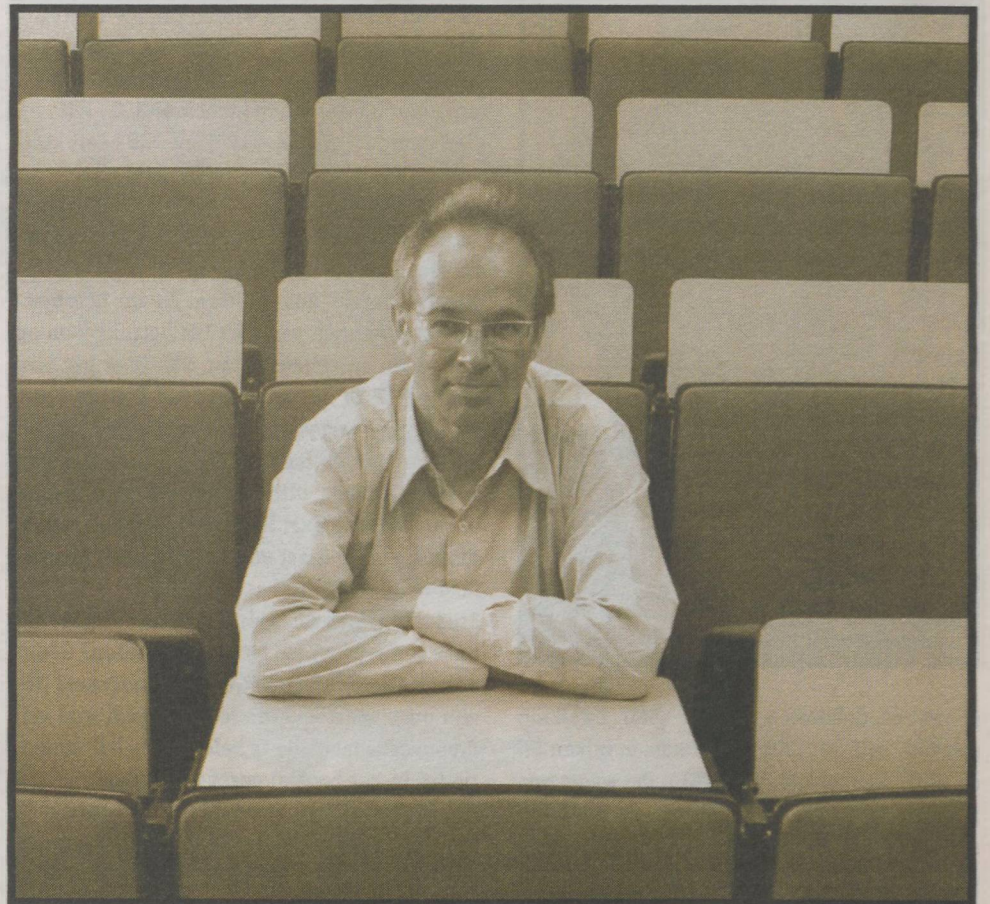
Hoewel ik altijd bijzonder prettig contact met de journalisten van *Observant* heb gehad, en het natuurlijk wel erg leuk voor mijn ego was om mijn naam in het universiteitsblad te zien staan, ontleen ik mijn leukste herinneringen toch niet aan het afgelopen bestuursjaar. Die zijn verbonden met de momenten na het onderwijs, als je een krantje meepakt om ergens op een bankje in de zon te gaan lezen, of als je thuis op het toilet de tijd weet te verdrijven met een achtergelaten *Observantje*. Dan kon je weer lezen over al die kleine of grote dingen waar je anders wellicht niet over gehoord zou hebben.

Deze krant is zo het levende bewijs van een bloeiende universiteit waar heel veel gebeurt. De groepen en individuen die de activiteiten ontplooiden zorgden voor het nieuws en de redactie zorgde ervoor dat het bekend werd. Zo lang er dus dingen gebeuren zal er behoefte zijn aan een goed universiteitsblad. Zo lang er meer wordt gedaan dan colleges volgen en tentamens halen, zal er voor de redactie van deze krant iets zijn om over te schrijven, net zoals zij dat al jaren op goede en leuke wijze doet.

Ik hoop daarom dat er in de toekomst ook studenten zullen zijn die beseffen dat naast studeren er zo veel meer te beleven is, en als dat zo is, hoop ik dat zij dat dan ook met veel plezier kunnen lezen in *Observant*.

■ Marijn Bodelier, oud-voorzitter *Circumflex*, student rechten

'Wees gerust, die kennis misbruik ik niet'

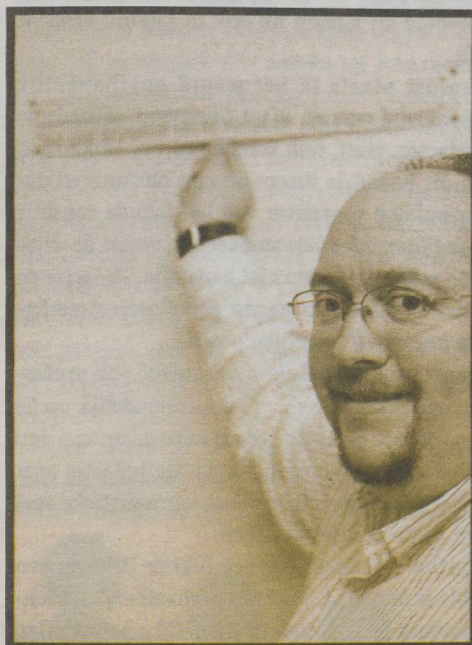

De eerste 25 levensjaren van *Observant* en Studium Generale (en mezelf bij SG) komen haast overeen. Ik weet waarschijnlijk meer over jullie verleden dan jullie lief is. Wees gerust: die kennis misbruik ik hier niet. Jullie zijn daar anders in. Jullie hoogste streven is altijd geweest de jullie geschonken persvrijheden optimaal te misbruiken met als meest saillante, zeer recente voorbeeld de sterk overdreven aandacht in jullie eigen blad voor een volledig uit de hand gelopen hobby van de hoofdredacteur en haar gade, namelijk het volstrekt zinloos tegen een berg op fietsen, haast een metafoor voor de geest die ik als buurman vaak in jullie burelen mocht aantreffen. Het had me trouwens in het geheel niet verbaasd als jullie ter gelegenheid van jullie lustrum een wedstrijd tegen een snelstromende bergstroom in kayakken of beter nog tegen een waterval omhoog roeien hadden georganiseerd. Waar halen jullie het lef vandaan om je feestje met zijn 80-en ergens in Zuid-Frankrijk te gaan vieren en ons ook nog eens middels een uitgebreide fotoreportage met de neus op dat feit te drukken? Is dat modern? Nooit erbij stilgestaan dat er ook nog mensen zijn die al blij zijn dat ze met fat-

soen de *nuij bröck* over pedaleren? Ik had het kunnen weten. Niet voor niets wordt er vaak een parallel getrokken tussen journalisten en muskieten. Ongedierte is het, van de ergste soort, en nogmaals, zoals ik in het begin al heb geschreven, ik onthoud me hier dan nog van de echt smakelijke onthullingen, want het valt immers licht te begrijpen dat mij als jarenlange buur, dank zij de moderne kamerwandjes, heel wat blikken in de potten en pannen van jullie journalistieke keuken werden vergund. Al met al ben ik sinds de eerste kennismaking in 1980, toen SG en *Maffius* (zo heette jullie rare blaadje toen nog) op dezelfde zolderverdieping aan de Tongersestraat zaten, vooral door alle mooie jaren samen op het Keizer Karelplein een beetje aan jullie verknocht geraakt, al moet ik eerlijkheidshalve wel bekennen dat dat meer voor jullie dan voor *Observant* zelf geldt. Niet alleen als RL- en UM-nomaden maar ook in het tegen de stroom in roeien zijn we verwant. Broeders en zusters, het ga jullie goed en als er nog wat te feesten valt, bel me even, dan regel ik wat anders voor jullie, iets waar we met zijn allen plezier aan kunnen beleven....

■ Jacques Reiners, hoofd Studium Generale

Van 2002 naar 2005

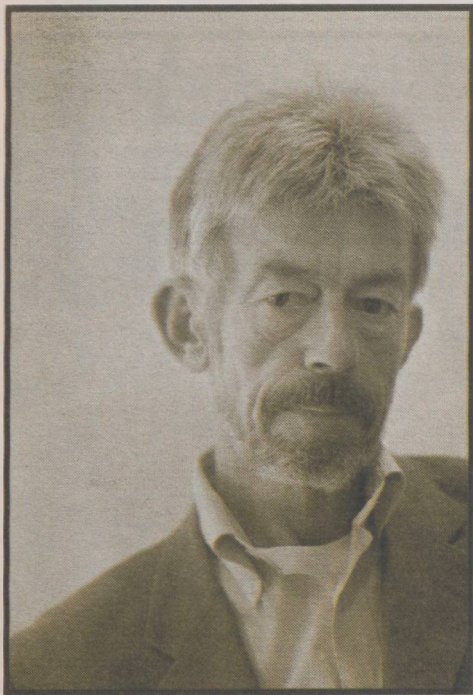
Als ik *Observant* lees, dan ben ik de ene keer snel klaar en de andere keer niet. Hoe kan dit komen? Waarom deze wisselingen? Is *Observant* vergelijkbaar met een 'gewone krant'? Enerzijds zeg ik, ja! Je treft wel eens beweringen in artikelen aan die niet kloppen met de feitelijkheid. Hoe vaak worden bijvoorbeeld niet de 'verkeerde' inschrijvingsaantallen voor Kennistechno-

logie vermeld? Tja, het is ook ingewikkeld met UM/tUL getallen maar dan nog. Informeer eerst voordat je wat publiceert bij de persoon die wel de juiste aanvullende informatie kan verstrekken. 'Onjuiste feitelijke' informatie gaat immers een eigen leven leiden, wat weer resulteert in verkeerde indrukken m.b.t. de toekomst. We mogen toch streven naar een positieve ontwikkeling waar de UM met recht haar vruchten van mag en van kan, plukken? Naast de kritische houding kan het sterke UM-profiel zeker meer aan bod komen. Tenslotte, denk ik dat de aandacht voor en communicatie met studenten, een belangrijker aandeel mag krijgen in *Observant*. Enerzijds door de Engelstalige katern te vergroten en anderzijds door toch meer inhoudelijk op alle facetten van studenten(problematiek) dieper in te gaan. Ik zag in *Observant* van 21 februari 2002, de kop: *Het gaat de student van nu vooral om zijn eigen belang*. Een gewaagde kop, dacht ik toen. Nu hangt hij aan de muur van mijn kamer en is automatisch behulpzaam als er keer een student, kwaad, komt binnenstormen. Die kop klopt niet, bedenk ik me nu in 2005. Het wordt tijd dat ik het artikel weer eens tevoorschijn haal. Komt mijn indruk van nu nog overeen met die van 2002?

■ Peter Brouwers, hoofd bureau onderwijs FdAW en studieadviseur

Not cricket

Observant. Geboren 6 oktober 1980. Da's lang geleden. Zelf was ik toen net komen kijken bij de "RUL" (spreek uit als bij tUL). Dat waren nog 's tijden. TS 53 als hoofdgebouw, de medici in Annadal en de BMC-barak. De eerste nummers van *Observant* hadden meer weg van maandblad dan krant, met een klassieke, sjeke uitstraling. Ze nodigden uit om bewaard te worden, en niet alleen door bibliotheeklui.

Over de jaren is de inhoud van *Observant* gril- lig gebleken. Als er in je omgeving iets moois of belangrijks is gebeurd, dan kan je er vergif op innemen dat er *niets* in *Observant* staat. Omgekeerd lijkt een nietig incidentje (zoals een student die klaagt over een boekenboete) vol- doende om de 'krant' te halen.

Desondanks heb ik wat met het blad. Komt het door die Wammes? Wij (wij van de Uni- versiteitsbibliotheek) hebben hem destijds 'gehaald' (zoals voetbaltrainers dat zeggen). Zogenaamd om de Jezuietencollectie in kaart te brengen. Maar we wisten dat hij meer in huis had. En zo mocht ie, na enkele jaren, transfer-

vrij naar *Observant*. Gouden greep. Zijn portret- ten van komende en vooral gaande bestuur- ders getuig(d)en van grote klasse. En heel wat bestuurders hebben over de jaren al dan niet vrijwillig afscheid genomen van RUL, tUL, en UM, waardoor Wammes zich heerlijk heeft kun- nen uitleven.

De portretten, columns, brievenwisselingen tussen hoogleraren, culinaire tips: genoeg om telkens naar de donderdag uit te zien.

Kan het beter? Zeker weten. Zo mis ik 'objec- tief' commentaar van niet-UM betrokkenen op het reilen en zeilen van de UM. Gaat het nou echt goed? Of maken wij (of het CvB) ons wat wijs. Ergens weggestopt in kleine letters vinden we vacatures en mededelingen, maar hier kan je meer 'formele' informatie kwijt. Dan zijn we af van de losse HRM flodders/folders en van de discussie of we naast *Observant* nog een nieuws- blad nodig hebben.

Studenten doen aan sport, maar hoe vergaat het onze jongens en meisjes op de velden? Staan onze MARgrieten op kop of juist onderaan? Wie zijn onze sporthelden? Je hoeft toch niet een Olympische medaille te halen om in het zonnetje (of in het bootje) gezet te worden?

Het blad wil internationaal worden, geheel in lijn met de UM-ambities. Maar dan is er nog een lange weg te gaan. Om bij de sport te blijven: je leest helemaal niets over "the king of sports". In de tijden van Arie, Karl en Job was kennis van cricket haast een voorwaarde voor een 'job aan de top'. Nu niet meer, helaas, maar *Observant* hoeft zich daar toch niet bij neer te leggen? Tenslotte nog dit: de lange onderbrekingen zijn niet van deze tijd. Je bent volop in bedrijf, de vakantie is nog ver weg, dan lees je ineens dat het voorliggende nummer 'het laatste is voor het zomerreces'. Reces!? En weg is Wam- mes, de studenten achterna, naar een of ander tropisch paradijs. De UM draait stilletjes door, zonder *Observant*, in de hoop dat bestuurlijke ruzies uitblijven.

Zo kan *Observant* oud worden, op naar de 50!

■ John Gilbert, directeur universiteitsbibliotheek

Deep throat van de UM

Twee vragen gooide ik gisteravond in de groep, tijdens een geanimeerd etentje met ons team in een gekwalificeerd restaurant (neen, de naam ga ik niet noemen: twee eetruïeken in *Observant* is er echt één te veel en gaat de hoofddoelstelling van *Observant* - een bijdra- ge leveren aan de bevordering van de infor- matievoorziening, communicatie en menings- vorming op het gebied van wetenschappelijk onderwijs en onderzoek, alsmede het bestuur van de universitaire gemeenschap van de UM - echt voorbij).

De eerste vraag was: weten jullie hoe *Observant* bij de oprichting heette? Tiny Simon, griffier van het College van Bestuur, wist dit natuurlijk: houd u vast, daar komt ie MAFFIUS.

Waar de afkorting voor stond kon ze zich niet meer herinneren. Na overpeinzing kwam ik tot de slotsom dat de redactie 25 jaar geleden al een zeer vooruitziende blik had, want de naam is zowel lokaal/regionaal, nationaal als inter- nationaal geschikt:

- Mestreechse Aondach veur Faits divers en Fuitsjes vaan Us Studente

- Maastrichtse Aandacht voor Feiten en Feilen van de Universitaire Strategie

- Maastricht Attention for Facts and Figures about University Studies

Waarom naderhand werd overgegaan tot de naam *Observant* is mij niet duidelijk geworden. Durf ik de conclusie te trekken dat de nieuwe naam de vooruitziende blik van veleer beperkte tot het uitzicht over de Maas? En zo ja, hoe is dat te rijmen met het Engelse katern?

De tweede vraag was nog interessanter en maak- te een enorme discussie los: wie is de geheime informant van Wammes Bos. Immers, Wammes beschikt al over informatie inzake beleidsno- ta's, als wij nog nauwelijks op de hoogte zijn van het bestaan. En, vaak kregen wij de schuld dat de informatie uitgelekt was. Hadden we ons bureau niet opgeruimd? Was er iets ach- tergebleven bij de kopieermachine? Waren we loslippig geweest? Hadden we het ronde archief gebruikt? Niets van dat alles, u kunt er van op aan: wij waren het echt niet!

Ik kan u, beste lezer, verzekeren, dat de hoof- den roodgloeiend stonden van alle namen die voorbij kwamen plus, uiteraard, de nodige ach- tergrondinformatie van betreffenden. En na enig geanalyseer en geconcludeer zijn we ervan overtuigd dat we nu weten wie de *deep throat* van de UM is. Maar die informatie houden we, net als Wammes, hartstikke geheim.

Overigens: ik heb sinds ik bij de UM werkzaam ben, iedere week met plezier *Observant* gelezen: de achtergrondinformatie, de beschrijving van de toestand van de wereld op microniveau en vooral niet te vergeten, de columns. Proficiat met jullie jubileum en op naar de 50!

Met dank aan mijn collega's

■ Joke Philippens, bestuurssecretariaat

Klein van stuk, groot van inhoud

Ja, ik ben een echte nieuwsfreak. De krant krijgt bij ons niet de kans om de grond te raken, wanneer de krantenjongen haar 's ochtends in de brievenbus stopt. Dat heeft waarschijnlijk ook te maken met mijn politieke nevenactivi- teiten, maar toch. Ben ik al eens een avondje thuis, dan zap ik van actualiteitenprogramma naar actualiteitenprogramma en via L1-text naar het laatste nieuws van TV-Limburg. Dit tot groot ongenoegen van vrouw en kids ...

Met ons *onafhankelijk* universitair lijfblad *Observant* is het al niet anders. Omdat ik sinds enige tijd in Venlo werk (ja, ja, de UM heeft een

vestiging in Venlo!) en *Observant* per post wordt verzonden, kan ik het niet laten om op don- derdag rond het middaguur de elektronische *Observant* open te slaan. Niet alleen omdat ik momenteel op afstand werk, maar vooral ook omdat in de bijna 15 jaar dat ik bij de univer- siteit werk *Observant* een deel van mijn werk- zame leven is geworden. Ik zou nooit zonder krant kunnen en evenmin zonder *Observant*. Trouwens *Observant* is een echte trendsetter. Vele 'reguliere' kranten hebben het voorbeeld gevolgd en komen nu ook in tabloid formaat uit.

Bewust plaats ik het woord onafhankelijk hierboven cursief. Want *Observant*, althans de redactie, stelt zich terecht zo op. Ik kan mij in dit kader de discussie nog herinneren dat de huidige voorzitter van het CvB de subsidie aan *Observant* wilde stopzetten, omdat de wijze van publiceren hem niet aanstond. Redactie en stichtingsbestuur wezen vervolgens -terecht- op hun onafhankelijke positie.

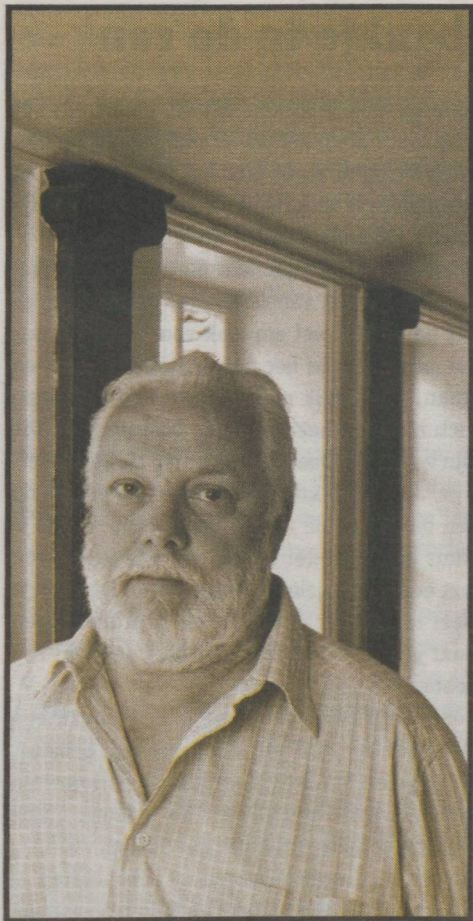
Naast onafhankelijk is *Observant* ook profes- sioneel. Ook ik heb, zonder inhoudelijk op de nog steeds gevoelige casus in te gaan, aan den lijve mogen ondervinden dat de redactie zeer goed geïnformeerd is en het journalistieke spel tot in de puntjes beheerst.

Kortom met *Observant* beschikt de UM over een volwaardig blad, waarvan herhaaldelijk berich- ten door de regionale en landelijke pers worden overgenomen. Ook dat zegt iets over de kwali- teit van het blad.

Tot slot wil ik de redactie, het stichtingsbestuur en natuurlijk de hele UM-gemeenschap felici- teren met het 25-jarig jubileum van *Observant*. Ik hoop dat er nog vele jaren aan toegevoegd worden!

■ Noël Lebens, directeur Universiteit Maastricht - vestiging Venlo

Eten en de Observant

Een gelukkige verhouding heeft *Observant* niet met eten. Ooit was er August Magirus, die op de binnenpagina over koken schreef. Dat begon best redelijk, met recepten voor kleffe rijst, groentepurten en andere zooi die het student abusievelijk onder voedsel rangschikt. De columnist probeerde dat volk te verheffen. Een lovenswaardig initiatief. Helaas degene- reerde zijn kolom tot een plakbord waarop de lezer vergast werd met de woede en frustratie

over de ontouwen van zijn vriendin.

Later kregen we die geweldige serie hoogle- raar-maakt-eten-en-wordt-in-de-krant-afge- zeken door de journaliste. Wie herinnert zich niet de 'dikke' pannenkoeken van Japie van den Herik, of de ossenstaartsoep van Hemker, met zijn snelkookpan en koperen pannetjes. Het is van kwaad tot erger gegaan, want de afgelopen jaren is het *Observant*-menu bepaald door het gezever van Huibers met zijn mond- gevoelens en orgastische kreetjes uit een tweederangse Duitse pornofilm. Een grotere zwatelkont over eten ben ik niet tegengeko- men. Groot was dan ook mijn vreugde toen afgelopen zomer werd gezegd dat Huibers nu zo was geconstipeerd dat hij zou ophouden met de rubriek (om meteen weer met even ergerlijke stukjes de achterpagina te gaan ontsieren).

Maar het kan toch nog weer erger, want met- een aan het begin van het jaar stond op die- zelfde plek, opgesierd door de zweetvoeten van Jos Kleinjans (wie heeft daarna nog trek?) een rubriek van Ad Geers, die daarvoor spe- ciaal gereanimeerd lijkt. Nu gaat het hele- maal nergens meer over, en zeker niet over een interessant perspectief op eten. Wat een treurigheid. *Observant*, hou daar mee op. Zeg tegen Geers dat hij beter de lege wijnflessen in zijn kamer kan opruimen. Daar is hij tot zijn vervutting wel zoet mee. En voor de vol- gende 25 jaar: hou gewoon helemaal op met schrijven over eten, daar valt geen eer aan te behalen!

■ Louis Boon, oud-columnist, dean UCM en decaan algemene wetenschappen nieuwe stijl

"Nee, nu even niet"

In mijn Groot Woordenboek der Nederlandse Taal staat *Observant* voor kloosterling (franciscan of karmeliet) die aan de oorspronkelijke strenge regel (van de H. Benedictus, †548) vasthoudt. Gemeten aan dat criterium schiet de redactie van ons universiteitsblad denk ik te kort. Het tart elke verbeelding hen als ongeschoeide karmelieten de vrije nieuwsgaring te zien bedrijven.

Dat zij zich met vrije nieuwsgaring bezig houden kan ik echter in allerlei hoedanigheden en uit eigen plezierige en minder plezierige ervaring bevestigen.

Het begon natuurlijk allemaal heel onschuldig in 1999, toen ik mij liet verleiden om in de aanloop naar mijn oratie een dagboek bij te houden van een op de persoonlijke schaal van Richter tot wel *epochemachend* evenement, waarin – dit ter zijde – mijn voorkeur om al fietsend te werken reeds werd beleden. Het eindigde al even plezierig met een fietsende bestijging van de Alpe d'Huez, koud drie weken geleden. (Mooie foto's trouwens!)

Tussen beide hoogtepunten liggen ernstiger ontmoetingen, als columnist, als U-raadslid en als capgroepvoorzitter in tijden van reorganisatie.

Als columnist heb je een grote mate van vrijheid en zeggenschap. Je bepaalt zelf je onderwerp en neemt voor eigen rekening en risico al dan niet een blad voor de mond. Soms verdwijnt je column in een rimpelloze vijver, soms krijg je jaren later nog reacties. Zo heeft mijn indertijd gehouden pleidooi tot invoering van het ostracisme voor decanen toch meer gevoelige snaren geraakt, dan ik had bevroed.

Anders ligt dat bij je optreden als U-raadslid. Wat je in het vuur van je betoog ("De UM is toch geen sportschool") soms kort door de bocht formuleert, vind je enkele dagen later al dan niet uit z'n verband gerukt weer terug in een doorwrocht artikel van Wammes Bos. Je hebt het dan niet voor het kiezen.

Echt oppassen wordt het echter, wanneer je onverhoopt een hoofdrol te vervullen krijgt in een koningsdrama, zoals een facultaire reorganisatie. Je telefoon staat roodgloeiend. *Obser-*

vant-reporters ruiken sensatie. Stuur dan het wankele scheepje van je capgroep maar eens met vaste hand tussen de Scylla van de Faculteit en de Charybdis van de *Observant*! En dan denk je bij je zelf, "Nee Maurice, nu even niet!"

Mij is in ieder geval bijgebleven, dat *Observant* een scherp waarnemer is van de mooie en minder mooie kanten van het universitaire bedrijf. Ik kan mij voorstellen dat die kritische houding niet altijd door iedereen evenzeer wordt gewaardeerd, maar juist daarom is de *Observant* een onmisbaar forum. Concluderend leg ik hierbij de kloosterlingen van de redactie een regel op, ter strikte observantie: blij observeren en becommentariëren!

■ Louis Berkvens, oud-columnist, oud-lid universiteitsraad, hoogleraar

Trauma op de Berg

In december 2004 liepen JobJan, Sander en ik de trappen van de Minderbroedersberg op. Ik had een kaft stevig onder de arm geklemd. Die kaft bevatte de originele 626 handtekeningen die we tegen de bezuinigingen bij cultuurwetenschappen hadden verzameld. *Observant*-journalist Irene Smeets, die onze actie blijkbaar nieuwswaardig vond – dat vonden wij ook-, volgde ons de trappen op. Zij gedroeg zich serieuzer dan wij, want wij waren immers de 'opstandelingen' die met lichte minachting en quasi-nonchalant maar wél in nette kledij dit terrein van De Grote Baas betraden. Daar kwam Jo Ritzen dan met zijn bestuurlijk gevolg, hij zelf geweldig joviaal maar bij de andere twee was het enthousiasme ver te zoeken. Wij zaten met zijn drieën op een rijtje, gooiden ons eisenpakket op tafel, bladerden demonstratief door de vele bladzijden volgekrabbeld met namen en handtekeningen, en ik probeerde hen wijs en onoverwinnelijk aan te kijken. Ondertussen krabbelde *Observer* Irene verder op haar blaadje, op een stoel in de hoek. Wat zou ze nu denken, dacht ik? Hoe ziet dit er van de buitenkant uit?

Ons gesprek met De Grote Baas & Co. duurde twintig minuten (langer dan mocht!), en nadat Jo Ritzen zonder boe of bah mijn dierbare kaft overnam, liepen we met lege handen naar buiten. Letterlijk en figuurlijk. En wat vonden wij ervan, vroeg de journalist? Ik wist

niet wat ik ervan vond, want wat was er nou eigenlijk écht gezegd? De argumenten van de heren van het College bevatten alle clichés van belangrijke mensen in pak. Ze zijn beregoed in het uitspreken van mooie maar verdovende zinnen, en in staat je onwetend en klein te laten voelen, zonder verweer. "Zever in pakskes", zoals men in Vlaanderen zegt. Wat vonden Ritzen & Co. het geweldig - haast schattig - dat wij een petitie aanboden, dat wij kritisch en actief waren. Maar wat verder van ons eisenpakket moest worden, werd in het duister gelaten, tussen de speculaas en de koffie op tafel. Ik had bewondering voor *Observer* Irene die, zoals later bleek uit het artikel, beter zicht had op de zaken dan ik die opgeslorpt werd in het gesprek. Daar heb je dan een journalist voor nodig. Ik had alleen nog graag willen lezen in het artikel van 9 december 2004, dat wij in ieder geval bereikt hadden dat het College nu wist dat wij niet zomaar over ons heen laten walsen. Hoe naïef dat ook mag klinken.

Ik vraag me af waar mijn kaft, onze trots, nu ligt. Misschien toont Jo Ritzen het wel vol trots aan bezoekers: "Kijk eens hoe geweldig mijn UM-studenten zijn, zo actief en kritisch!" Heerlijk hypocriet.

■ Lotte Van Boxem, voorzitter studentenoverleg FdCW 2004-2005, nu masterstudent ESST

"Wat te doen met een corrupte rijksinstelling?"

Foto: Ivon Deden

Dit lees ik sinds vanmorgen op de ruit van mijn spreekkamer, die uitkijkt op het lommerrijke terrein van het oude gesticht 'Vogelenzang'. De schrijver van de tekst is waarschijnlijk één van mijn patiënten. Gezien het feit dat de tekst aan de buitenzijde en in spiegelbeeld geschreven is moet de schrijver mij de vraag werkelijk hebben willen stellen, dan wel gewoon te zijn in spiegelbeeld te schrijven. Mijn gedachten gaan uit naar een man op leeftijd. Hij heeft een paranoïde psychose waaraan hij niet lijdt. Als zoon van een repatriërende militair is hij op de boot van Indonesië naar Nederland met een zware taak opgezadeld door een majoor, inhouden-

de het bewaken van de algemene staatsveiligheid tegen spionnen en verdachten in het bijzonder. Overal in de stad schreef hij –voor het merendeel in spiegelschrift- teksten als: Voortvluchtige verdachten gesignaleerd, en Riagg beschermt staatsvijanden.

Sinds hij zijn woning verloren heeft, woont hij in Vogelenzang, en rijdt bewakingsrondes op zijn fiets. Het gaat beter met hem, zeggen we hier tegen elkaar: hij rijdt niet meer in uniform. Maar misschien heeft hij wel besloten voortaan undercover te werken.

Wat te doen met "Wat te doen met een corrupte rijksinstelling?"

Het is een kleine moeite om de tekst te verwijderen, maar op één of andere manier is ze me nog te waardevol. Een wijze koning koestert de nar die hem bespot.

Ooit was ik een kleine luis in een volle pels. De rector declareerde zijn gulle etentjes boven op de standaardvergoeding die hij daarvoor ontving. In *Observant* schreef ik een paar zoetzure stukjes. De decaan was zo sportief niet te ontkennen en nam mij op zijn kosten uit eten. De voorzitter van het college van bestuur riep mij op het matje. Hij vroeg of ik hoopte in Maastricht af te kunnen studeren. In dat geval zou ik beter niet meer zulke stukjes schrijven.

Een wijze koning koestert zijn nar. Waar is de grondlegger van *Observant* als onafhankelijke universiteitskrant, Jacques Herraets, gebleven?

■ Jan Mokkenstorm, als student geneeskunde in 1985 en '86 tijdelijk redactielid, tegenwoordig psychiater en hoofd volwassenenpsychiatrie bij De Geestgronden, Haarlem

MEDEDELINGEN

Kopij voor het Bulletin inleveren bij onderstaande contactpersonen voor het gemelde tijdstip, in de week voorafgaand aan de publicatie. Met vragen of opmerkingen kunt u daar ook terecht.

FdAW (vakgr./comm./studiever.) Kennistechnologie: Bureau Onderwijs, Tongersestraat 6, kamer 0.001 telefoon -3882677 E-mail: m.meeuse@facburfdaw.unimaas.nl, voor vrij. 12.00 uur

FdCW/European studies (vakgr./comm./studiever.): Bur. Onderwijs, Kapoenstraat 2, tel. 3883946, e-mail: Frontoffice@fdcw.unimaas.nl voor vrij. 17.00 uur.

FdEWB (vakgr./comm./studiever.): Student Recruitment Office, Fac.Bur. Tongersestraat 53, tel. 388 3705/3941, kopij voor vrij. 12.00 uur, e-mail: publicrelations@efb.unimaas.nl

FdG (vakgr./comm./studiever.): Sandra Habets, Fac.Bur. niveau 2, kamernr. N206, Uns 60, tel. 3885675, voor vrij. 12.00 uur, e-mail: Sandra.Habets@facburfdg.unimaas.nl

FdGW (vakgr./comm./studiever.): L. Hagens-Hoogsteder, Fac.Bur. niveau 1, UNS50, tel. 3881851, voor vrij. 12.00 uur.

FdR (vakgr./comm./studiever.): Christel Engels, Bur.Onderwijs, Lenculenstraat 26, tel. 3883003, voor vrij.12.00 uur.

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): Yvonne Lenoir, tel.: 3884123, Y.Lenoir@psychology.unimaas.nl en Isabel Hikisch, tel.: 3881911, i.hikisch@psychology.unimaas.nl Bur. Psych., UNS 40, voor vrij. 12.00 uur.

Studenten (sport)ver./studentenpastoraten: Helma Paulussen, SSC, Bonnefantenstraat 2, tel. 3885311, voor don. 12.00 uur.

University College Maastricht: Ch. Rogers, bureau UCM, Bou 8-10, tel. 83500, voor vrijdag 12.00 uur

Instituten behorend bij een faculteit: bij bovengenoemde facultaire contactpersoon.

Agenda: Communicatie & Relatiebeheer, Gerry van der Varst, Bonnefantenstraat 2, tel. 3885224

Berichten die niet onder een van bovenstaande categorieën vallen: Observant tel: 3883174

ALGEMEEN

■ AbvaKabo FNV

De vakbondsconsulent AbvaKabo FNV, Els Rhijnsburger, heeft open spreekuur op iedere MAANDAG van 12.00 - 13.30u op k.1.155 Uns 50 tel. 81921 en iedere vrijdag van 8.30 - 10.00u in k.D1.05 Bonn 2.

■ Hoogstarters Maastricht

Heb jij een idee voor een eigen onderneming of ben je in de laatste 5 jaren gestart? Meld je dan snel aan voor een intakegesprek voor het project Hoogstarters Maastricht. Door middel van de Masterclass Entrepreneurship & Business Planning en individuele coachinguren, die beiden kosteloos worden aangeboden, worden Alumni en studenten van WO en HBO instellingen begeleid in het opstellen van een succesvol ondernemingsplan en de implementatie hiervan. Daarnaast kunnen starters die al een businessplan hebben via het coachingsnetwerk de levensvatbaarheid van hun onderneming vergroten. Tenslotte biedt het project tal van extra faciliteiten en natuurlijk de gelegenheid tot netwerken! Meer info: Steven Goetstouwers, info@hoogstarters-maastricht.nl, 043-388.46.14

■ Loopbaancentrum (LC)

Loopbaanbegeleiding is een belangrijk onderdeel van de diensten die het LC aanbiedt. Afhankelijk van de vraag van de cliënt neemt deze begeleiding verschillende vormen aan. U kunt bij ons o.a. terecht met vragen over uw huidige werksituatie en/of over uw toekomstige loopbaanontwikkeling. Ook kunt u zich tot ons wenden voor een universiteitsbreed opleidingsadvies en -aanbod. Heeft u behoefte aan meer informatie of een persoonlijk loopbaanadvies, raadpleeg dan de website van het Loopbaancentrum van de UM (www.loopbaancentrum.unimaas.nl) of neem contact op met de medewerkers van het Loopbaancentrum, tel. 3885323/ 3885324.

■ Studium Generale

Programma 11 t/m 14 oktober - www.sg.unimaas.nl

- Duistere materie [lezing]
Prof. dr. A. Achterberg, hoogleraar sterrenkunde, Universiteit Utrecht
Dinsdag 11 oktober, 20.00 uur - Aula Minderbroedersberg 4-6 - toegang gratis
Slechts 4% van het universum kunnen we 'zien'. Voor de rest bestaat het uit dark energy en uit materie die je niet rechtstreeks kunt waarnemen omdat het geen straling uitzendt. Maar wat is duistere materie? Achterberg geeft een helder antwoord.
- Regionale geschiedenis: het land zonder grens [lezing]
Drs. J. van den Boogard, historicus, Sociaal Historisch Centrum voor Limburg
Woensdag 12 oktober, 20.00 uur - Aula Minderbroedersberg 4-6 - toegang gratis
Een lezing over regionale geschiedenis in het algemeen en die van Limburg in het bijzonder. Van den Boogard rafelt de Limburgs geschiedenis uiteen en vertelt bovendien wat het nut is van regionale geschiedschrijving.
- Hoort Turkije in de Europese Unie? [lezing]
Drs. J. Lagendijk, lid Europees parlement De Groenen
Donderdag 13 oktober, 20.00 uur - Aula Minderbroedersberg 4-6 - toegang gratis
De onderhandelingen over de toetreding van Turkije tot de EU staan in de startblokken. Maar hoe vindt de besluitvorming plaats? In welke mate voldoet het

land aan alle voorwaarden? Komen individuele vrijheden niet onder druk te staan als Turkse politici gaan meebeslissen? Wie heeft het EU-lidmaatschap beloofd aan Turkije?

- Alex Agnew en Thomas Smith [cabaret]
Vrijdag 14 oktober, 20.30 uur, Kumulus Theater, Herbenusstraat 89
Toegang: studenten € 5,- / overigen € 7,50.
Reserveren: Uitbalie: (043) 350 55 55 (ma t/m za 13.00-18.00 uur).

De energie van Alex Agnew's rock'n'roll cabaret is aanstekelijk, zelfs verslavend. Hij won als eerste Belg in de geschiedenis de jury- en publieksprijs van het Leids Cabaret Festival. Thomas Smith, de filosoof van de comedy, sleept je mee met zijn beledend taalgebruik.

■ Vertrouwenspersoon

De UM beschikt over een vertrouwenspersoon ongewenste omgangsvormen U kunt terecht voor advies als u last heeft van ongewenste omgangsvormen of grensoverschrijdend gedrag op de studie of werkplek.

- Astrid Claessens, vertrouwenspersoon T. 043-3882513
- José van Eijsden contactpersoon Randwyck T. 043-3885621
Meer informatie op www.bureau.unimaas.nl onder medewerkers of studenten

■ Confidential advisor

E A confidential advisor on undesirable behaviour is available at the UM. The CA provides advice and assistance when you experience undesirable behaviour while studying or working at the UM.

- Astrid Claessens, confidential advisor on undesirable behaviour T. 043-3882513
- José van Eijsden, can be contacted in Randwyck, T. 043-3885621
For more information see www.bureau.unimaas.nl see employees or students.

STUDENTEN

Studenten (sport)ver./studentenpastoraten: Helma Paulussen, SSC, Bonnefantenstraat 2, tel. 3885311, voor don. 12.00 uur.

■ STUDENTENSERVICECENTRUM

Informatiebalie: Bonnefantenstraat 2
Bezoektijden: maandag t/m vrijdag 9.00-16.00u

Callcenter:

maandag t/m vrijdag 9.00-12.30u en 13.30-17.00u
Voor vragen m.b.t. (her)inschrijving, aanvragen van studie-informatiepakketten en voor het maken van afspraken met studentendecanen en studentenpsychologen: 043-3885388/3883979

Studentendecanen:

Inloopspreekuur: dinsdag en donderdag 14.00-16.00u Bonnefantenstraat 2.
Telefoonspreekuur tel.043-3885273: maandag t/m donderdag 13.30-14.00u.
Een afspraak kun je maken via het Callcenter tel.043-3885388/ 3883979.

Steunpunt Disability Management

Voor studenten, docenten, en andere geïnteresseerden: Alles wat je wilt weten over studeren met een

functiebeperking.

Bel, stuur een e-mail of kom langs! Een afspraak is niet nodig, maar wel handig. Meer informatie: www.unimaas.nl/steunpunt
Openingsuren: dinsdag t/m vrijdag van 9:30 tot 12:30u
tel.043-3885272
@: handicap@ssc.unimaas.nl
Bezoek: Bonnefantenstraat 2, kamer B0.07

Studentenpsychologen:

Voor een gesprek met de studentenpsychologen Heiny Eilkes, Wendy Geijen of Maddy Meijers kun je een afspraak maken via het Callcenter tel.043-3885388/3883979.

Loopbaanadviseurs:

Studeer je binnen afzienbare tijd af, denk je na over je stage of studietracé? Twijfel je aan je studiekeuze? Kijk dan eens op ELEUM en maak gebruik van ons nieuwe programma, de Keuzewijzer: ontdek wat je wilt, onderzoek wat je kunt.
Ook kun je een afspraak maken met een van de loopbaanadviseurs, Marloes Rikhof, José Otten, en Paula Aussems. Je kunt een afspraak maken via tel.043-3885318

■ STUDENT SERVICES

E Service & Information Desk: Bonnefantenstraat 2
Visiting hours: Monday through Friday 9.00-16.00hrs

Callcenter:

Monday through Friday 9.00 through 12.30hrs and 13.30 through 17.00hrs for questions about registration, study information packages and appointments with student deans and student psychologists:043-3885388/3883979

Student deans:

Open hours: Tuesday and Thursday 14.00 through 16.00hrs, Bonnefantenstraat 2
Telephone hours: Monday through Thursday 13.30 through 14.00 hrs, 043-3885273
Personal appointment tel.043-3885388/3883979

Service Desk Disability Management

For students, faculty and everyone else who is interested: Everything you want to know about studying with a disability. Call, send an e-mail or visit us! An appointment is not obligatory, but preferable. Office Hours: Tuesday until Friday, 9:30-12:30hrs tel.043-3885272
@: handicap@ssc.unimaas.nl
Visits: Bonnefantenstraat 2, room B0.07

Student psychologists:

For an appointment with one of the student psychologists Heiny Eilkes, Wendy Geijen or Maddy Meijers: call 043-3885388/ 3883979

Career counsellors:

Planning to graduate, thinking about a traineeship or course? Doubting about your study choice? See ELEUM and use our new programme, the Keuzewijzer: discover what you want, explore your competences. Make an appointment with one of the career counsellors Marloes Rikhof, José Otten or Paula Aussems, tel.043-3885318

■ LOOPBAANCENTRUM-INFORMATIE EN DOCUMENTATIE

Bonnefantenstraat 2, kamer E 1.13. tel.043-3885328.
Openingstijden: ma. t/m do. 11.00-16.00u.; vrij. 10.00-12.00u.
www.loopbaancentrum.unimaas.nl
Attentie:17-21 oktober beperkte openingstijden(10.00-12.00u.)

NIEUW IN DE COLLECTIE: *Beroepengidsen tot en met MBO en vanaf MBO 2005; *Studiegids Hoger Onderwijs 2006.

Best Graduate games 2006, for high potentials: Information (only in Dutch)

Ben jij een high potential en studeer je in 2006 af aan een Nederlandse universiteit? Doe dan mee aan BestGraduates 2006! Niet alleen maak je dan kans op de titel van BestGraduate of een van de andere superprijzen, het is ook een unieke kans om CEO's van (internationale) topwerkgevers te ontmoeten en hen de vragen te stellen die je altijd al wilde stellen. Info: www.dekortstewegnaardetop.nl

■ CAREERS CENTRE-INFORMATION AND DOCUMENTATION

E Bonnefantenstraat 2, room E 1.13, tel. 043-3885328.
Opening hours: Mon-Thurs 11.00 am-04.00 pm; Fri.10.00-12.00 am
www.loopbaancentrum.unimaas.nl
Attention: reduced opening hours 17-21 October (10.00-12.00 AM)

NEW IN THE COLLECTION: *(Dutch)Professional

Directories for Higher Education 2005; *(Dutch) University Handbooks 2006.

■ International Service Desk

ISD@SSC.unimaas.nl
Bonnefantenstraat 2, Kamer E.0.03

■ Alumni

Alle informatie voor alumni, kijk op www.alumni.unimaas.nl of neem contact op met Ine Kuppen, tel.043-3885231, fax.043 3885225, e-mail ine.kuppen@ssc.unimaas.nl
Verander je persoonlijke gegevens via het AlumniNet (www.alumni.unimaas.nl)! Ook mogelijkheid tot invoering werk- en promotiegegevens

■ HOVO

Onder de naam Hovo Universiteit Maastricht organiseert Studium Generale cursussen, excursies en workshops, bedoeld voor ieder die zijn culturele en wetenschappelijke horizon wil verbreden en die kennis wil maken met het onderzoek en onderwijs van de Universiteit Maastricht. De meeste cursussen worden gegeven door docenten van de UM en duren 4-6 weken. Er gelden geen speciale ingangsen. Een overzicht van de activiteiten voor september treft u hierna aan:
- Medische basiskennis; 6 bijeenkomsten vanaf 13 september; 09.30-11.30u; dr. F. Verstappen; Bonnefantenstraat 2 K.D0.11
- Genetica van de mens; 5 bijeenkomsten en 1 excursie vanaf 13 september ; 19.00-21.00u; prof.dr. Joep Geraedts; Tongersestraat 53
- Raadsels van de natuurkunde; 6 bijeenkomsten vanaf 15 september; 19.00-21.00u; dr. R. Westra, Tongersestraat 53
- Engels en duivels; 6 bijeenkomsten vanaf 16 september; 10.30-12.30u; dr. Roel Bosch; Bonnefantenstraat 2 K.D0.11
- Inleiding in de klassieke wijsbegeerte 1; 6 bijeenkomsten vanaf 20 september; 13.30-15.30u; prof.dr. P. Tummens; Bonnefantenstraat 2 K. D0.11
- Filosofisch cafe: levenskunst; 5 bijeenkomsten vanaf 23 september; 16.00-18.00u; coördinator M. Arends, Bonnefantenstraat 2, K D0.11
- Kennis en kritiek: 10 bijeenkomsten vanaf 5 oktober; 13.15-15.45u; prof.dr. L.M. de Rijk; Bouillonstraat 1-3 k. 0.311
- Limburgse Rechtsgeschiedenis: 6 bijeenkomsten vanaf 12 oktober; 14.00-16.00u; mr. Th.J. van Rensch; St. Pieterstraat 7 Maastricht
Wilt u zich opgeven voor een cursus of andere activiteit? Dat kan voortaan niet alleen schriftelijk, maar ook per e-mail (inschrijven@hovomaastricht.nl) of telefoon (043-3885308). Christl van Veen zit klaar om uw gegevens te noteren. Meer info: www.hovomaastricht.nl of www.ssc.unimaas.nl/hovo

■ UM-sport

Om gebruik te maken van het UM-sport programma is een sportkaart verplicht. Studenten die hun sportkaart via internet hebben aangevraagd krijgen nadat de betaling binnen is deze zo spoedig mogelijk thuis gestuurd.

Zaalvoetbalcompetitie UM Sport 2005/2006

Zoals ieder jaar, kun je ook dit jaar weer individueel of als team deelnemen aan de zaalvoetbalcompetitie van UM Sport. Deze competitie staat onder leiding van KNVB-scheidsrechters en zal plaatsvinden op dinsdag of woensdagavond.
Vul de gegevens in op het inschrijfformulier en lever dit inschrijfformulier in bij de balie van Sporthal Randwijck.

Vrij spelen tennis in tenniscentrum Dousberg

Woensdag: 17 uur tot 18 uur, 3 banen
Kosten zijn 7,50 euro per uur per baan. Dit bedrag moet men vooraf betalen bij 1 van de trainers.
Men moet zelf zorgen voor tennisrackets en tennisballen. Reserveren kan alleen via e-mail!
E-mail adres: Pascal.Ramackers@ssc.unimaas.nl

Uitbreiding openstelling

Vanaf het nieuwe academische jaar zijn we ook op zaterdagochtend open voor het onderdeel vrije fitness en voor cursussen spinning.
Balie UM-sport, Bonnefantenstraat 2: openingstijden: ma t/m vrij van 09.00-16.00u.
Balie sporthal Randwijck, Sorbonnelaan 180, geopend in de maand oktober op maandag, dinsdag, woensdag en donderdag van 16.00-18.30u en op woensdag van 12.30-14.00u.

Voor alle info UM-sport:

zie internet:<http://www.ssc.unimaas.nl/sport>

■ Sportraad MUSST

Ook dit jaar is er weer dé studentenwintersport in Frankrijk, van 27 januari tot 5 februari! Schrijf je vanaf 1 oktober in op www.studentenwintersport.nl

Agenda

7-10 Promotie mw. drs. Bianca C. van den Bosch, 12.00 uur, Aula Mbb 4-6
7-10 Promotie drs. Adolf G.L. Schellings, 14.00 uur, Aula Mbb 4-6
7-10 Inauguratie prof. dr. Coen D.A. Stehouwer, hoogleraar Interne Geneeskunde, Titel: "De kern van de

zaak; over zes grondslagen van de interne geneeskunde", 16.30 uur, Aula Mbb 4-6

13-10 Promotie mw. drs. Josien B.B. Schneiders, 14.00 uur, Aula Mbb 4-6

14-10 Inauguratie prof. dr. Jan P.H. Hamers, bijzonder hoogleraar "Verpleging en verzorging van de Ouderen", Titel: "De ouderenzorg verdient beter", 16.30

uur, Aula Mbb 4-6

21-10 Promotie drs. Bart P.F. Rutten, 12.00 uur, Aula Mbb 4-6

21-10 Promotie mw. drs. Maria W. Buckx-Sanders, 14.00 uur, Aula Mbb 4-6

21-10 Afscheidscollege prof. dr. J.G. Kuijl RA, Hoogleraar Bedrijfsconomie in het bijzonder de Externe Berichtgeving in FdEWB, 16.30 uur, Aula Mbb 4-6

26-10 Promotie dhr. Mohammed I.I. Gomma, 16.00 uur, Aula Mbb 4-6

28-10 Promotie drs. Robert M.A. Nelissen, 12.00 uur, Aula Mbb 4-6

28-10 Promotie drs. Robertus J.H. Gilsing, 14.00 uur, Aula Mbb 4-6

28-10 Promotie drs. René E. Weijers, 16.00 uur, Aula Mbb 4-6

STUDENTENVERENIGINGEN EN - STUDENTENORGANISATIES

Tafelstraat13 (30 JAAR!)

'Find your place, take your time', in the living room of the University.

All activities are for Dutch and International Students!

Open: Monday t/m Thursday: 12.00-16.00, and many more times!

Website: www.tafelstraat13.nl

E-mail: tafelstraat13@ssc.unimaas.nl

Phone: 043-3215651

Agenda:

TAFELN Thursday 6/10&13/10 18.15. For all students! Dining together, for €2.00. The food is vegetarian. Please let us know that you are coming before 13.00 o'clock.

SIMPLE MEAL every Tuesday 18.15. For €2,00 a healthy meal is served.

VESPERS (evensong) every Tuesday evening 19.30. We meet in front of the Onze Lieve Vrouwekerk at 19.25hrs.

WHAT YOU LEAVE BEHIND Monday 10/10 20.00-22.00. Concerns all international students-Student-psychologist Maddy Meijers and student-chaplain Roel Bosch offer the opportunity to talk about your experiences and feelings, in a group of others in the same circumstances. Please sign in before Monday 10 Oktober 12.00 hrs! tafelstraat13@ssc.unimaas.nl

MEDITATIE Maandag 17/10: 20.30 Astrid van Someren geeft cursus meditatie.

Ook maandag 31 oktober, 7, 14, 21, 28 november, 12 en 19 december. Kosten voor serie €22,50, per keer los €3,50.

BIJBELEN Dinsdag 11/10 20.15. Kennismaken met de bijbel aan de hand van het thema 'engelen en duivels'. Ook 18 en 25 oktober

HERFSTWANDELING Zondag 16/1012.00. Kijk op de website voor meer informatie!

SLEUTELN AAN GRENZEN Maandag 17/10

www.tafelstraat13.nl

Integrand Maastricht: STAGES

Integrand is een landelijke non-profit organisatie, geleid door en voor studenten! Via ons is het mogelijk om stage te lopen bij de grote multinationals of de meer regionale bedrijven. Wij bemiddelen voor alle studie richtingen, dus of je nou Economie, Rechten of Gezondheidswetenschappen studeert, Integrand heeft een stage voor jou! Daarbij regelen wij ook business courses bij verschillende grotere bedrijven!

Interesse? Schrijf je in via www.integrand.nl en reageer op 1 van de 500 aantrekkelijke opdrachten! Mocht je nog vragen hebben, kun je ons bereiken via tel: 043-3885350 of e-mail: maastricht@integrand.nl.

ALGEMENE WETENSCHAPPEN

FdAW (vakgr./comm./studiever.): Kennistechologie, Bureau Onderwijs, Tongersestraat 6, kamer 0.001 telefoon -3882677 E-mail: m.meeuse@facburfdaw.unimaas.nl, voor vrij. 12.00 uur.

Kennistechologie

1. Openingstijden Bureau Onderwijs: Maandag t/m donderdag van 10.00 tot 11.00 uur en 15.00-16.00 uur
2. Roosters: zie www.unimaas.fdaw.nl of prikbord in de hal
3. Diploma uitreiking: 19 oktober 2005

Faculty of General Sciences Knowledge Engineering

1. Opening hours Education Office: Monday through Thursday from 10.00 till 11.00 and 15.00 till 16.00
2. Schedules: www.unimaas.fdaw.nl
3. Graduation ceremony: October 19, 2005

CULTUURWETENSCHAPPEN

FdCW/European studies (vakgr./comm./studiever.): Bur. Onderwijs, Grote Gracht 90-92, tel. 3883946, e-mail: Frontoffice@fdcw.unimaas.nl, voor vrij. 17.00 uur.

Spreekuren / Openingsuren Gr. Gracht 90-92

Frontoffice dagelijks 10.00 - 16.00 uur Hal
Voor alle vragen, afhalen onderwijsmaterialen, inleveren toetsen, herkansingen en papers. Eveline Breukers, Marion Gotwalt, Peter Franssen
E-mail: frontoffice@fdcw.unimaas.nl, telefoon 00 31 43 388 3946
Website: www.fdcw.unimaas.nl click button Bureau Onderwijs
Postadres Faculteit der Cultuurwetenschappen, Postbus 616, 6200 MD Maastricht
"naam afdeling", Postbus 616, 6200 MD Maastricht
Backoffice
- Examencommissie vrij 11.00 - 12.00 uur Kamer D 0.02A

- Examenadministratie di, do 11.30 - 12.30 uur
- Hal/Frontoffice Agnes Gilissen, Karin Menks
- Administrative coördinator masters: Ingrid Regout ma, wo 13.00 - 14.00 uur Hal/Frontoffice
- International Relations ma, di, do 12.30 - 13.30 uur Hal/Frontoffice Sabine Vanhouwe
- Stages raadpleeg onze website, link naar Stages
- Verroosteren eerste en laatste week van elke blokperiode dagelijks 10.00 - 13.00 uur Kamer E 0.09 Eric Bleize
- Studie-adviseur ES dagelijks van 9.30 - 10.00 uur Kamer E 0.03 Pia Harbers
- Studie-adviseur CW/Masters di, wo 9.30 - 10.00 uur, m.i.v. 5 december ma, do, vrij 9.30 - 10.00 uur

Kamer E 0.01, Miranda van den Boorn

Raadpleeg regelmatig je Unimaas e-mail account en de lichtkrant in het Soirongebouw (Grote Gracht 80 - 82)!

Raadplegen studieresultaten: www.fdcw.unimaas.nl > bureau onderwijs > Premium/ISS

Department Office hours Gr. Gracht 90-92

Frontoffice daily 10.00 - 16.00 hrs Hall
For all questions, study materials, hand in resits and papers. Eveline Breukers, Marion Gotwalt, Peter Franssen
E-mail frontoffice@fdcw.unimaas.nl, telephone 00 31 43 388 3946
Website: www.fdcw.unimaas.nl click button Office of Student Affairs
Postal address Faculty of Arts and Culture, PO Box 616, 6200 MD Maastricht

Backoffice

- Examination board Fri 11.00 - 12.00 hrs Room D 0.02A
- Exam administration Tue, Thu 11.30 - 12.30 hrs Hall/Frontoffice Agnes Gilissen, Karin Menks
- Administrative coordinator masters Ingrid Regout, Mon, Wed 13.00 - 14.00 hrs Hall/Frontoffice
- International Relations Mon, Tue, Thu 12.30 - 13.30 hrs Hall/Frontoffice Sabine Vanhouwe
- Internships check our website, link to Internships
- Planning and scheduling the first and last week of every course period daily 10.00 - 13.00 hrs Room E 0.09 Eric Bleize
- Student advisor ES daily 9.30 - 10.00 hrs Room E 0.03 Pia Harbers
- Student advisor Arts and Culture/Masters Tue, Wed 9.30 - 10.00 hrs, as from December 5th, Mon, Thu, Fri 9.30 - 10.00 hrs Room E 0.01 Miranda van den Boorn

Please check your Unimaas e-mail account and the electric display in the Soiron building (Grote Gracht 80-82) regularly!

To consult individual examination results: www.fdcw.unimaas.nl > office of student affairs > Premium/ISS.

Studentassociation Orakel

The Orakel-office is open 12.30-13.30 pm. on Monday, Tuesday, Thursday an Friday.
Tel.nmbr.: 043-3883335
E-mail address: orakel@fdcw.unimaas.nl
Orakel on INTERNET: www.orakelmaastricht.nl

Concordantia open office hours:

Monday - Thursday: 11.00-13.00
Contact us: Board@Concordantia.com or tel. nr.: 043-3884792. Complaints about education/exams: Helpme@Concordantia.com Check out our website for daily updates: www.Concordantia.com

The Student Body (STOV)

Information and contacts on student representation in our faculty can be found on: www.fdcw.unimaas.nl/stov Do not hesitate to contact us with remarks and ideas.

ECONOMISCHE WETENSCHAPPEN EN BEDRIJFSKUNDE

FdEWB (vakgr./comm./studiever.): Student Recruitment Office, Fac.Bur. Tongersestraat 53, tel. 388 3705/3757, kopij voor vrij. 12.00 uur, e-mail: publicrelations@efb.unimaas.nl

UniPartners Maastricht

UniPartners is the Student Consultancy firm of Maastricht University. UniPartners executes Business Research on different subjects for organizations and institutions in order to improve their strategy and operations. You can think of projects such as marketing surveys, business plans, benchmark studies, and evaluations. With 7 Dutch subsidiaries and over 600 offices in 17 European countries and Latin America we are both nationally and internationally oriented. Students can join UniPartners as Board Member or as Junior Consultant. Step into our office at Abtstraat 4 (room 0.004), phone: 043 - 388 39 27, or subscribe at our website: www.unipartners.nl/maastricht

GENEESKUNDE

FdG (vakgr./comm./studiever.): Sandra Habets, Fac.Bur. niveau 2, kamernr. N206, Uns 60, tel. 3885675, voor vrij. 12.00 uur, e-mail: Sandra.Habets@facburfdg.unimaas.nl

Op woensdag 19 oktober aanstaande vindt de basisartsdiploma-uitreiking plaats. De uitreiking vindt plaats in de St. Janskerk in twee sessies, om 12.30 uur en 15.00 uur. De kandidaten zijn persoonlijk uitgenodigd.

PSYCHOLOGIE

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): Yvonne Lenoir, tel.: 3884123, Y.Lenoir@psychology.unimaas.nl en Isabel Hikisch, tel.: 3881911, i.hikisch@psychology.unimaas.nl 80 FdP, UNS 40 oost, voor vrij. 12.00 uur.

Openingstijden spreekuur onderwijsbalie

Bureau Onderwijs psychologie
Het spreekuur voor studenten psychologie is op

maandag t/m vrijdag van 10.00-11.00 uur. In de eerste én de laatste week van het blok is de onderwijsbalie ook van maandag tot en met donderdag van 15.00-16.00 uur geopend.
Spreekuren vinden uitsluitend plaats bij de onderwijsbalie op niveau 0. Ook de spreekuren van de examenadministratie zijn op niveau 0 en niet op niveau 5.

Overgangsregeling basisblokken cognitieve psychologie bachelor jaar 3

Informatie over toetsen en het inhalen van het practicum van de oude blokken 3.1.a.1 'Bad Habits' en 3.1.b.1 'Redeneren en beslissen in de rechtszaal en daarbuiten' zijn in week 37 en 38 gestuurd naar de unimaas accounts van studenten op wie deze regeling van toepassing is.

Stageplaats: effecten van suikers op cognitieve prestatie onder stress

Suikers hebben op veel mensen een gunstige invloed; veel mensen voelen zich er lekkerder bij en met name onder zware mentale taken ontwikkelen we vaak een voorkeur voor zoetigheden. De vraag is in hoeverre deze gunstige effecten verlopen via psychologische en/of biologische veranderingen en of daarbij de calorische waarde van suikers mede van invloed zijn. Binnen de capaciteitsgroep Experimentele Psychologie zal in samenwerking met de Faculteit Geneeskunde en Suikerstichting Nederland een onderzoeksproject van start gaan naar de effecten van calorierijke en caloriearme suikerbronnen op biochemische veranderingen in de hersenen, stemming en cognitieve prestatie onder acute stress. Vanaf oktober 2005 komen er binnen dit project verschillende stageplaatsen beschikbaar. Psychologiestudenten met aantoonbare interesse voor experimenteel en/of bio-psychologisch onderzoek worden van harte uitgenodigd te reageren. Studenten moeten over uitstekende schriftelijke uitdrukingsvaardigheden beschikken en van hen wordt een kritische, zelfstandige en voortvarende werkwijze verwacht.
Informatie en aanmelding bij: Dr. C.R. Markus, Experimentele Psychologie, k.3.773, r.markus@psychology.unimaas.nl, 043-3882474

RECHTSGELEERDHEID

FdR (vakgr./comm./studiever.): Christel Engels Bur. Onderwijs, Lenculenstraat 26, tel. 3883003, voor vrij. 12.00 uur.

Actuele informatie van Bureau Onderwijs kun je raadplegen via Internet op: <http://www.rechten.unimaas.nl>

Voor studenten Bachelor NR

College "Miniscriptie voor studenten".
Datum: 19 oktober 2005.
Tijdstip 16.00-18.00 uur.
Locatie: Aula/Tongersestraat 53.

Voor alle FdR-studenten

Iedere FdR-student die een scriptie gaat schrijven, dient zich (na persoonlijk contact te hebben gehad met de begeleider) in te schrijven via het aanmeldingsformulier in het elektronisch scriptiedossier. Dit geldt voor het Bachelor-essay, de Masterthesis en nog te starten doctoraalscripties. De aanmelding voor de miniscriptie is nog verlopen via Premium. Vanaf december zullen echter ook alle miniscripties via het elektronisch scriptiedossier begeleid worden. Een aparte aanmelding voor de miniscriptie is dan niet nodig.
Hoe is het scriptiedossier te bereiken? Via EleUM, onder de Community "Student FdR".

Mededeling t.b.v. Blok 2.2 Bachelor NR/ELS (Staats- en bestuursrecht)

In de week van 31 oktober a.s. zal het onderwijs in het blok Staats- en bestuursrecht (2.2) starten. Van u wordt verwacht dat u zich voorbereidt voor de eerste onderwijsbijeenkomst én de eerste practicumbijeenkomst.
Hiervoor dient u te beschikken over het blokboek, het practicumboek, de literatuurklapper en de jurisprudentieap. Om de voorgeschreven taken te kunnen uitvoeren heeft u bovendien de twee voorgeschreven handboeken nodig:
- Van der Pot/Donner: Handboek van het Nederlandse staatsrecht, 14e druk, Deventer 2001;
- Van Wijk/Konijnenbelt: Hoofdstukken van bestuursrecht, 13e druk, Den Haag 2005.

Schedule of examinations blokperiode 1 - fulltime study Dutch law, tax law and European law school

Monday 24 oktober 2005 09.00-12.00 h MECC / Westhal
BA NR/FR/ELS 1.1 Inleiding in de Rechtsgeleerdheid
MA NR/ELS/RAG 1.1 Verbintenissenrecht I (Rechtshandeling en Overeenkomst) (+deeltijd)
NR 3.4: Verbintenissenrecht I (Rechtshandeling en Overeenkomst) oud curriculum (+deeltijd)
MA GL/ELS/LL 1.1: International Dispute Settlement (+MIC)
NR 4.5: International Dispute Settlement oud curriculum

13.30-16.30 h MECC / Westhal

BA NR/ELS 2.1: Internationaal en Europees Recht
MIC ONLY: Law and European Integration in Past and Present
MA NR/ELS/RAG 1.1: Ondernemingsrecht (+deeltijd)
NR 4.2: Ondernemingsrecht oud curriculum (+deeltijd)
NR/FR 4.1: Bestuursprocesrecht oud curriculum

Tuesday 25 oktober 2005 09.00-12.00 h

Sporthal de Heeg

BA NR 3.1: Internationaal Privaatrecht
NR/FR 4.1: Internationaal Privaatrecht oud curriculum
NR 3.4: Capita Selecta Staatsrecht oud curriculum
MA LL 1.1: Advanced European Law
MA NR/ELS/RAG/GL/LL 1.1: European Tort Law (+MIC)
ELS 4.4: European Tort Law oud curriculum

13.30-16.30 h Sporthal de Heeg

BA FR 3.1: Europees Recht voor Fiscalisten
BA NR 3.1: American Law
MA NR/ELS/RAG 1.1: Strafrechterlijke Procedures en Mensenrechten (+deeltijd)
NR 3.4: Strafrechterlijke Procedures en Mensenrechten oud curriculum (+deeltijd)
FR 4.1: Europees Institutioneel Recht oud curriculum

Wednesday 26 oktober 2005 09.00-12.00 h Sporthal de Heeg

BA NR/ELS 3.1: Arbeid en Onderneming
MA FR 1.1: European Value Added Tax
MA ELS/GL/LL 1.1: Advanced International Law (+MIC)

13.30-16.30 h Sporthal de Heeg

BA FR 3.1: Fiscale Aspecten van Vermogen
MA FR 1.1: Burgerlijk Procesrecht
MA NR/ELS/RAG/GL 1.1: Law and Economics (+MIC)

Thursday 27 oktober 2005 09.00-12.00 h Sporthal de Heeg

BA NR 3.1: Media Law
MA FR 1.1: Fiscaal Concreetrecht
MA NR/ELS/RAG 1.1: Arbeidsrecht (+deeltijd)
NR 4.1: Arbeidsrecht oud curriculum (+deeltijd)
MA NR/ELS/RAG 1.1: Milieurecht

13.30-16.30 h Sporthal de Heeg

BA FR 2.1: Privaatrecht I en Bestuursrecht
BA NR 3.1: International Organisations
MA NR/ELS/RAG/GL 1.1: European Competition Law (+MIC)
NR 3.4: European Competition Law oud curriculum

OPMERKINGEN:

*De mogelijkheid bestaat dat het Dagelijks Bestuur van de Examencommissie alsnog besluit dat een of meerdere toetsen mondeling zullen worden afgenomen. De volgende blokken zullen op een andere manier dan schriftelijk getoetst worden. Voor de aanmelding contact opnemen met de blokcoördinator of diens secretariaat.

- Advanced Euroean Law: paper
- American Law: oud curriculum: mondeling
- Capita Selecta Staatsrecht: schriftelijk opdracht
- Decentraal Bestuur: mondeling
- Dutch Corporate Taxation: mondeling
- Law and Economics oud curriculum: mondeling
- Law and European Integration in Past and Present: paper
- Letters of Credit and Bank Guarantees: mondeling
- Lokaal Bestuur en Lokale Politiek oud curriculum: mondeling
- Media Law oud curriculum: mondeling
- Milieurecht oud curriculum: mondeling
- Openbare Financiën II; oud curriculum: individuele regeling/via e-mail contact opnemen met de blokcoördinator H.v.Mierlo
- Strafrecht en Onderneming: mondeling
- Strafrecht en Onderneming oud curriculum: mondeling
- Strafrecht in Rechtshistorisch Perspectief: mondeling
- Strafrecht in Rechtshistorisch Perspectief oud curriculum: mondeling
- Verdieping Arbeidsrecht: mondeling
- Zelfbeschikken en Beschikken in de - Gezondheidszorg oud curriculum: mondeling

PLEASE NOTE:

*The Executive Committee of the Board of Examiners can still decide that examinations are being held orally. The Examination of the following optional courses will be held by another way than the written examination. For the registration please contact the blockcoordinator or his/her secretary.

- Advanced European Law: paper
- American Law: oud curriculum: oral
- Capita Selecta Staatsrecht: written assignment
- Decentraal Bestuur: oral
- Dutch Corporate Taxation: oral
- Law and Economics oud curriculum: oral
- Law and European Integration in Past and Present: paper
- Letters of Credit and Bank Guarantees: oral
- Lokaal Bestuur en Lokale Politiek oud curriculum: oral
- Media Law oud curriculum: oral
- Milieurecht oud curriculum: oral
- Openbare Financiën II; oud curriculum: please contact the blokcoordinator H.v. Mierlo by the email
- Strafrecht en Onderneming: oral
- Strafrecht en Onderneming oud curriculum: oral
- Strafrecht in Rechtshistorisch Perspectief: oral
- Strafrecht in Rechtshistorisch Perspectief oud curriculum: oral
- Verdieping Arbeidsrecht: oral
- Zelfbeschikken en Beschikken in de Gezondheidszorg oud curriculum: oral

TOETSLOCATIES/EXAM LOCATIONS:

Sporthal de Heeg: Roserije 500 Maastricht
MECC: Forum 100 Maastricht
KIJK OOK OP ONZE WEBSITE EN IN DE OBSERVANT VOOR MEER INFORMATIE!
ALSO CHECK OUR WEBSITE AND THE OBSERVANT FOR MORE INFORMATION!

Universiteit Maastricht

Voorzitter Universiteitsraad m/v

20 uur per week
Vacaturenummer : 2005.270

De Universiteitsraad zoekt op korte termijn (vanaf 1 maart 2006) een nieuwe voorzitter.

De Universiteitsraad vormt het medezeggenschapsorgaan op het centrale niveau van de universiteit. De raad stelt zich ten doel een goede gang van zaken binnen de universiteit te bevorderen, en is bevoegd over alle aangelegenheden die de universiteit betreffen aan het College van Bestuur voorstellen te doen en standpunten duidelijk te maken. De raad bevordert op deze wijze naar vermogen openheid, openbaarheid en onderling overleg in de universiteit. Voorts heeft de raad tot taak om de visies en belangen van personeel en studenten in het kader van de doelstellingen van de universiteit af te wegen, en tegen discriminatie op welke grond dan ook te waken.

De Universiteitsraad bestaat uit 18 gekozen leden uit de universitaire gemeenschap waaronder wetenschappelijk personeel (6), ondersteunend en beheerspersoneel (3) en studenten (9). De voorzitter is niet tevens lid van de raad; hij/zij vervult een onpartijdige functie en heeft een raadgevende stem. De voorzitter en de raad worden bijgestaan door een griffier.

De benoeming van de voorzitter geschiedt voor een periode van ten hoogste twee jaar voor personeelsleden en één jaar voor studenten. Eenmalige herbenoeming is mogelijk.

De voorzitter is belast met de voorbereiding en de leiding van de in beginsel maandelijkse vergaderingen van de Universiteitsraad en het handhaven van de orde tijdens die vergaderingen. Hij/zij is voorts belast met de voorbereiding en de leiding van de vergaderingen van het Presidium, en het coördineren van de werkzaamheden van de commissies van de raad. Daarnaast vertegenwoordigt de voorzitter de raad in rechte.

Van de voorzitter wordt verwacht dat hij/zij:

- Bekend is met de inhoud en de mogelijkheden van medezeggenschap;
- Over bestuurlijke ervaring beschikt, bij voorkeur binnen een universitaire organisatie;
- Goed op de hoogte is van de belangrijke ontwikkelingen binnen en buiten de UM, het hoger onderwijs in het algemeen en de plaats van de universiteit in de samenleving alsmede alert is op onderwerpen die voor bespreking in de raad van belang zijn;
- Vergaderingen stimulerend leidt en de discussie tot standpuntbepaling c.q. besluitvorming voert;
- Discussiepunten, adviezen en besluiten van de raad toelicht en verdedigt;
- Een brugfunctie vervult tussen de raad en het College van Bestuur;
- Een goede dialoog en samenwerking tussen de raad en het College van Bestuur nastreeft;
- Bereid is om in samenspraak met het Presidium de werkzaamheden te verrichten;
- Een belangrijke ondersteunende en enthousiasmerende rol vervult naar de raadsleden;
- Een democratisch omgangspatroon bezit en laagdrempelig is;
- De raad vertegenwoordigt naar de academische gemeenschap toe;
- Bij voorkeur deel uitmaakt van de academische gemeenschap.

Het voorzitterschap omvat ca. 20 uur per week (0,5 fte). Een hiermee overeenstemmende compensatie wordt verleend aan de werkeenheden van de voorzitter. Daarnaast heeft de voorzitter recht op een maandelijkse toelage van 10% van het maximum van schaal 18 CAO NU.

De UM streeft naar een evenredige vertegenwoordiging van vrouwen in functies op alle niveaus. Om die reden worden vrouwen uitdrukkelijk uitgenodigd te solliciteren.

De eerste gespreksronde vindt plaats op woensdag 2 november van 09.00u tot 14.00u; de tweede gespreksronde vindt plaats op woensdag 9 november van 09.00u tot 14.00u.

Sollicitaties dienen schriftelijk vóór dinsdag 25 oktober o.v.v. vacaturenummer te worden gericht aan de griffier van de Universiteitsraad mw. drs. H.T.C. Vliex, Universiteit Maastricht, Postbus 616, 6200 MD Maastricht, of via het volgende e-mailadres: heleen.vliex@BU.unimaas.nl. Ook kunnen bij de griffier via e-mail of telefonisch (043 - 388 31 70) inlichtingen worden ingewonnen

VACATURES

Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of indien aanwezig via het bij de vacature vermelde e-mailadres) binnen 10 kalenderdagen richten aan de personeelsdienst van de betreffende faculteit of het betreffende servicecentrum of bureau (Postbus 616, 6200 MD Maastricht). De vacatures staan open voor reïntegratiekandidaten, herplaatsingskandidaten en voor interne kandidaten (medewerkers en uitkeringsgerechtigden van de UM). Bij gebreke geschiktheid hebben reïntegratie- en herplaatsingskandidaten de voorkeur.

Informatie over interne vacatures kunt u inwinnen via <http://www.loopbaancentrum.unimaas.nl> of bij het Loopbaancentrum, tst. 85323/85324, Bonnefontenstraat 2, Maastricht.

Informatie over LIFT-vacatures vindt u op de LIFT-website: <http://www.liftnet.nl>

ICTS

ICT- Ondersteuner 2 (v/m), 38 uur per week

Taken: De werkzaamheden omvatten het dagelijks beheer en 1ste lijns ondersteuning voor algemene problemen met werkplekhardware en -software. Voor de unit Werkplekken is het van belang ontwikkelingen op het gebied van inrichten en beheeren van IT voorzieningen op werkplekken te volgen en te implementeren.

Functie-eisen: Ervaring (remote)beheer grote aantallen werkplekken. Kennis Pc hard- en software, m.n. Windows/2000/XP, Office producten. Kennis/ervaring mbt WindowsNT/2000/2003 server. Kennis/ervaring mbt Citrix. Initiatief, stressbestendig, sterke communicatie, teamspeler, ervaring met ITIL.

Arbeidsvoorwaarden: Het betreft een tijdelijk dienstverband voor de periode tot 1 januari 2007. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.796,- conform schaal 08. De functie dient minimaal voor 0,8 te worden ingevuld. Voor medewerkers van de UM geldt dat de bestaande rechtspositie wordt gerespecteerd.

Informatie: Bij Lucien Haak, tel.: 043-3885560
Vacaturenummer: AT2005.279 / pzadvacatures@dirad.unimaas.nl

SSC

5 leden Werkgroep INKOM 2006 (v/m), 8 uur per week

Taken: De Werkgroep INKOM is verantwoordelijk voor de jaarlijkse algemene introductiedagen voor eerstejaarsstudenten aan de Universiteit Maastricht en Hogeschool Zuyd. De volgende vijf functies zijn vacant: 1. Voorzitter. 2. Vice-voorzitter. 3. Secretaris. 4. Penningmeester. 5. Logistiek manager.

Functie-eisen: Specifieke functie-eisen staan uitgebreid vermeld op internet. Algemene eisen: enorm enthousiasme, aantoonbare organisatorische bekwaamheden, kunnen werken in teamverband, goede communicatieve vaardigheden, kennis van MS Word en MS Excel.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 13 maanden. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 1.930,- conform schaal 06. Afgerond propedeutisch examen en een goede studievoortgang of 60 ECTS- studiepunten in het eerste jaar van de bacheloropleiding.

Informatie: Bij Werkgroep INKOM, tel.: 043-3885335, e-mail: werkgroep@inkom.nl

Vacaturenummer: AT2005.280 / pzadvacatures@dirad.unimaas.nl

SSC

Web editor (f/m), 38 hours a week

Taken: Communication and External Relations is looking for an English native speaker to edit English and translate Dutch texts for the general portals of the university website. The editor will keep contacts with information providers and cooperate with technical and functional managers of the site.

Requirements: The staff member operates at academic level, has a broad general background, excellent writing skills, has a solid knowledge of web editing. He/she is a native speaker in English with knowledge of the Dutch language (Dutch as a Foreign Language 2 II or equivalent).

We offer: Temporary for specified period: three-year contract. Estimated maximum salary per month € 3.472,- in accordance with scale 10.

Information: Mr. Denis Ancion MA, tel.: 043-3885223, e-mail: denis.ancion@ssc.unimaas.nl

Vacancy number: AT2005.282 / pzadvacatures@dirad.unimaas.nl

FdEWB

ICT Ondersteuner 2 (v/m), 38 uur per week

Taken: Beheer en ondersteuning v.d. facultaire werkplekapparatuur (o.a. pc's, printers en beamers) incl. besturingssystemen (o.a. Windows XP), MS-Office bundel, Outlook, McAfee, Frontpage, Premium, SAP etc. Pc en printer hardware support en gebruikers ondersteuning (incl. gebruik helpdesk management tool)

Functie-eisen: Naast technische kennis van pc-en printer hardware en verdergaande kennis van Windows XP, MS Office, Outlook, Frontpage is een klantgerichte houding noodzakelijk. Kennis van inkoop, projectmatig werken en ITIL is een pré.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 1 jaar, met oog op vast dienstverband. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.796,- conform schaal 08. I.v.m. de ondersteuning van postdoctoraal onderwijs buiten de reguliere kantooruren zijn de werktijden van maandag t.m. vrijdag van 8.00 - 21.00 uur en zaterdag van 8.00 - 16.30 uur. De tijden buiten de reguliere kantooruren worden in onderling overleg bepaald. (ter indicatie: de huidige medewerker wordt thans ca. 12 maal per jaar buiten de reguliere kantooruren ingezet).

Informatie: Bij P.J.J. Hick, tel.: 043-3883836, e-mail: P.Hick@efb.unimaas.nl

Bij H. van Kan, tel.: 043-3882029, e-mail: H.vanKan@efb.unimaas.nl

Vacaturenummer: AT2005.271 / pzfdewvacatures@efb.unimaas.nl

FdEWB

Tenure Track Assistant Professor Micro

Economics (UD 2), (f/m), 38 hours a week

Tasks: The applicants contribute to research and teaching in the area of Microeconomics. Administrative duties will be limited. During the first two years, applicants will be part of a prestigious research project sponsored by the Dutch Science Foundation, and will have a reduced teaching load.

Requirements: Ph.D. in Economics or a closely related subject area; Affinity with academic research and teaching; Strong research orientation.

We offer: Temporary for specified period: 3 years. Estimated maximum salary per month € 4.049,- in accordance with scale 11. The position is initially offered for a three-year period and, subject to a positive evaluation, extended by another three years, with the possibility of tenure thereafter.

Information: Prof. dr. P.J.J. Herings, tel.: 043-3883824, e-mail: p.herings@algec.unimaas.nl

Vacancy number: AT2005.272 / pzfdewvacatures@efb.unimaas.nl

FdEWB

Tenure Track Assistant/Associate Professor

in Econometrics, (f/m), 38 hours a week

Tasks: These positions are made available through the award of a KNAW Professorship to the econometrics chair. The research is concentrated in dynamic panel data and time series econometrics. The applicant contributes to research and teaching in econometrics and collaborates with the Academy Professor.

Requirements: Ph.D. in relevant area, affinity with teaching, strong research orientation, professional potential.

We offer: Estimated maximum salary per month € 4.049,- in accordance with scale 11. Appointment for 3-years, subject to positive evaluation extension by 3 more years, possible tenure thereafter. Associate professorship (tenure) possible if criteria are satisfied.

Information: Prof. dr. F.C. Palm, tel.: +31-43-3883833, e-mail: f.palm@ke.unimaas.nl

k. van den Boorn, tel.: +31-43-3883835, e-mail: k.vandenboorn@ke.unimaas.nl

Vacancy number: AT2005.273 / pzfdewvacatures@efb.unimaas.nl

FdEWB

Juridische studentassistent Bureau Examens

FdEWB (v/m), 4 uur per week

Taken: Regelgeving op het gebied van onderwijs en examens vanuit een juridisch perspectief screenen op mogelijke veroudering.

Werkzaamheden: inventarisatie, screening, adviseren bij opstellen van examenregelingen, onderbouwing en advisering.

Functie-eisen: Gezocht wordt een ouderejaars student Rechten die nog minstens een jaar inzetbaar is als student-assistent.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 6 maanden. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt 0,1 x € 1.930,-, conform de salarisschaal voor studentassistenten.

Informatie: Bij Lucie van Gastel, tel.: 043 388 3675

Bij Peggy Rompen, tel.: 043 388 3831

Vacaturenummer: AT2005.277 / pzfdewvacatures@efb.unimaas.nl

FdEWB

Medewerker examencommissie/secretaris 3

(duo-functie), (v/m), 38 uur per week

Taken: Afhandeling fraude-, bezwaar-, en beroepszaken; monitoren v. beleidsuitvoering inz. regelingen en reglementen en zonodig voorstellen doen voor aanpassingen; werkzaamheden t.b.v. de Onderw.- en Examencommissie; uitvoering beleid m.b.t. BSA; secretaris Colloquium Doctum Commissie.

Functie-eisen: Alg. vakken v. adm. processen en ICT- kennis (WORD, excel, acces) op MBO+/HBO-niveau; goede kennis v. Ned. en Eng. in woord en geschrift; aantoonbare affiniteit met juridisch getint werk; overzicht houden op meerdere wertereinen tegelijk; tact en doeltreffendheid.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 1 jaar. Dit tijdelijk dienstverband biedt bij goed functioneren uitzicht op een vast dienstverband. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.796,- conform schaal 08.

Informatie: Bij mw. Yvonne Gerhards, secretaris examencommissie, tel.: 043-3883675

Bij mw. Peggy Rompen, Hoofd Bureau Onderwijs en Examens, tel.: tel 043-3883831

Vacaturenummer: AT2005.278 / pzfdewvacatures@efb.unimaas.nl

FdEWB

Chair in Marketing and Supply Chain

Research (f/m), 38 hours a week

Tasks: The candidate is expected to contribute to research with publication in the top journals in the field. The chair is expected to coordinate the courses of the Supply Management specialization and teach courses on research methodology. PhD supervision is also required.

Requirements: Worldwide best performing researcher and teacher, team player, expert knowledge of methods and techniques and PhD supervision and training experience.

We offer: Permanent. Estimated maximum salary per month € 6.628,- in accordance with scale 23.

Information: Prof. dr. Ko de Ruyter, tel.: 043-3883680, e-mail: k.deruyter@mw.unimaas.nl

Vacancy number: AT2005.281 / pzfdewvacatures@efb.unimaas.nl

FdGW

Promovendus (v/m), 38 uur per week

Taken: In een grootschalige multi-center randomised clinical trial zal Schema Therapie, een nieuwe integratieve cognitieve therapie voor persoonlijkheidsstoornissen, worden vergeleken met de gebruikelijke behandeling die in de circa 10 deel-

nemende instellingen wordt gegeven.

Functie-eisen: Een opleiding in de (klinische) psychologie of geestelijke gezondheidkunde. U beschikt over goede mondelinge en schriftelijke vaardigheden.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 48 maanden. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.407,-. Het bruto maandsalaris bedraagt € 1.877,- in het eerste jaar oplopend tot € 2.407,- in het vierde jaar, conform salarisschaal Promovendus.

Een aanstelling bij DMKEP voor 4 jaar van 1.0 fte. Als promovendus volgt U een onderzoekopleiding binnen de landelijke onderzoekschool EPP.

Informatie: Bij Prof. Dr. A. Arntz, tel.: 043 3881606, e-mail: Arnoud.Arntz@MP.Unimaas.nl
Vacaturenummer: AT2005.274 / afm.verweij@dep.unimaas.nl

FdGW

Promovendus (v/m), 38 uur per week

Taken: Een belangrijk onderdeel van Uw onderzoek is het uitvoeren van een longitudinaal onderzoek bij chronische pijn patiënten om de invloed van zelfdiscrepanties op vermijding en persistentie van activiteiten te inventariseren. Daarnaast zullen een aantal gedragsexperimenten worden uitgevoerd.

Functie-eisen: Een opleiding in de (klinische) psychologie of geestelijke gezondheidkunde. Affiniteit met onderzoek op het gebied van chronische pijnklachten strekt tot aanbeveling. U beschikt over goede mondelinge en schriftelijke vaardigheden. Uw onderzoek mondt uit in een proefschrift.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband bij DMKEP van 1.0 fte voor de periode van 4 jaar. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.407,-. Het bruto maandsalaris bedraagt € 1.877,- in het eerste jaar oplopend tot € 2.407,- in het vierde jaar, conform salarisschaal Promovendus.

Als promovendus volgt u een onderzoekopleiding binnen de landelijke onderzoekschool EPP.

Informatie: Bij M. Goossens, tel.: 043 3881477, e-mail: M.Goossens@DEP.Unimaas.nl

Bij J. Roelofs, tel.: 043 3881607, e-mail: J.Roelofs@DEP.Unimaas.nl

Vacaturenummer: AT2005.275 / afm.verweij@dep.unimaas.nl

FdGW

Junior onderzoeker (v/m), 19 uur per week

Taken: Een belangrijk onderdeel van Uw onderzoek is het uitvoeren van een longitudinaal onderzoek bij chronische pijn patiënten waarbij de vraag centraal staat of gedrag tav bewegen het daadwerkelijk uitgevoerde activiteitenpatroon in het dagelijkse leven van mensen met chronische pijnklachten beïnvloedt.

Functie-eisen: Een opleiding in de bewegingswetenschappen of gezondheidswetenschappen. Affiniteit met onderzoek op het gebied van chronische pijnklachten en ervaring in de patiëntenzorg strekt tot aanbeveling. U beschikt over goede mondelinge en schriftelijke vaardigheden.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 30 maanden. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 3.472,- conform schaal 10. Als onderzoeker volgt U een onderzoekopleiding binnen de landelijke onderzoekschool Experimentele Psychopathologie (EPP).

Informatie: Bij Dr. J. Verbunt, tel.: 0475 382745, e-mail: J.Verbunt@SRL.nl

Bij Dr. M. Goossens, tel.: 043 3881477, e-mail: M.Goossens@DEP.Unimaas.nl

Vacaturenummer: AT2005.276 / afm.verweij@dep.unimaas.nl

Vrijgezellen-
feestje?

Met varkenspak
voor in paintballveld
www.dagstrand.nl

Kano Speurtocht?

www.dagstrand.nl

NIVRA-NYENRODE SCHOOL OF ACCOUNTANCY

19 november

Na je bachelor of master werken én betaald doorstuderen?

Dat kan! NIVRA-Nyenrode is dé universitaire deeltijdopleiding voor toekomstige accountants & controllers.

Meld je snel aan voor de open dag via www.nivra-nyenrode.nl

Aanwezig zijn:

► BDO ► BERK ► Deloitte ► E&Y ► KPMG ► Mazars ► PWC ► RSM Niehe Lancée ► SRA

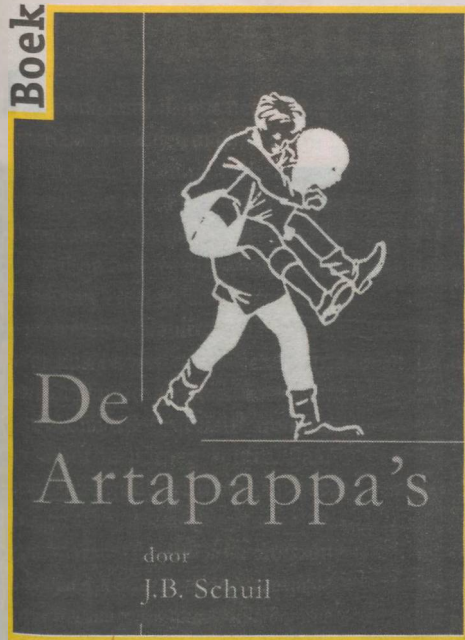
Open dag

NIVRA UNIVERSITEIT NYENRODE
SCHOOL OF ACCOUNTANCY

Boek

De Artapappa's zijn terug

Drie, vier of zelfs vijf keer hetzelfde boek lezen? De echte liefhebbers van *De Katjangs*, *De AFC'ers* en *Jan van Beek* draaien daar hun hand niet voor om. Deze klassiekers uit de Nederlandse kinderliteratuur, geschreven door J.B. Schuil, worden opnieuw uitgegeven door de Maastrichtse uitgeverij Gianni. Zondag verschijnt het eerste boek: *De Artapappa's*.

Het zijn liefhebbers, de vier mannen van Gianni. Ze hebben een baan als kantonrechter (Bob Hoekstra) of plaatsvervangend directeur bij de faculteit rechten (Joof Schöpping) en hoeven aan hun jongensdroom niets te verdienen. "We begonnen in 2002 met de Italiaanse *Dik Trom*, dat was ons eerste boek", zegt Joof Schöpping als hij trots zijn koffer met alle uitgaven van Gianni uitpakt. Veel boeken, zoals *Hartverscheurend*

van hartchirurg Olaf Penn, kwamen "toevallig" op hun pad, maar de zes kinderboeken van J.B. Schuil staan al vanaf het begin op hun lijstje. "Ik verslond die boeken, vooral de *AFC'ers* heb ik kapot gelezen", zegt Bob Hoekstra. "Het gaat over vriendschappen, moed, lafheid, dingen die je in het echte leven ook tegenkomt. Ik ken mensen die hele zinnen uit Schuils werk kunnen citeren." Die mensen zijn vaak boven de veertig, onder de jeugd van vandaag zijn de boeken van Schuil veel minder bekend. Niet zo vreemd voor wie bedenkt dat *De Artapappa's* in 1920 verscheen, de laatste herdruk stamt uit 1977. Het loopt slecht af, zo waarschuwt de schrijver in zijn voorwoord. Centraal staat de vriendschap tussen een witte (Puk) en een zwarte jongen (Bloemhof). Die laatste is één van de twee Afrikaanse

prinsen die in de tweede helft van de negentiende eeuw naar Nederland afreisden om hier onderwijst te volgen. Een waar gebeurd verhaal dat later in *De zwarte met het witte hart* van Arthur Japin opnieuw basis voor een roman werd.

Uitgeverij Gianni wil de andere vijf kinderboeken voor het einde van 2006 in de winkel hebben liggen. Stiekem hopen de uitgeverij dat ze dan ook meer over Puk te weten zijn gekomen, de hoofdrolspeler uit *De Artapappa's*. Hoekstra: "We weten dat hij rond 1850 in Delft woonde en later als controleur in Borneo werkte. Daar heeft hij hoogstwaarschijnlijk zijn verhaal aan Schuil verteld."

■ Riki Janssen

Presentatie *De Artapappa's*, 8 oktober, Afrikamuseum 15.30 uur. Iedereen is welkom. www.uitgeverij-gianni.nl

Televisie

Move Your Ass

Wat krijg je te zien als je 'jong en creatief talent met een visie' een podium biedt? *Move Your Ass* van de nieuwe omroep *Llink* geeft antwoord. In vijftientig minuten toont het op vrijdagavond uiteenlopende reportages van jonge makers. De vormgeving is alvast fris, de muziek swingt en het enthousiasme van de presentatoren werkt aanstekelijk. So far, so good. En de inhoud?

Maker Johan ging voor de eerste uitzending naar de Gazastrook om een Palestijnse rapper te interviewen. Eline zocht uit wat 'krumping' en 'clowning' nu precies is; een uit Los Angeles overgewaaid dansstijl die er uit ziet als een fascinerend twijfelgeval tussen een staande epileptische aanval en een uitstekende motoriek. En verder werd er een bezoekje gebracht

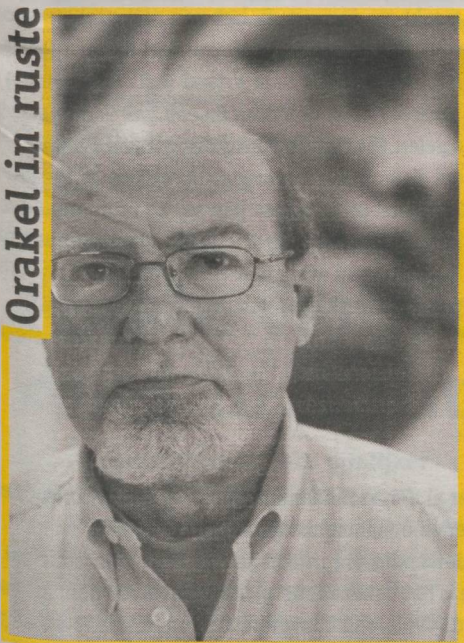
aan The RingTone Society, waar kunstenaars en muzikanten beltonen maken die een stuk minder irritant zijn dan de deuntjes van door-gaans.

De items van *Move Your Ass* leveren een boeiend inzicht in onvermoede subculturen. Het tempo ligt hoog, maar niet té, en de presentatoren zijn sympathiek. Het venijn blijkt 'm in de staart te zitten, wanneer het tweede deel van Johans reportage in Gaza wordt uitgezonden. *Dynamic Rapper*, de rapper van *The Palestinian Rappers*, is weinig vergevingsgezind en nog altijd haatdragend ten opzichte van de Israëli. Vooruit, hij vertelt dat hij tegenwoordig liever rapt dan stenen gooit, omdat woorden meer indruk maken dan geweld. Maar zijn muziek en teksten klinken nog steeds behoorlijk dreigend. Nu is

dat op zichzelf niet erg of onbegrijpelijk, maar het was mooi geweest als de verslaggeving hier niet geheel kritiekloos tegenover had gestaan. Nu eindigt de uitzending met een tekenfilmje waarin een Palestijnse rapper op het podium staat en Israëliëse soldaten op een voorbijrijdende tank vrolijk naar hem zwaaien.

Dat is te mager, want wat Johan nu werkelijk van deze rapper en zijn standpunten vindt, blijft achterwege. Zonde! Dat de makers van *Move Your Ass* jong zijn, is wel duidelijk. En aan creatief talent ook geen gebrek. Maar de volgende keer graag iets meer visie, op de televisie.

■ Lynn Berger

Orakel in ruste

Ismail Kadare krijgt (g)een Nobelprijs

Deze week is er niet alleen feest in Maastricht vanwege *Observant*. Menig intellectueel brengt de week in spanning door. Zal hij of zij eindelijk de vreugde smaken van toekenning van de Nobelprijs? Feest, nationale trots en voldoening zullen op een paar plaatsen ter wereld losbarsten. Op veel meer plekken zal er verbijstering zijn, geknars van tanden en de opmaat van rancune. Dan kan men maar beter met zijn allen *Observant* zijn. Vijftientig jaren slagvaardig functioneren in wankel evenwicht schenkt voldoening zonder dat iemand je dat misgunt.

Ondertussen heb ik vernomen dat de Nobelprijs voor Geneeskunde gaat naar twee knappe koppen uit Australië die een tijdje terug

hebben ontdekt dat een maagzweer een bacteriële aandoening is die met antibiotica valt te bestrijden. De lijder hoeft niet langer zes weken het bed te houden. Ook is het gedaan met het dieet van slappe thee en biscuitjes. En de kans dat je daarvan echt genas was bepaald geen honderd procent. Toch is er ook hier een ernstige bijwerking. De dokter gunt je die zes weken rust niet meer waar je zo aan toe was. Vanwege een maagzweer mocht Louis Paul Boon tussen 3 december 1964 en 26 januari 1965 zijn dagelijkse *Boontje* in het Gentse dagblad *Vooruit* niet schrijven. Daarna heeft hij uitgebreid gebruik gemaakt van zijn gedwongen rust. Iedereen kan dat nalezen in *Boontjes 1965*. Eén van de delen in de

mooie serie met zijn columns van uitgeverij Houtekiet.

Boon heeft niet lang genoeg geleefd om een blije eerste week van oktober mee te maken. Misschien was het met antibiotica anders gelopen. Ook dit jaar zijn er zoveel serieuze gegadigden dat een normaal mens niet graag in de jury zou willen zitten. Mijn overbodig en achterhaald advies is nu eindelijk de Albanees Ismail Kadare te bekronen. In juni van dit jaar kreeg hij al als eerste de Engelse Man Booker International Prize. De Nobel-jury moet zich daar maar bij aansluiten. U weet nu over wie mijn volgende column moet gaan. Vol vreugde of met tandengeknars.

■ Hans Philipsen

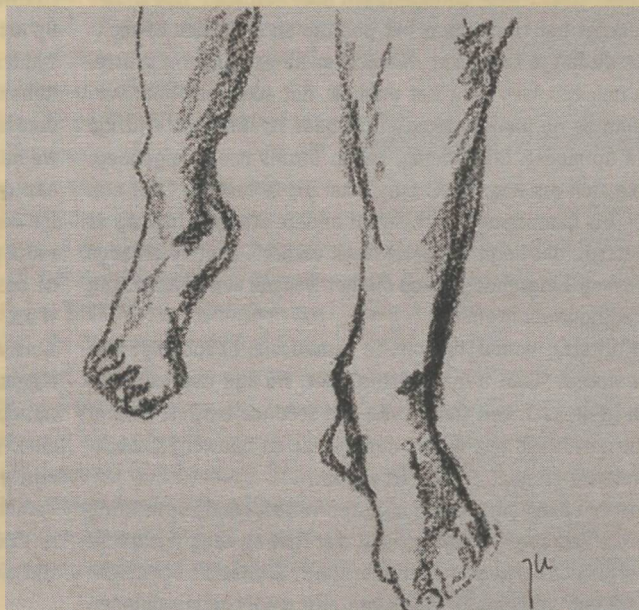
Gaapplepel

door Ad Geers

Café klinkers in de Rechtstaat, dat werd ons aanbevolen door Elvier die bij ons promoveert. Ze was er gaan eten en vond het bijzonder en lekker. Zondag zou ze er weer naar toe gaan, nu met haar vriendje en haar ouders. Ik wist niet wie ik moest benijden.

"Ik zag wel krokodil op de kaart staan", waarschuwde ze stralend. Kijk dat is dus aan mij niet besteed. Struisvogel gaat mij al te ver. Ik heb er geen verklaring voor, het is waarschijnlijk kortzichtig, kop in het zand, je eet toch ook ... en wat is dan het verschil et cetera. Maar goed, je hoeft het niet te eten, dus de brug over naar dat andere dorp aan de rivier. Op safari in de Rechtstraat. Gezellin vertrekt vanuit een andere locatie. Ik ben er als eerste. Geen café, maar een ruim eetlokaal met hout en Afrikaanse versieringen. Ik ben er de enige gast. "Beetje stilltjes", informeer ik ten overvloede Kim die dienst doet. "Dat komt omdat de cd-speler uitstaat", antwoordt zij vertrouwelijk.

Ik bekijk twee kaarten: naast de wereldkaart is er een aparte kaart voor Afrika. En niet alleen met krokodillensaté (voorge-recht) maar ook met antilopenpuntjes (hoofdgerecht). Gezellin is inmiddels gearriveerd, met in haar kielzog wat nationaliteiten, sommige met Nederlandse huisdieren. Ik probeer haar

Illustratie: Jos Kleinjans

het genoemde menu aan te smeren. Zij protesteert, waarom ik zelf niet, zij moet altijd, ik ben laf. Uiteindelijk zwicht zij op diverse voorwaarden. Ik neem ook Afrikaans, maar dan met garnalen en lamsvlees.

De saté gaat vergezeld van een korianderknoflooksaus met de kleur van krokodillenschubben. Door die saus proef je de krokodil niet zo goed en dat vindt zij wel zo prettig. In elk geval pittig en mals. Mijn voorgerecht valt wat tegen. Weinig garnaal, veel groen, onbestemde rode saus. Maar het lamsvlees is geweldig. Zacht gestoofd met gecarameliseerde uien, tomaat en daarbij couscous. Mooie combinatie.

De antilopenpuntjes doen het goed met zoete aardappel, peulvruchten en andere groenten en een piri-piri-saus. Lekker, net hert maar dan iets anders, vindt gezellin. Tot besluit koffie met een Afrikaans likeurtje dat er uitziet als Bailey's en helaas ook zo smaakt. Prijs per menu € 26,-. Flesje Afrikaanse warme peperige Chiraz wijn. De Hollandse regen weer in, de brug over.

Iedere week eet of drinkt hoogleraar arbeidsrecht, Ad Geers, alleen of met gasten in een etablissement in Maastricht of in de regio

EVA

Broertje II

Vorige week schreef ik over mijn heftig puberende broertje. Hij is overal tegen, hij vindt alles stom. Alleen dingen die niet mogen, oefenen een merkwuurige aantrekkingskracht op hem uit, wat tot vervelende situaties kan leiden. Mijn ouders vragen zich vaak af wat er van die jongen moet worden. Wat dacht hij te kunnen doen zonder diploma? Is er dan echt helemaal niks wat hem interesseert?

Ik denk het antwoord op deze vragen te hebben gevonden: hij moet zich wijden aan de dichtkunst. Als dichter heb je geen diploma nodig en is het overschrijden van conventies een deugd. Zo kan hij ongestoord tegen de burgerlijke maatschappij blijven aantrappen, gezegend door de aura van de kunst. Overigens blijkt hij al actief te dichten. Laatst vond ik een rondslingerend notitieboekje met verschillende strofes en gedichten.

"Ik lees vele pagina's
Maar denk enkel aan vagina's"

Kort en bondig - het had zo van Jules Deelder kunnen zijn. Een ervaring die vele mannelijke studenten wel met hem zullen delen, denk ik zo. En dat samengebonden in slechts twee regels. Hij schrijft ook over zwaardere thema's. Het volgende gedicht verwoordt bijvoorbeeld de eenzaamheid en de donkere kanten van het moderne stadsleven:

"Ik kijk in het rond
een man met een hond
bladeren op de grond
en een hoop stront"

Zo treurig en toch zo mooi. Puur spleen, durf ik haast te zeggen. Wie ziet hierin nou geen nieuwe Baudelaire?

De eerste stappen zijn dus gezet. En dat is maar goed ook; als subversieve dichter kan je niet vroeg genoeg beginnen. Rimbaud schreef zijn belangrijkste werk tussen zijn vijftiende en twintigste levensjaar. Rimbaud fungeerde later als inspiratiebron van Kurt Cobain, die op zijn beurt weer de grote held is van mijn broertje. Zo is de cirkel weer rond.

Alles lijkt in de goede richting te wijzen. Nu moet hij doorzetten: veel schrijven, veel uitproberen. Of de gedichten van mijn broertje zich zullen ontwikkelen tot hoge dichtkunst, is nog ongewis. 'Always look at the bright side of life', staat er in koeienletters op zijn agenda. Dat noem ik nog eens een waarheid - al is die spreuk niet van hem. Maar mijn ouders zouden die spreuk ter harte kunnen nemen.

Oud-studenten en hun baan

Liefst zo snel mogelijk naar de tropen

Foto: Loraine Bodewes

Marleen Dirkwager (26) studeerde in april 2005 af als basisarts, volgt nu de postdoctorale opleiding *Tropical Medicine and International Health* aan het Tropeninstituut in Antwerpen, waarvoor ze een VSB-beurs (afgestudeerden kunnen met deze beurs een aanvullende studie of onderzoek in het buitenland doen) kreeg van 4500 euro.

Na haar afstuderen als basisarts koos Marleen Dirkwager opnieuw voor het studentenbestaan. Sinds een paar weken woont ze 'op kot' in Antwerpen en moet ze met negentien anderen één keuken delen. Ze maakt er niet om; in de toekomst zal ze zich met nog minder comfort moeten redden. Dirkwager wil immers tropenarts worden. De komende zes maanden wordt ze klaargestoomd om in exotische oorden ontwikkelingshulp te verlenen.

De postdocopleiding die ze aan het tropeninstituut volgt, noemt ze "een verdiepingscursus, heel luxe". De studiestof heeft ze in Maastricht weliswaar al eens voorbij zien komen, maar destijds wist ze niet dat ze juist deze kennis paraat moet hebben om straks de tropen in te kunnen. Zo moet ze met medestudenten de verschillende bestrijdingsvormen in kaart brengen van een bacterie die hersenbloeding veroorzaakt (een infectie waar miljoenen

mensen in Afrika aan sterven).

Alle docenten hebben jaren ervaring in de tropen. "Buitengewoon prettig", vindt ze, "tijdens de hoorcolleges vliegt het ene na het andere praktijkvoorbeeld over tafel". Daar zou de Universiteit Maastricht nog wat van kunnen leren: "De UM is anti-hoorcollege, maar ik heb nu de voordelen gezien. Er mag wat meer balans komen tussen de verschillende onderwijsvormen."

Aan de andere kant kreeg Dirkwager in Maastricht volop de kans om in het buitenland praktijkervaring op te doen en maakte daar tot drie keer toe (Filippijnen, Australië en Papua New Guinea) gebruik van. "Ik wist al op de middelbare school dat ik tropenarts wilde worden, door stages en co-schappen in het buitenland werd dat idee alleen maar versterkt." Vooral in Papua New Guinea kreeg ze een indruk van de ontwikkelingshulp: "Soms hadden we in het ziekenhuis slechts twaalf

infuuslijnen beschikbaar. Dan moet je zuinig zijn. Als je weet dat een patiënt het sowieso niet gaat halen, geef je iemand anders een lijn." Is dat niet frustrerend? "Je kunt als tropenarts al een hoop meer doen dan wanneer je er niet bent", klinkt het optimistisch. Ook trok ze een week lang met een medisch team het oerwoud in om het gebied in kaart te brengen waar het plaatselijke ziekenhuis medische hulp verleent.

Als het aan haar ligt, vertrekt ze meteen na haar postdoc naar het buitenland ("de bestemming maakt me niet uit. Ik heb nog niet veel werkervaring, dus dan moet je niet te veel noten op je zang hebben."). Maar haar vriend (arts in opleiding in Utrecht) moet ook mee. En een passende werkplek vinden voor beiden duurt langer, verwacht ze. "Ik wil daarom eerst een jaar als arts bij verloskundes werken." Ondertussen kan ze een bestemming zoeken, de ervaring die ze opdoet komt later van pas: "In de tropen wil ik niet een moeder en kind verliezen, omdat ik niet wist wat ik moest doen."

■ Irene Smeets

SKY HIGH

6

Utrecht, 1986

"Mevrouw Vera van Klaveren, wilt u alstublieft naar voren komen?"

Vera staat op en wandelt naar voren, gadeslagen door een volle zaal in het Academiegebouw, bestijgt het trapje naar het podium en stelt zich afwachting op terzijde van de lange tafel met daarachter de examencommissie. Koket draait ze zich nog een keer naar het publiek, dat ademloos haar verichtingen volgde toen ze op naaldhakken en in haar strakke korte jurkje die vijf of zes treden op moest. Effectbejag, zeker. *Brains* heeft ze genoeg, en dus permitteert ze zich om haar looks maximaal uit te buiten. "Wat zou ik de duffe feministe uit gaan hangen, in een of andere stomme hansop of in zo'n xxl-havermouttrui, dat helpt me geen steek verder", beet ze onlangs nog een medestudente-op-bergschoenen toe die het waagde een aanmerking te maken op haar kledinggewoonten.

Professor Jan-Dirk Kluitstra, voorzitter van de commissie, bevochtigt zijn lippen en neemt het woord. "Gaat u maar zitten hoor. We zijn nog wel even met u bezig." Gelach in de zaal, een fractie van een seconde twijfelt Vera of ze toch het verkeerde aan heeft getrokken, dan ziet ze de nauwelijks merkbare knipoog van Kluitstra en gaat opgelucht zitten.

Twintig minuten duurt het examen, twintig minuten van stijgende opwinding onder het publiek, want Vera brengt haar verhaal met flair en zeggingskracht en voor wie iets van strafrecht afweet, tamelijk briljant. Kluitstra's ogen lichten elke keer dat Vera een vervelende vraag van zijn medecommissieleden pareert een beetje feller op: zijn favoriete studente houdt moeiteloos stand en logenstraft alle vooroordelen die hij in de aanloop naar dit evenement

moest aanhoren. Hij had er al een standaardantwoord op: "Ach collega, een slimme jurist hoeft niet per se onaantrekkelijk te zijn, dacht ik."

De commissie vindt het niet nodig om in een aparte ruimte in conclaaf te gaan. Binnen een minuutje is het bekeken, ter plekke. Een breed glimlachende Kluitstra neemt het woord. "Vera van Klaveren, de commissie is na ampel beraad" -gegrinnik in de zaal, ook Kluitstra weet een publiek te bespelen - "tot een oordeel gekomen. Maar voor ik dat uitspreek, moet me eerst wat anders van het hart. Ik, wij allen eigenlijk" - hij maakt brede armzwaaien naar links en rechts - "hopen nog veel van je te horen in de toekomst. Onsvak zou erbij gebaat zijn, zo ver wil ik wel gaan. Wat jij hier gepresteerd hebt is uitzonderlijk. Maar helemaal gerust zijn we er niet op. Ik weet iets van je privé-leven af" - een guitige blik in de richting van de zaal - "daar hoeft je trouwens geen helderzinnende voor te zijn, een blik op de eerste rij volstaat." Op die eerste rij zit, als een stadionsteward tussen twee groepen supporters Waldemar pontificaal tussen de wederzijdse ouders. Op zijn schoot de kleine Ruben, een half jaar oud nu. Kluitstra vervolgt: "We weten allemaal dat moeders het in de academische wereld niet gemakkelijk hebben. De vader kennen we natuurlijk ook" - Waldemar kijkt verschrikt op - "die studeert eveneens aan deze faculteit, en lang niet onverdienstelijk, zeker niet, maar staat u me één vrijpostige opmerking toe: als de werkverdeling in dit jonge gezin netje zo blijft zoals ik hem nu hier voor me zie, dan lijkt me dat verreweg de beste garantie dat er zo weinig mogelijk juridisch talent verspild wordt. Want, dames en heren, ..."

Kluitstra gaat verder, roemt Vera's brede blik, haar inzicht in het recht in het algemeen en het strafrecht in het bijzonder, haar extra activiteiten bij criminologie en rechtsfilosofie, en komt tot een oorverdovend judicium: *summa cum laude*, maar de zaal luistert nauwelijks meer, een opkomend rumoer doet zijn woorden verwaaien. Aanvoerder van het oproer is de vader van Waldemar, die met een luidkeels "het is een schande, hoe durft u", zijn vrouw aan de arm omhoogtrekt en de zaal met zware tred verlaat. Waldemar kijkt al die tijd als versteend voor zich uit. Ruben is gaan huilen.

■ Kootje Bikker

► Wordt vervolgd